

คู่มือ

การฝึกอบรมผู้นำการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

(Leadership Training on Evangelization)

Lucena Outreach Team

Catholic School of the Evangelization

“๑๖ (๑๖) ทำให้กันและกัน”

“ท่านเข้าใจไหมว่าเราทำอะไรให้ท่าน ท่านทั้งหลายเรียกเราว่าอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ในเมื่อเราซึ่งเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ยังล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็ต้องล้างเท้าให้กันและกันด้วย เราวางแบบอย่างไว้ให้แล้วท่านจะได้ทำเหมือนกับที่เราทำกับท่าน” (ยอห์น 13:15)

“ในบ้านพระบิดาของเรามีที่พำนักมากมาย”

“ใจของท่านทั้งหลายจงอย่าหวั่นไหวเลย จงเชื่อในพระเจ้าและเชื่อในเราด้วย ในบ้านพระบิดาของเรามีที่พำนักมากมาย ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เรากำลังไปเตรียมที่ให้ท่าน” (ยอห์น 14:1-2)

คู่มือการฝึกอบรมผู้นำการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

- ความจำเป็น :**
- ✘ การพัฒนาชีวิตภาวนาให้ดีขึ้น
 - ✘ มีความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์
 - ✘ ได้รับการบัพติศมาและการให้อภัย
 - ✘ นำพระคุณของพระเจ้าไปใช้

ชื่อหลักสูตร: คู่มือการฝึกอบรมผู้นำการประกาศข่าวดีของพระเจ้า
(Leadership Training on Evangelization)

บุคคลเป้าหมาย: เลือกบุคคลหรือชุมชนเป้าหมายเพื่อการออกไปปฏิบัติ

อุปกรณ์ที่ต้องจัดเตรียม: เครื่องถ่ายเอกสาร โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง คอมพิวเตอร์ พระคัมภีร์

เป้าหมาย: ได้ผู้นำการประกาศข่าวดีของพระเจ้าที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกาศข่าวดีของพระเจ้าให้กับผู้นำ
2. เตรียมผู้นำให้มีทักษะและเทคนิคในการเป็น “ศิษย์พระคริสต์” และ “ผู้ประกาศข่าวดี”
3. ให้ผู้นำเกิดการอุทิศตนที่แท้จริงในงานประกาศข่าวดีของพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง

กำหนดการ: การฝึกอบรมผู้นำการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

ระยะเวลา: จัดตามความเหมาะสมกับแต่ละสถานที่ เช่น

แบบที่ 1: ค่ำวันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ (หลังอาหารเที่ยง) เป็นเวลา 4 สัปดาห์

แบบที่ 2: ทุกวันเสาร์เป็นเวลา 10 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน

เนื้อหาการฝึกอบรม: แบ่งออกเป็น 4 หมวดด้วยกัน ดังนี้

1. การประกาศข่าวดีของพระเจ้า (Evangelization)
2. การเป็นศิษย์พระคริสต์ (Discipleship)
3. พระคัมภีร์ การภาวนา และชีวิต (Prayer-life)
4. ชีวิตในพระจิตเจ้า (Life in the Spirit)

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
หมวดที่ 1 การประกาศข่าวดีของพระเจ้า (Evangelization)	
1. บทนำ: การประกาศข่าวดี (Evangelization)	8
2. หัวข้อที่ 1: ห้าขั้นตอนในกระบวนการประกาศข่าวดี	10
3. หัวข้อที่ 2: กิจการพันธกิจของพระศาสนจักร	21
4. หัวข้อที่ 3: สถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน	28
5. หัวข้อที่ 4: การประกาศข่าวดีของวัด (Parish Evangelization)	33
6. หัวข้อที่ 5: วิธีการประกาศข่าวดี	38
หมวดที่ 2 การเป็นศิษย์พระคริสต์ (Discipleship)	
7. หัวข้อที่ 6: ผู้นำแบบคริสตชน	41
8. หัวข้อที่ 7: กระแสเรียกการเป็นศิษย์	45
9. หัวข้อที่ 8: การให้อภัย	49
10. หัวข้อที่ 9: การเยยวยา-รักษาจิตใจ	51
11. หัวข้อที่ 10: การเป็นผู้รับใช้	61
12. หัวข้อที่ 11: การเป็นชุมพาบาล / ผู้เลี้ยง	64
หมวดที่ 3 พระคัมภีร์ การภาวนา และชีวิต (Prayer-life)	
13. หัวข้อที่ 12: พระคัมภีร์	67
14. หัวข้อที่ 13: พระวรสาร	76
15. หัวข้อที่ 14: การใช้พระคัมภีร์เพื่อการประกาศข่าวดี	82
16. หัวข้อที่ 15: วิธีการศึกษาพระคัมภีร์	88
17. หัวข้อที่ 16: การภาวนา	92
18. หัวข้อที่ 17: การนมัสการพระเจ้าคืออะไร	100
หมวดที่ 4 ชีวิตในพระจิตเจ้า (Life in the Spirit)	
19. หัวข้อที่ 18: พระจิตเจ้า (Holy Spirit)	103
20. หัวข้อที่ 19: พระเยซูคริสต์เจ้า	113
21. หัวข้อที่ 20: พระแม่มาเรียแบบอย่างของผู้ประกาศข่าวดี และการส่งออกไปประกาศข่าวดี	123

โปรแกรมแบบที่ 1

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	ระหว่างวันที่
สัปดาห์ที่ 1	การประกาศข่าวดีของพระเจ้า (Evangelization)	วันที่.....ถึงวันที่.....
สัปดาห์ที่ 2	การเป็นศิษย์พระคริสต์ (Discipleship)	วันที่.....ถึงวันที่.....
สัปดาห์ที่ 3	พระคัมภีร์ การภาวนา และชีวิต (Prayer-life)	วันที่.....ถึงวันที่.....
สัปดาห์ที่ 4	ชีวิตในพระจิตเจ้า (Life in the Spirit)	วันที่.....ถึงวันที่.....

ตารางเวลา

วันศุกร์	วันเสาร์	วันอาทิตย์
	07.00 น. ภาวนาเช้า 07.30 น. อาหารเช้า 08.30 น. ช่วงที่ 2 10.00 น. พัก 10.30 น. ช่วงที่ 3	06.30 น. ภาวนาเช้า 07.00 น. อาหารเช้า 08.00 น. มิสซา 08.30 น. ช่วงที่ 6 09.30 น. พัก 10.30 น. ช่วง 7 11.45 น. ประเมินผล
	12.00 น. อาหารเที่ยง	12.00 น. อาหารเที่ยง
18.00 น. ลงทะเบียน-อาหารค่ำ 19.00 น. ช่วง 1 20.30 น. พักผ่อน	13.30 น. เพลงสรรเสริญ 14.00 น. ช่วง 4 16.00 น. การประกาศ-หย่อนใจ 17.00 น. มิสซา 18.30 น. อาหารค่ำ 20.00 น. ช่วง 5-เสริมสร้างชีวิต หมู่คณะ	13.00 น. กลับบ้าน

สัปดาห์ที่ 1

การประกาศข่าวดีของพระเจ้า (Evangelization)

1. บทนำ: การประกาศข่าวดี (Evangelization) (ผู้รับผิดชอบ.....)
2. หัวข้อที่ 1: ห้าขั้นตอนในกระบวนการประกาศข่าวดี (ผู้รับผิดชอบ.....)
3. หัวข้อที่ 2: กิจกรรมพันธกิจของพระศาสนจักร (ผู้รับผิดชอบ.....)
4. หัวข้อที่ 3: สถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน (ผู้รับผิดชอบ.....)
5. หัวข้อที่ 4: การประกาศข่าวดีของวัด(Parish Evangelization) (ผู้รับผิดชอบ.....)
6. หัวข้อที่ 5: วิธีการประกาศข่าวดี (ผู้รับผิดชอบ.....)

สัปดาห์ที่ 2

การเป็นศิษย์พระคริสต์ (Discipleship)

1. หัวข้อที่ 6: ผู้นำแบบคริสตชน (ผู้รับผิดชอบ.....)
2. หัวข้อที่ 7: กระแสเรียกการเป็นศิษย์ (ผู้รับผิดชอบ.....)
3. หัวข้อที่ 8: การให้อภัย (ผู้รับผิดชอบ.....)
4. หัวข้อที่ 9: การเยยวยา-รักษาจิตใจ (ผู้รับผิดชอบ.....)
5. หัวข้อที่ 10: การเป็นผู้รับใช้ (ผู้รับผิดชอบ.....)
6. หัวข้อที่ 11: การเป็นชุมพาบาล / ผู้เลี้ยง (ผู้รับผิดชอบ.....)

สัปดาห์ที่ 3

พระคัมภีร์ การภาวนา และชีวิต (Prayer-Life)

1. หัวข้อที่ 12: พระคัมภีร์ (ผู้รับผิดชอบ.....)
2. หัวข้อที่ 13: พระวรสาร (ผู้รับผิดชอบ.....)
3. หัวข้อที่ 14: การใช้พระคัมภีร์เพื่อการประกาศข่าวดี (ผู้รับผิดชอบ.....)
4. หัวข้อที่ 15: วิธีการศึกษาพระคัมภีร์ (ผู้รับผิดชอบ.....)
5. หัวข้อที่ 16: การภาวนา (ผู้รับผิดชอบ.....)
6. หัวข้อที่ 17: การนมัสการพระเจ้าคืออะไร (ผู้รับผิดชอบ.....)

สัปดาห์

ชีวิต

1. หัวข้อที่ 18: พระจิตเจ้าHoly Spirit (ผู้รับผิดชอบ.....)
2. หัวข้อที่ 19: พระเยซูคริสต์เจ้า (ผู้รับผิดชอบ.....)
3. หัวข้อที่ 20: พระแม่มารีย์แบบอย่างของผู้ประกาศข่าวดี
และการส่งออกไปประกาศข่าวดี (ผู้รับผิดชอบ.....)

บทนำ

การประกาศข่าวดี (Evangelization)

วัตถุประสงค์

1. สร้างความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง
2. สร้างจิตตารมณ์แห่งการภาวนา
3. ทำความเข้าใจความหมายและภาพรวมขั้นตอนการประกาศข่าวดี

เวลา: 50-60 นาที

ดำเนินการ

1. เตรียมป้ายชื่อ-เอกสารการลงทะเบียน-การประเมินความคาดหวัง-การปฐมนิเทศ
2. การร้องเพลงสรรเสริญและการภาวนา (15 นาที) ผู้รับผิดชอบ.....
3. การแนะนำตนเอง-ทำความรู้จัก (10 นาที) ผู้รับผิดชอบ.....
4. เกมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ (15 นาที) ผู้รับผิดชอบ.....
5. การปฐมนิเทศ-ชี้แจงจุดประสงค์ (15 นาที) ผู้รับผิดชอบ.....

บทนำ

คริสตชนผู้ประกาศข่าวดี เป็นผู้นำและแบ่งปันข่าวดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์แก่ชาวโลก ตัวเขาเองเป็น “ข่าวดี” หรือเป็นบ่อเกิดของข่าวดีเองด้วย กล่าวคือ เขาแสดงออกด้วยชีวิตให้ทุกคนได้เห็น และประกาศด้วยคำพูดถึงความหมายของการได้รับความรอดไปสู่สวรรค์

“ข่าวดี” (พระวรสาร) โดยอาศัยพลานุภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะนำความรอดพ้นมาสู่ทุกคนที่มีความเชื่อ (โรม 1:16) ดังนั้นผู้ประกาศข่าวดีจึงเป็นผู้เปิดหนทางให้พระเจ้าได้เข้าไปสัมผัสชีวิตของบุคคลอื่น ๆ ด้วยพลังแห่งการกอบกู้ของพระองค์

การประกาศข่าวดี หมายถึง การนำข่าวดีไปถึงทุกชนชั้นในมนุษยชาติ และด้วยพลังของข่าวดีนี้เปลี่ยนแปลงจิตใจมนุษยชาติเอง ทำให้เป็นมนุษยชาติใหม่ (เทียบ EN 18 พระสันตะปาปาเปาโลที่ 6)

การประกาศคือการเป็นประจักษ์พยาน ด้วยวิธีการที่ชื่อ ๆ ง่าย ๆ ซึ่งให้ทุกคนได้รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงเผยแสดงโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์ในองค์พระจิตเจ้า เพื่อแสดงให้โลกรู้ว่าพระองค์ทรงรักโลก (EN 26)

การประกาศข่าวดีจะต้องมีการประกาศอย่างชัดเจนทุกครั้งว่าพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ทรงสิ้นพระชนม์และกลับฟื้นคืนชีพจากความตาย ทรงนำความรอดพ้นซึ่งเป็นของขวัญ พระพร และพระเมตตาของพระเจ้าให้แก่มวลมนุษยชนทุกคน (เทียบ EN 27)

เนื้อหาของการประกาศคือองค์พระเยซูคริสต์ ผู้ที่ทรงถูกตรึงกางเขน สิ้นพระชนม์และกลับคืนชีพ การปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากความชั่วร้าย ความบาป และความตาย ทรงนำชีวิตใหม่ เป็นชีวิตพระ และนิรันดร์ นี่เป็นข่าวดีที่มนุษยชนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับฟัง (เทียบ RM 44)

เราเป็นพระศาสนจักรคาทอลิก หมายความว่า พระศาสนจักรต้องเป็นธรรมทูต ต้องเป็นผู้ประกาศข่าวดี และเป็นสันติสุข ถ้าหากพระศาสนจักรไม่มีคุณสมบัติเหล่านี้ ก็ไม่ได้เป็นพระศาสนจักรที่แท้จริง (นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่สอง ซิลี 1989)

กระบวนการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

พระบัญชาของพระเยซูเจ้า “จงไป สั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตร และพระจิต” (มัทธิว 28:19)

“**จงไป**” ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเป็นมิตรกับประชาชน (Befriending people)
2. แบ่งปันความเชื่อ (Faith sharing)
3. เล่าเรื่องพระเยซู (Christ story)
4. เชิญให้กลับใจ (Invitation to Conversion)
5. นำเข้าสู่ชุมชนแห่งความเชื่อ (Integration into community)

เป็นขั้นเตรียมการประกาศข่าวดี และการประกาศข่าวดี

“**สั่งสอน**”

1. การเป็นศิษย์พระคริสต์ (Discipline)
2. การนมัสการพระเจ้า (Worship)
3. การร่วมพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ (Sacramentalize)
4. คำสอน (Catechesis)
5. การพัฒนาชีวิตจิต (Spiritual Development)
6. งานด้านสังคม (Social Action)
7. ศาสนาบริการ (Training in Ministry)

#เป็นขั้นการประกาศข่าวดีต่อเนื่อง

หัวข้อที่ 1

ห้าขั้นตอนในกระบวนการประกาศข่าวดีของพระเจ้า

จุดประสงค์

1. อธิบายในแต่ละขั้นตอนของการประกาศข่าวดีได้
2. ตระหนักถึงความสำคัญในแต่ละขั้นตอนของการประกาศข่าวดี
3. ได้ฝึกปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน

ดำเนินการ: บรรยายประกอบการฝึกปฏิบัติ

เวลา: ขั้นตอนละ 45 นาที

ดำเนินการ

ขั้นที่ 1: การผูกมิตรกับประชาชน (Befriending people)

พระบัญชาที่ยิ่งใหญ่ “จงไป... สั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา

เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตร และพระจิต” (มัทธิว 28:19)

สิ่งที่ต้องทำ

- แนะนำตนเองด้วยการให้ความเป็นกันเอง ให้ความรัก ความสนใจ ความเห็นอกเห็นใจ
- ภาวนาเพื่อการทำงาน เป็นต้นภาวนาเพื่อบุคคลที่จะไปพบ
- ให้ข้อมูลพื้นฐานของตนเอง
- นำเสนอตนเองในฐานะที่เป็นศิษย์พระคริสต์
- ไม่ได้เถียงหรือขัดแย้งใด ๆ

ข้อมูลที่ท่านควรเตรียม

1. ท่านคือใคร ท่านเป็นผู้แทนของหน่วยงานใด
2. ทำไมจึงมาหาเขา-มีบางอย่างที่จะพูดคุยหรือแบ่งปันให้ฟัง
3. เกี่ยวกับตัวเอง-ตนเองเป็น “บุคคลที่มีความเชื่อศรัทธาในพระเจ้า” มีความสุข ความยินดี มีความเชื่อมั่น ได้รับข่าวดีเรื่องการรอดพ้นจากบาป เป็นคนที่มีชีวิตชีวา
4. อยู่ระดับเดียวกับเขา-ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า-เห็นอกเห็นใจ-เข้าอกเข้าใจกัน-รับฟังกันด้วยหัวใจของพระคริสต์

พระศาสนจักร คือ ที่หลบภัยของคนบาป

- เตรียมตัวและประเมินสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา
- ให้ความสนใจในตัวบุคคล-ความเชื่อจำเป็นสำหรับตนเองและครอบครัว
- ประเมินความสามารถหรือจุดดีตามธรรมชาติของคู่สนทนา-ให้การยอมรับและเพิ่มเติมให้สมบูรณ์

- ทุกคนต้องการการยอมรับ
- ประเมินความคาดหวัง-รับฟังและเข้าใจ-แยกแยะสาระ/ความรู้สึก
- ตอบสนอง-แก้แค้นหรือลบ
- สำนวณสภาพจิตใจ

การสำรวสภาพจิตใจ

1. เป็นคริสตชนมาตั้งแต่เกิด (แต่มีความเชื่อศรัทธาอยู่หรือไม่)
2. เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดวัด มีความเชื่อที่เข้มแข็ง
3. เชื่อในพระเจ้า แต่ไม่เป็นสมาชิกของพระศาสนจักรคาทอลิก
4. เห็นห่างจากวัด

คำถามพิเศษ

1. คนนั้นเป็นคาทอลิกหรือไม่
2. เข้าร่วมกิจกรรมของวัดหรือไม่
3. มีปัญหาอะไรกับวัดบ้างหรือเปล่า

ทักษะการสื่อสาร

1. จงตั้งใจฟังจริง ๆ- สัมพันธ์กันทั้งพฤติกรรม ประสบการณ์และความรู้สึก
 - 1.1 มองตาขณะฟัง ให้ความสนใจกับปฏิกิริยา สีหน้า ท่าทาง อย่าทำอะไรให้เป็นที่สุด หรือทำให้เกิดการรบกวนหรือรบกวน
 - 1.2 ฟังด้วยท่าทางที่เปิด สบาย ๆ ผ่อนคลาย ตั้งใจ
 - 1.3 รับฟังและตอบรับ “เออ” “อือ” “ใช่” “จริงด้วย” เป็นระยะ ๆ
 - 1.4 แสดงความรู้สึกร่วม
 - 1.5 สะท้อนกลับคำพูด “เรื่องที่ผม/ดิฉันเข้าใจที่เธอเล่ามาคือ.....ใช่ไหม”
 - 1.6 รับฟังด้วยหัวใจ-ทั้งที่พูดออกมาและไม่ได้พูด
 - 1.7 ระวังอย่าใส่ความคิดเห็นที่แสดงอคติ ยุ่ง เอนเอียงเข้าข้าง หรือสอดแทรกการรับฟังและอารมณ์ความรู้สึก
2. เห็นอกเห็นใจอย่างแท้จริง
 - 2.1 บุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไรและจริงจังกับเรื่องอะไร (ทั้งในอดีตและปัจจุบัน)
 - 2.2 เขาพูดถึงประสบการณ์และพฤติกรรมอะไรเป็นพิเศษ หรือให้ความสำคัญกับเรื่องใดโดยเฉพาะ
 - 2.3 แก่นแท้ของเรื่องที่เขแบ่งปันหรือกำลังเป็นอยู่คืออะไร
 - 2.4 ให้อเวลาเขาได้ทบทวนตนเอง (อย่าให้คำตอบทุกอย่างโดยทันที)
 - 2.5 แสดงความเห็นอกเห็นใจที่ถูกต้อง ฉันควรพูดอะไร พูดอย่างไร ให้ดีที่สุด
 - 2.6 จงทำตนเองเพื่อบุคคลนั้น ไม่ “ตัดสิน” หรือ “วิพากษ์วิจารณ์”

ปฏิบัติ: ให้สมาชิกได้เขียนคำแนะนำตนเอง จากนั้นให้จับคู่เพื่อฝึกปฏิบัติการแนะนำตนเอง

ขั้นที่ 2: แบ่งปันความเชื่อ(Faith sharing)

สิ่งที่ต้องทำ

1. อธิบายเหตุผลถึงความสำคัญของการแบ่งปันความเชื่อจากพระคัมภีร์ได้
2. ฝึกปฏิบัติการแบ่งปันความเชื่อ

วิธีดำเนินการ: บรรยายประกอบการอ่านพระคัมภีร์และการฝึกปฏิบัติโดยการเขียนและแบ่งปัน

เวลา: 45 นาที

ดำเนินการ

การแบ่งปันความเชื่อ 1 เปโตร 3:15-17

“แต่จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระคริสต์เจ้าในจิตใจของท่าน จงพร้อมเสมอที่จะให้คำอธิบายแก่ทุกคนที่ต้องการรู้เหตุผลแห่งความหวังของท่าน จงอธิบายด้วยความอ่อนโยนและด้วยความเคารพอย่างบริสุทธิ์ใจ เพื่อเมื่อท่านถูกใส่ร้าย ผู้ที่กล่าวร้ายความประพฤติดีของท่านตามคำสอนของพระคริสต์เจ้า ก็จะต้องประสพความอัปอาย หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า การทนทุกข์เพราะทำความดีนั้นย่อมดีกว่าการทนทุกข์เพราะทำความชั่ว”

- พุดให้เห็นถึงคุณค่าของความเชื่อที่ดึงดูดชีวิตของท่านให้เข้ามาหาพระเจ้า
- นึกพลังของความเชื่อที่ส่งผลต่อการกระทำในชีวิตของท่าน
- เรื่องที่เราแบ่งปันนั้นมีความเชื่อศรัทธาเป็นประเด็นสำคัญ ความเชื่อทำให้เรื่องธรรมดาทั่วไปเป็นเรื่องที่มีคุณค่า
- ในฐานะผู้ประกาศข่าวดี พระเยซูเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางของพลังและคุณค่าในชีวิตของท่าน

การเป็นประจักษ์พยาน (Testimony) วิวรณ์ 12:11

“บรรดาพี่น้องของเราชนะผู้กล่าวหา เดชะพระโลหิตของลูกแกะและอาศัยคำพยานของตน เพราะเขาไม่หวงแหนชีวิตแม้เมื่อเผชิญความตาย”

ประจักษ์พยานส่วนตัวของเรา

1. เรื่องความเชื่อส่วนตัวของเราเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์และการปฏิบัติงานของพระจิต
2. เป็นการไตร่ตรองถึงการใช้ชีวิต คุณค่า แห่ส่งกำเนิดผู้ที่ทำให้ประจักษ์พยานชีวิตของคริสตชนบังเกิดผล
3. ไม่จำเป็นต้องทำให้เกินความเป็นจริง (ดราม่า) เรื่องที่เรียบง่ายย่อมสัมผัสจิตใจคนมากกว่าเรื่องที่เสริมเติมแต่ง

เรื่องความเชื่อ

1. แบ่งปันให้ถึงประสบการณ์สำคัญกับพระเจ้าในชีวิตของท่าน
2. ประสบการณ์นั้นทำให้ชีวิตของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

3. ให้คิดถึงประสบการณ์กับพระเจ้าอื่น ๆ ที่มีผลต่อชีวิตของท่าน เรามีประสบการณ์ความเชื่อมากมาย
4. จงแบ่งปันประสบการณ์ความเชื่อของท่านด้วยความเต็มใจ และรับฟังความเชื่อของบุคคลอื่นด้วยใจยินดี

การแบ่งปันความเชื่อและการรับฟังความเชื่อจากคนอื่น

1. ในการแบ่งปัน เราต้องอนุญาตและสนับสนุนให้ผู้อื่นได้แบ่งปัน
2. ในการแบ่งปัน เราต้องให้เขาแบ่งปันความเชื่อออกมา-คนที่มิใจที่ร้อนรนจะแบ่งปัน
3. ให้ความเคารพ
4. สร้างบรรยากาศแห่งการเปิดเผย ความไว้วางใจ
5. ช่วยบุคคลให้เติบโตพัฒนา และเติบโตในความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า
6. ในขณะที่แบ่งปัน ให้รับฟัง ยืนยัน สนับสนุน ให้กำลังใจ ทำทนายให้แบ่งปัน
7. ทุกคนมีเรื่องความเชื่อที่จะแบ่งปัน แต่อาจจะพูดภาษาศาสนาไม่ได้ จงสนับสนุนเขาช่วยเหลือเขา

เรื่องสองประเภท เรื่องในแง่ดีและเรื่องในแง่ลบ

แง่ลบ: ความผิดหวัง ความไม่พึงพอใจ ความสงสัย ความโกรธเคือง ความไม่เชื่อ

การตอบโต้: ไม่ต้องตกใจ รักษาสมดุล
แสดงความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจ
ไม่ต้องตอบโต้ ปกป้อง ฯลฯ

สิ่งที่ควรกระทำ

1. รับรู้
2. เชิญให้ทุกคนยอมรับ
3. เชิญให้มองให้สูงขึ้น ไปยังเรื่องฝ่ายจิตหรือการคืนดี

คนเรามีความต้องการที่จะแบ่งปันความสุขความทุกข์และความต้องการต่าง ๆ ควรเชิญให้คนอื่น ๆ ที่มาร่วมประชุมได้แบ่งปันเรื่องราวของตนเองด้วย

ข้อแนะนำเพื่อการแบ่งปันความเชื่อ

1. ยอมรับบุคคลอย่างที่เขาเป็น ไม่ปฏิเสธเรื่องราวของพวกเขา
2. จงเป็นผู้ฟังที่ดี
3. ในขณะที่แบ่งปันความเชื่อ
 - 3.1 จงยกตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของท่านอย่างไร
 - 3.2 จงเล่าความจริง ชื่อสัตย์
 - 3.3 ไตร่ตรองถึงพระเมตตาของพระเจ้าในชีวิตและความเชื่อศรัทธาของท่าน
 - 3.4 เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับผู้ฟัง

3.5 ให้เป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์

3.6 ให้พูดภาษาของผู้ฟัง

4. เชิญคนอื่น ๆ แบ่งปันความเชื่อด้วย “ท่านมีประสบการณ์กับพระเจ้าอย่างไร”

5. ติดตามด้วยการแบ่งปันเรื่องของพระเยซูเจ้า

ปฏิบัติ: ให้สมาชิกได้เขียนประสบการณ์ความเชื่อของตนเอง “เมื่อฉันได้พบความรักของพระเจ้า” แล้วออกมาแบ่งปันในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย

เพลงที่เสนอแนะ: พระเจ้าดีต่อฉัน สายสัมพันธ์ แผ่นดินของเรา พระสัญญา

ขั้นที่ 3: เล่าเรื่องพระเยซู (Christ story)

สิ่งที่ต้องทำ

1. อธิบายถึงความสำคัญของการเล่าเรื่องพระเยซูให้เพื่อนฟัง โดยอ้างอิงพระคัมภีร์และคำสอนของพระศาสนจักรได้
2. ฝึกการเล่าเรื่องพระเยซูให้เพื่อนฟัง

วิธีดำเนินการ: อธิบายประกอบการใช้พระคัมภีร์และการฝึกปฏิบัติ

เวลา: 45 นาที

ดำเนินการ

ถามสมาชิก “ทำไมฆราวาสจึงต้องเป็นผู้ประกาศข่าวดี”

ให้เวลาได้แสดงความคิดเห็น แล้วให้ศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนของพระศาสนจักร ตามประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

- ผู้ที่มีความเชื่อได้รับพระบัญชาให้ “ออกไปประกาศข่าวดี” (มัทธิว 28:19-20)
- “หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี ข้าพเจ้าย่อมได้รับความวิบัติ” (1โครินธ์ 9:16)
- เอกสารการแพร่ธรรมของฆราวาส วาติกันครั้งที่ 2, 1965
 - “อวัยวะส่วนใดไม่ทำงานตามความสามารถให้ร่างกายเติบโต ต้องถือว่าไร้ประโยชน์ต่อพระศาสนจักร” (การแพร่ธรรมของฆราวาส ข้อ 2)
 - “ฆราวาสโดยเหตุที่ร่วมชีวิตสนิทกับพระคริสตเจ้าผู้เป็นประมุขนั่นเอง จึงมีหน้าที่และมีสิทธิที่จะเป็นผู้แพร่ธรรม” (ข้อ 3)
 - ฆราวาสทุกประเภทจะต้องถือชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อทำหน้าที่ให้ทุกคนได้รู้จักและยอมรับพระคริสตเจ้า (ข้อ 4)
- การประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบัน (EN) พระสันตะปาปา เปาโลที่ 6, 1975
 - ข้อ 70-73 บทบาทฆราวาสในการแพร่ธรรม
- พระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่ (RM)
 - ข้อ 71-74 ฆราวาสทุกคนคือธรรมทูตโดยศีลล้างบาป

การนำเสนอข่าวดี

หลักพื้นฐาน 4 ประการของข่าวดี

1. แผนการของพระเจ้า—พระเจ้าทรงรักเรา
2. ปัญหาของเรา—เราทุกคนเป็นคนบาป
3. คำตอบของพระเจ้า—พระเยซูเจ้า
4. การตอบสนองของเรา—ยอมรับของขวัญที่พระเจ้าประทานให้คือความรอดพ้นจากบาป
(เพลงภารกิจแห่งรัก)

ผลของการบอกเล่าเรื่องพระเยซูคริสต์

- ประชาชนเข้ามาหาพระเยซูคริสต์
 1. ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรามนุษย์ “ขโมยยอมมาเพื่อขโมย ซ้ำและทำลาย เรามาเพื่อให้แกะมีชีวิตและมีชีวิตอย่างสมบูรณ์” (ยอห์น 10:10) “พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมากจึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)
 2. เราเป็นคนบาป—บาปทำให้เราแยกจากพระองค์ “ไม่มีความแตกต่างใด ๆ อีก ทุกคนกระทำความบาปและขาดพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า” (โรม 3:23) “เพราะค่าตอบแทนที่ได้จากบาปคือความตาย ส่วนของประทานที่พระเจ้าประทานให้เปล่า คือชีวิตนิรันดร์ในพระคริสต์เยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23)
 3. พระเยซูเจ้า “หนทาง ความจริงและชีวิต” ของขวัญแห่งความรอดพ้นจากบาปที่ประทานแก่เรา โดยผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า (ยอห์น 6:47; 14:6; โรม 5:8; เอเฟซัส 2:8-9)
 4. การยอมรับชีวิตนิรันดร์เป็นของขวัญ—ทางเลือกของเรา—ชีวิตที่ยืนยาว (ยอห์น 1:12; ทิโมธี 3:20)

ปฏิบัติ: ให้สมาชิกเตรียมเล่าชีวิตของพระเยซูเจ้า “พระเยซูเจ้ามีความสำคัญต่อชีวิตของท่านอย่างไร”

เพลงที่เสนอแนะ: ชีวิตตัวอย่าง

ขั้นที่ 4: การเชื่อเชิญให้กลับใจ

สิ่งที่ต้องทำ

1. อธิบายความสำคัญและขั้นตอนการเชื่อเชิญให้กลับใจ
2. การฝึกภาวนาให้แก่นักเรียน

การดำเนินการ: บรรยายประกอบพระคัมภีร์ และการภาวนาให้แก่นักเรียน

เวลา: 30 นาที

ดำเนินการ

การเชื่อเชิญให้คนกลับใจมาหาพระเยซูเจ้าเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการประกาศข่าวดี โดยการเชื่อเชิญนี้เอง เราได้ให้สิ่งที่เราได้รับแก่ผู้อื่นต่อไป คำเชื่อเชิญของพระเยซูคริสต์คือ “จงตามเราเถิด” (มัทธิว 4:19)

1. เรากระทำเหมือนยอห์น ผู้ใช้น้ำล้างบาปได้เชิญชวนให้บุคคลต่าง ๆ รู้จักพระเยซูเจ้า
2. เราประกาศถึงการประทับอยู่ของพระองค์ท่ามกลางเรา
3. เราช่วยให้ประชาชนตระหนักถึงการทรงเรียกให้เราแต่ละคนมารู้จักพระองค์

คำพูดที่ยอห์น ผู้ใช้น้ำล้างบาปชี้แจงคือ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นลูกแกะของพระเจ้า จงติดตามพระองค์ไปเถิด ข่าวสารคริสตชนจะไม่สำเร็จบริบูรณ์นอกจากว่าเราจะได้เชิญผู้ฟังให้ติดตามพระเยซูคริสต์ การแบ่งปันเรื่องของพระเยซูคริสต์ คำถามคือ **“ชีวิตของพระเยซูคริสต์ได้กลับมาเป็นชีวิตของท่านแล้วหรือไม่”**

ประเด็นการเชื่อเชิญ

การนำประชาชนเข้าประตู ให้ถูกใจพวกเขาเพื่อจะได้ไขประตูเข้าไปพบพระเยซูคริสต์ ที่ประทับอยู่อีกด้านหนึ่งของประตูนั้น (วิวรณ์ 3:20)

“ดูเถิด เรากำลังยืนเคาะประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปกินอาหารร่วมกับเขา เขาจะกินอาหารร่วมกับเรา” (วิวรณ์ 3:20)

การนำประชาชนให้ใช้โทษบาป

“จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่านมาอยู่ใต้เท้าของท่าน” (กิจการ 2:35)

1. การใช้โทษบาป-ความปรารถนาที่จะหันกลับมา มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเยซูเจ้า ละทิ้งสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ท่านเหินห่างจากพระเยซูเจ้า
2. อัญเชิญพระเยซูเจ้าเข้ามาประทับในชีวิตของท่านในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดพ้นจากบาป (พระผู้ไถ่) ยอมรับการให้อภัยบาปจากพระองค์
3. อัญเชิญพระเยซูเจ้าเข้ามาในชีวิตในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้พระองค์ทรงปกครองชีวิตของท่าน

เป้าหมายของการเชื่อเชิญ

เพื่อช่วยประชาชนให้ดำเนินชีวิตในสายสัมพันธ์ที่ดีกับพระเยซูเจ้า

1. ภาวนาเพื่อบุคคลนั้นให้เข้าใจ ยอมรับ และเชื่อพระเยซูเจ้า
2. ภาวนากับบุคคลนั้น ด้วยบทภาวนาเพื่อการกลับใจ
3. ภาวนาเพื่อบุคคลนั้นให้ยอมรับความรักของพระเยซูเจ้าในหัวใจของเขา

องค์ประกอบของการภาวนาเพื่อการกลับใจ

1. ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป และปรารถนาที่หันหลังจากความบาปต่าง ๆ
2. ยอมรับพระเยซูเจ้าว่าทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด (พระผู้ไถ่บาป)
3. ปรารถนาที่จะติดตามพระเยซูเจ้า
4. วอนขอพระพร (ของขวัญ) จากพระจิต

ภาวนาเพื่อการกลับใจ เป็นแนวทางช่วยเราให้นำผู้อื่นมาหาพระคริสต์เจ้า “เพราะถ้าท่านประกาศด้วยปากว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และมีความเชื่อในใจว่า พระเจ้าทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย ท่านก็จะรอดพ้น” (โรม 10:9)

บทภาวนาเพื่อการกลับใจ

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ลูกทราบดีว่าลูกเป็นคนบาป
และลูกต้องการการอภัยบาปจากพระองค์
ลูกเชื่อว่าพระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์เพื่อยกโทษบาปต่าง ๆ ของลูก
ลูกต้องการที่จะละทิ้งบาปและดำเนินชีวิตใหม่ในความเชื่อ
โปรดทรงเผยแสดงพระองค์แก่ลูก
ลูกขออัญเชิญพระองค์เข้ามาประทับในดวงใจของลูก
โปรดประทานความรักของพระองค์ไว้ในดวงใจของลูก
ลูกขอกราบขอบพระคุณพระเจ้า กราบขอบพระคุณพระเยซูเจ้า
อาแมน

ข้อแนะนำเพื่อการภาวนาร่วมกับผู้อื่น

ภาวนาแบบตัวต่อตัว

1. หาสถานที่ที่เหมาะสม เป็นส่วนตัว ไม่มีอะไรบกวน
2. อยู่ในท่าที่สงบ ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด
3. ใช้เวลาเงียบ ๆ ค่อย ๆ ผ่อนคลาย
4. สำนึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า
5. เชิญชวนให้บุคคลนั้นวอนขอพระพรพรทาน (ความช่วยเหลือจากพระเจ้า) ในสิ่งที่เขาปรารถนา หรือกำลังมีความต้องการมากที่สุด
6. ภาวนาซ้ำ ๆ พร้อม ๆ กัน
7. หยุดนิ่งเพื่อรับพระพรจากพระเจ้าสักครู่หนึ่ง

หลังจากภาวนาเพื่อการกลับใจแล้ว ให้ภาวนาเพื่อวอนขอพระเจ้า โดยการวางมือบนศีรษะของเพื่อนคนนั้น หรือที่ไหล่ หรือการจับมือกัน

การสัมผัสเป็นกระบวนการของบำบัดรักษา พระเยซูเจ้าทรงใช้การสัมผัสเพื่อการเยียวยาต่าง ๆ ถ้าท่านกระทำได้ด้วยความเชื่อจะเกิดพลังและบังเกิดผล

ปฏิบัติ: จับคู่กันภาวนาตามข้อแนะนำเพื่อการภาวนาร่วมกับผู้อื่น

ขั้นที่ 5: การนำเข้าสู่ชุมชนแห่งความเชื่อ

สิ่งที่ต้องทำ

1. อธิบายถึงวิธีการนำบุคคลที่สนใจคริสต์ศาสนาเข้าสู่ชุมชนแห่งความเชื่อ
2. จัดเตรียมสิ่งจำเป็นต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้สนใจ

เวลา: 45 นาที

ดำเนินการ

ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น “เมื่อได้นำบุคคลเข้ามาอุทิศตนผูกมัดกับชีวิตของพระเยซูเจ้าแล้ว เราจะทำอย่างไรต่อไป” (ให้เวลาพูดคุยกัน จากนั้นสรุปตามประเด็นดังต่อไปนี้)

ก. อธิบายถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินชีวิตในฐานะที่เป็นคริสตชน

1. การภาวนาส่วนตัว
2. การอ่านและศึกษาพระคัมภีร์
3. การมาร่วมนมัสการพระเจ้าในพิธีกรรมกับชุมชน
4. การดำเนินชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน
5. รับใช้-บริการสังคม

ข. มอบสิ่งเหล่านี้ให้เขา

1. พระคัมภีร์
2. หนังสือภาวนา
3. บทภาวนาเพื่อการกลับใจ
4. โบชัวร์ของวัด-ชื่อ หมายเลขโทรศัพท์ เวลามิสซา ฯลฯ

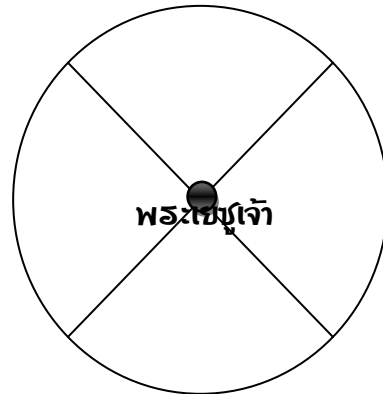
ค. ให้การอภิบาลเขา

1. เชิญมาร่วมพิธีมิสซา ๆ ในวันอาทิตย์พร้อมกับท่าน
2. แนะนำเขาเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมที่เหมาะสม

3. สัญญาว่าจะภาวนาให้เขา
 4. ช่วยเขาในการติดต่อกับวัดและสมาชิกอื่น ๆ
 5. ให้นำบัตร หรือให้ชื่อ เบอร์โทรศัพท์ เพื่อสะดวกในการติดต่อหรือการปรึกษา
- ง. หลังจากการเยี่ยมเยียน
1. เขียนข้อความสั้น ๆ เพื่อขอบคุณสำหรับมิตรไมตรี เตือนใจเขาว่าท่านจะภาวนาให้เขาเสมอ
 2. แจ้งข่าวให้คุณพ่อเจ้าวัดได้รับรู้
 3. ภาวนาให้เขา

วงล้อชีวิตคริสตชน

การดำเนินชีวิตคริสตชนเปรียบได้กับ “วงล้อ” ซึ่งศูนย์กลางที่เป็นศูนย์กลาง คือพระเยซูคริสต์เจ้า พระจิตเจ้า ทรงเป็นพลังที่คอยขับเคลื่อนให้วงล้อชีวิตนี้เคลื่อนไหวไป

การภาวนา-การมีใจจดจ่ออยู่กับพระเจ้า

- ☐ นมัสการพระเจ้า
- ☐ สรรเสริญพระเจ้า
- ☐ ขอบพระคุณพระเจ้า
- ☐ วอนขอพระพร
- ☐ ขอโทษพระเจ้า

การศึกษาพระคัมภีร์

- ☐ พระวรสารของนักบุญยอห์น
- ☐ จดหมายรักของพระเจ้า พระเจ้าตรัสกับเรา (2 ทิโมธี 3:14-17)
- ☐ จัดหาได้ที่ร้านหนังสือคาทอลิกของสังฆมณฑลหรือศูนย์คำสอน

ชีวิตในชุมชนแห่งความเชื่อ

- ☐ การอยู่ในชุมชนแห่งความเชื่อช่วยให้เติบโตในความเชื่อ (มัทธิว 18:19)
- ☐ เราเป็นส่วนหนึ่งในพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสต์เจ้า
- ☐ ส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกใหม่ได้เป็นสมาชิกที่เข้มแข็งและกระตือรือร้น
- ☐ เชิญชวนให้ช่วยเหลือพระศาสนจักรเต็มความสามารถ ให้การต้อนรับอย่างดี ให้รู้ลึกอบอื้นและสบายใจ

รับใช้

- ภาวนาเพื่อขอคำชี้นำ เพื่อช่วยนำพวกเขาในการรับใช้ช่วยเหลือพระศาสนจักร
- นำพวกเขาไปร่วมกิจกรรมของวัด เพื่อร่วมกันรับใช้ในฐานะอาสาสมัคร
- ส่งเสริมให้พวกเขาได้ใช้พระพรที่พวกเขามีเพื่อส่วนรวม

การเป็นประจักษ์พยาน

- พระเยซูคริสต์ทรงเรียกเราให้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานแก่ทุกคน (กิจการฯ 1:8)
การแบ่งปันความเชื่อทำให้การอุทิศตนของเราเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น
 1. ให้แบ่งปันประสบการณ์ความเชื่อของท่านให้ผู้อื่น
 2. ไปหาบุคคลที่ใกล้ชิดกับท่าน – ด้วยความเคารพและสุภาพ
 3. ไปหาด้วยความรัก – ทศนคติที่สำคัญที่สุดในการเป็นประจักษ์พยาน

บทบาทสมมุติ

- ให้สมาชิกจับคู่กัน (AกับB)
- เลือกสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในการออกเยี่ยมเยียน
- ให้แนะนำตัว
- ใช้ทักษะการสื่อสารที่เหมาะสม
- สถานการณ์: คนไข้ คนตาย คนติดยา คนยากจน คนที่ท้อแท้หมดหวังในชีวิต คนหย่าร้าง คนที่ทนทุกข์ทรมาน คนที่ภาวนาแล้วไม่เกิดผล ปัญหาครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก
ประเมินโดยให้คะแนนระหว่าง 1-5
 - การรับฟังอย่างดี (ตั้งใจ สบตา สะท้อนคำพูด ฯลฯ) คะแนน.....
 - พฤติกรรมที่สังเกตเห็น.....
 - ความเห็นอกเห็นใจ (สีหน้า คำพูด การแสดงออก) คะแนน.....
 - พฤติกรรมที่สังเกตเห็น.....
 - ท่าที/ท่าทางในขณะที่พูดคุย (ให้ความเคารพ สนใจจริง จริงใจ ฯลฯ) คะแนน.....
 - พฤติกรรมที่สังเกตเห็น.....
- ให้สลับบทบาทกัน
 - การให้คำปรึกษาที่ดีที่สุดคือการเป็นผู้ฟังที่ดีที่สุด
 - ให้ถามตนเองสองคำถาม
 1. ปัญหาหรืออุปสรรคของท่านในการเยี่ยมเยียนคืออะไร
 2. ท่านได้คิดวางแผนในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคนั้นอย่างไร

ข้อหัวที่ 2

พันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร

กิจการฯ 26:16-18

จุดประสงค์

1. อธิบายถึงความสำคัญของพันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรโดยการอ้างอิงพระคัมภีร์และคำสอนพระศาสนจักร
2. อธิบายถึงความจำเป็นที่จะต้องทำการประกาศข่าวดีใหม่

ทำไมต้องทำพันธกิจ

- พันธกิจนี้ถูกมอบเพื่อประกาศให้คนต่างชาติรู้ถึงความไพบูลย์สุดที่จะหยั่งรู้ได้ของพระคริสตเจ้า (เอเฟซัส 3:8)
- เพราะความรักของพระคริสตเจ้าผลักดันเรา (2โครินธ์ 5:14)
- พันธกิจแก่นานาชาติเป็นคำตอบสำหรับประชาชนซึ่งกำลังแสวงหาพระเจ้า
- คำสั่งของพระเยซู คือ จงไปสั่งสอนนานาชาติ (มัทธิว 28:19, มาระโก 16:16, ลูกา 24:46, กิจการฯ 1:8) ชีวิตจิตใจของพระคริสตเจ้าทรงมีเพื่อมนุษย์ทุกคน

ความจำเป็นสำหรับพันธกิจ

- ประชากรโลก 5.3 พันล้านคน
- คริสตชน 1.8 พันล้านคน
- คาทอลิก 900 ล้านคน

คริสตชนทั้งหมดนับเป็น 1 ส่วน 3 ของประชากรโลก เอเชียซึ่งมีสัดส่วนของประชาชน 60 เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลก (3 พันล้านคน) มีคาทอลิกคิดเป็น 3.5 เปอร์เซ็นต์ ประชากรในโลกทั้งหมดที่ยังไม่รู้จักพระคริสตเจ้าและพระวรสารคิดเป็น 23 เปอร์เซ็นต์ ความมานะในการประกาศพระวรสารโดยตรงแก่บรรดาคริสตชนคิดเป็นร้อยละ 90 เปอร์เซ็นต์ คริสตชนในโลกใช้ 99 เปอร์เซ็นต์ของรายได้เพื่อตัวเอง

เอกสารของพระศาสนจักร

1. คำสั่งเรื่องกิจการพันธกิจของพระศาสนจักร (เอกสารสังคายนาวาติกันที่ 2)

พระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์สากลแห่งความรอดพ้น พระศาสนจักรในฐานะแสงสว่างส่องนานาชาติ มีหน้าที่เผยแสดงพระคริสตเจ้า ประกาศความจริง และทำงานเพื่อความยุติธรรม รับผิดชอบต่อชีวิตตนและกิจการพันธกิจของบรรดาฆราวาส

2. เอกสารเรื่องคริสต์สัมพันธ์ (เอกสารสังคายนาวาติกันที่ 2)

บทบาทของพระศาสนจักร คือ การนำจิตสำนึกอย่างเต็มเปี่ยมแห่งการเป็นศาสนบริกรของแต่ละคน ในชุมชนพระศาสนจักร เสี่ยงเรียกบรรดาฆราวาสที่กระตือรือร้นให้สามารถทำพยานที่ยังไม่มีความเชื่อ และผู้ที่ยึดติดความสุขตามกระแสโลก บทบาทของฆราวาสคือการเป็นพยานถึงพระคริสต์เจ้าและก่อตั้งชุมชนวัด การตระหนักว่าพระจิตเจ้าทรงขับเคลื่อนผ่านทางร่างกายทั้งครบ ไม่ใช่เพียงผ่านทางศีรษะเท่านั้น

การจัดตั้ง 3 หลักการที่สำคัญ

1. ชุมชนความเชื่อต้องผลักดันงานพันธกิจหรือปล่อยให้ไร้ผล พันธกิจที่นำประชาชนไปสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
2. ให้การยอมรับสมาชิกผู้มีความรับผิดชอบของพระศาสนจักร ที่รับรู้ถึงการเรียกของพระจิตเจ้า และตอบรับต่อพันธกิจ รับรู้ถึงพระพรพิเศษของบรรดาฆราวาสสำหรับงานพันธกิจ
3. พี่น้องโบรแทสตันท์ได้ร่วมเป็นหนึ่งในเราคาทอลิกด้วยความเชื่อในพระคริสต์เจ้า พระบิดา พระจิตเจ้า ศีลล้างบาป ความจริงแห่งพระวรสาร ยอมรับน้ำใสใจจริงแห่งการเป็นพี่น้องกันในพระคริสต์เจ้า ด้วยการทำงานและภาวนาด้วยกัน เพื่อให้การเรียกของพระคริสต์เจ้าเกิดผลไปด้วยกัน

3. การประกาศข่าวดีในโลกปัจจุบัน (Evangelii Nuntiandi) โดยพระสันตปาปาปอลที่ 6, 1975

- 1) พระศาสนจักรต้องจัดโปรแกรมแห่งชีวิตและกิจกรรมภาคปฏิบัติให้แก่นานาชาติ
- 2) สนับสนุนให้ทุกคนเป็นผู้ประกาศข่าวดี
- 3) ประกาศข่าวดีด้วยความรัก ความกระตือรือร้น และความชื่นชมยินดี
- 4) พลังของวันที่พระจิตเจ้าจะนำพระศาสนจักรสู่ยุคสมัยใหม่แห่งการประกาศข่าวดี
- 5) เราได้รับมรดกแห่งความเชื่อ เพื่อว่าในยุคสมัยของเรา เราต้องส่งต่อข่าวสารแห่งความเชื่อนี้แก่ผู้อื่น ในวิถีทางที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และโน้มน้าวใจ
- 6) เราต้องมีความซื่อสัตย์ต่อเสียงเรียกของพระคริสต์เจ้าที่ให้ประกาศข่าวดี มิเช่นนั้นถือว่าเราไม่ได้เป็นศิษย์ที่แท้ของพระองค์
- 7) พลังที่ซ่อนอยู่ในพระวรสารด้วยการเป็นพยานได้ทำให้ชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง
- 8) พระวรสารสามารถเปลี่ยนแปลงทั้งโลกได้
- 9) เชิญชวนทุกคนให้ไตร่ตรองและภาวนาสำหรับความจำเป็นเร่งด่วนที่จะประกาศข่าวดีในยุคของเรา
- 10) นับว่าเป็นสิ่งที่เร่งด่วนและความรักที่สุดในความปรารถนาของพระศาสนจักร เพื่อให้ทุกคนได้เชื่อ และได้รับความรอดพ้น ข่าวสารนี้เป็นสิ่งที่เร่งด่วน จำเป็น พิเศษ และไม่สามารถถูกแทนที่ได้ สิ่งนี้เป็นคำถามสำหรับความรอดพ้นของมวลมนุษย
- 11) พระเยซูเจ้าคือข่าวดี ผู้ประกาศข่าวดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
- 12) พระศาสนจักรมีอยู่เพื่อประกาศข่าวดี ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่ชัดเจนที่สุด
- 13) ข่าวดีได้ถูกประกาศผ่านการเป็นประจักษ์พยาน และด้วยการประกาศด้วยคำพูด

- 14) การนำเสนอด้วยความเคารพต่อพระคริสตเจ้าและพระอานาจักร เป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวดี
- 15) การตระเตรียมที่เอาจริงเอาจังเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อผู้ประกาศข่าวดีทุกคน
- 16) งานแห่งการประกาศข่าวดีจะก่อให้เกิดผลแห่งความรักที่เพิ่มพูนแก่ผู้ที่ได้รับการประกาศ

4. พันธกิจขององค์พระผู้ไถ่ (Redemptoris Missio) โดยนักบุญพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2, 1990

- 1) ความจำเป็นเร่งด่วนของงานพันธกิจ
- 2) งานพันธกิจแก่นานาชาติเป็นสิ่งที่จำเป็น
- 3) พันธกิจของพระศาสนจักรต้องเกี่ยวข้องกับผู้มีเชื่อทุกคนในพระคริสตเจ้า
- 4) การขับเคลื่อนพันธกิจเป็นเครื่องหมายของความมีชีวิตชีวาในพระศาสนจักร
- 5) งานพันธกิจที่ลดลงเป็นวิกฤตของความเชื่อ
- 6) พระสันตะปาปาเรียกร้องให้เกิดการกระตุ้นต่องานพันธกิจ
- 7) ใช้พลังทั้งหมดของมวลพระศาสนจักรเพื่อการประกาศข่าวดีใหม่

ความจำเป็นในการประกาศข่าวดีใหม่

การประกาศข่าวดีใหม่

- ใหม่ในความร้อนรน คือ ประสบการณ์การประกาศข่าวดีด้วยการลงลึกในจิตใจของผู้คน
- ใหม่ในการแสดงออก คือ ความคิดสร้างสรรค์อย่างยอดเยี่ยมในการแสดงออก “แผนการของพระเจ้าเร่งเร้าเรา” (เอเฟซัส)
- ใหม่ในวิธีการ คือ ยุทธวิธีตามความต้องการ โอกาส และสถานการณ์
“เราปรารถนาที่จะเชิญชวนพระศาสนจักรให้ฟื้นฟูการอุทิศตนแห่งการเป็นธรรมทูต”
“ประชาชนทุกแห่งได้เปิดประตูให้แก่พระคริสตเจ้า”

แนวทางของพันธกิจ-ความสมบูรณ์แบบของพันธกิจคริสตชน

1. การเป็นประจักษ์พยานของคริสตชน
2. การบริการรับใช้มนุษยชาติ
3. การนำความเชื่อเข้าสู่วัฒนธรรม และการเสวนาความเชื่อระหว่างศาสนา
4. การประกาศข่าวดีอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน
5. ชีวิตแห่งพระศาสนจักร พิธีกรรม และศีลศักดิ์สิทธิ์

พื้นฐานทางความเชื่อต่องานพันธกิจ

- บทที่ 1 การเผยแผ่และความเชื่อ ความเชื่อเรื่องพระคริสต์เจ้า พระศาสนจักร และพันธกิจ
- บทที่ 2 เทววิทยาว่าด้วยเรื่องพระคัมภีร์และอาณาจักรพระเจ้า
- บทที่ 3 หน้าที่ของพระจิตเจ้าในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร

เป้าหมายของพันธกิจ เติบโตพันธกิจของพระคริสต์เจ้าให้สมบูรณ์

Kerygma: การประกาศข่าวสารแห่งความรอดพ้น

Diakonia: การบริการรับใช้สำหรับการดำเนินชีวิตคริสตชน

Koinonia: การดำเนินชีวิตร่วมในสัมพันธภาพเดียวกัน สัมพันธภาพในพระคริสต์เจ้า สัมพันธภาพในชุมชนพระศาสนจักร

การลำดับความสำคัญของพันธกิจ

- การประกาศความรอดพ้นในพระคริสต์เจ้าถูกมอบให้แก่เราทุกคน ทุกฐานะ เป็นพระพรแห่งพระหรรษทาน และพระเมตตากรุณา (เอเฟซัส 6:18-20)
- ศูนย์กลางแห่งพันธกิจทั้งหมดอยู่ที่แผนการแห่งความรอดพ้นอันมหัศจรรย์และพระทัยกว้างของพระเจ้า ซึ่งทำให้เป็นที่รู้จักผ่านทางพระเยซูเจ้า และการยอมรับในความเชื่อ กิจกรรมธรรมทูตคือเรื่องสำคัญสำหรับคริสตชนทุกคน

ข้อ 5 พระเยซูเจ้าเป็นการเผยแผ่ของพระเจ้าและเหตุผลของการเป็นธรรมทูตของพระศาสนจักร

ข้อ 9 พระคริสต์เจ้าเป็นศูนย์กลางแต่ผู้เดียวและพระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์สากลของความรอดพ้น

ข้อ 11 พันธกิจเป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญของความเชื่อ

ข้อ 20 งานพันธกิจของพระศาสนจักร คือ การประกาศและส่งเสริมคุณค่าพระอาณาจักร

ข้อ 21 พระจิตเจ้าเป็นผู้แทนที่สำคัญที่สุดของพันธกิจของพระศาสนจักร

ข้อ 28 งานพันธกิจเป็นศูนย์กลางของชีวิตพระศาสนจักร

ข้อ 32 การเรียกร้องให้เกิดการอุทิศตนของมวลประชากรของพระเจ้า

ข้อ 63 พันธกิจเป็นหน้าที่ที่ใหญ่และศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระศาสนจักร

ข้อ 40 พันธกิจเป็นเพียงการเริ่มต้น แต่การอุทิศตนเป็นสิ่งที่จำเป็น

ข้อ 92 “ฉันเห็นถึงรุ่งอรุณของยุคใหม่แห่งงานธรรมทูต”

ข้อ 80 ส่งเสริมกระแสเรียกแห่งการเป็นธรรมทูต

ข้อ 67 สามเณรและพระสงฆ์ทุกคนต้องมีจิตใจแห่งการเป็นธรรมทูต

ข้อ 72 พระศาสนจักรมองเห็นหนทางใหม่สำหรับฆราวาสที่เป็นปัจจุบันและกระตือรือร้นในฐานะธรรมทูต

ข้อ 82 การให้โอกาสแก่บรรดาเยาวชนสำหรับพันธกิจในต่างแดน

ข้อ 86 ใช้ประโยชน์จากชีวิตชีวาและความคิดสร้างสรรค์ของเยาวชนสำหรับพันธกิจ

ข้อ 7 งานพันธกิจจะต้องไม่ละเมิดต่อศักดิ์ศรีและอิสรภาพต่อความเป็นมนุษย์

- ข้อ 8 การเป็นประจักษ์พยานและการประกาศพระคริสต์เจ้าต้องไม่ขัดขวางต่ออิสรภาพของมโนธรรม
- ข้อ 55 การเสวนาระหว่างความเชื่อต้องไม่ละเว้นจากงานพันธกิจ
- ข้อ 71 เราสามารถลิ้มรสชาติที่สำคัญของบรรดาสตรีได้อย่างไร
- ข้อ 51 วิธีชุมชนคริสตชนชั้นพื้นฐานเป็นแรงผลักดันสำหรับการประกาศพระวรสาร
- ข้อ 60 ความรักเป็นกำลังขับเคลื่อนของพันธกิจ

สาวกของพระเยซูเจ้าในฐานะธรรมทูต

การเป็นธรรมทูตจะต้องถูกนำด้วยองค์พระจิตเจ้า ดำเนินชีวิตในรหัสธรรมของพระคริสต์เจ้าผู้ซึ่งถูกส่งมอบความรักแก่พระศาสนจักรและมนุษยชาติ ดังที่พระเยซูเจ้าปรารณาความศักดิ์สิทธิ์ของบรรดานักบุญ

พันธกิจหลากหลายของงานธรรมทูต

ข้อ 42	งานเพื่อส่งเสริมความยุติธรรม
ข้อ 55-57	สนับสนุนการเสวนาระหว่างศาสนา
ข้อ 58	ส่งเสริมงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โรงเรียนเพื่อการประกาศข่าวดี

- “แนวคิดใหม่ในพระศาสนจักร”

จุดประสงค์ของโรงเรียน

- + เพื่ออบรมให้มีจิตวิญญาณของการประกาศข่าวดี
- + เพื่อสนับสนุนและก่อให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการประทับอยู่ของพระเจ้า
- + เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้เกิดโรงเรียนแห่งการประกาศข่าวดี
- + เพื่อการอุทิศตนที่ยั่งยืนต่อพระคริสต์เจ้า พระศาสนจักรและโลก
- + เพื่อให้เกิดผู้เป็นประจักษ์พยานและผู้ประกาศข่าวดี
- + เพื่อตระหนัก ผูกพัน และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้ประกาศข่าวดี
- + เพื่อทราบความต้องการของพระศาสนจักรสำหรับผู้ประกาศข่าวดี
- + เพื่อประกาศข่าวดีใหม่แก่สัตบุรุษ
- + เพื่อพัฒนา ใช้ประโยชน์ และชื่นชมในพระพรพิเศษของแต่ละคนสู่ความสมบูรณ์
- + เพื่อให้ชีวิตแก่พระศาสนจักรผ่านทางโปรแกรมการประกาศข่าวดี
- + เพื่อทำให้พระศาสนจักรขับเคลื่อนเป็นวัดแห่งการเป็นธรรมทูต
- + เพื่อกระตุ้นและให้กำลังใจบรรดาเยาวชนให้เข้าร่วมฝึกฝนสำหรับพันธกิจ
- + เพื่อพัฒนางานพันธกิจให้ได้รับความสนใจในพระศาสนจักร

- ☺ โรงเรียนประกาศข่าวดีเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเติบโตของการเป็นผู้นำของบรรดาฆราวาส
- ☺ การประกาศข่าวดี คือ ทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นศิลปคดีลัทธิ พระวาจา ชุมชนซึ่งรวมกันในพระคริสต์เจ้า
- ☺ มองที่การเก็บเกี่ยวและก้าวเดินไปด้วยกัน คนงานมีน้อย มองไปยังอนาคตชีวิตของพระศาสนจักร

แนวทางปฏิบัติ

- จัดให้มีโปรแกรมการฝึกฝน
- การบริการรับใช้วัดให้มีชีวิตชีวา
- การสนับสนุนซึ่งกันและกัน – พัฒนาทีมที่กระตือรือร้น และทำงานร่วมกัน
- แบ่งปันความเข้าใจ ทรัพยากร ความคิดริเริ่ม การคิดบวก
- การภาวนาร่วมกัน เพื่อกันและกัน และสำหรับภารกิจข้างหน้าด้วยการนำของพระจิตเจ้า
- แบ่งปัน เพื่อทำลายกำแพงระหว่างพระสงฆ์และฆราวาส
- เข้าใจพันธกิจ ภาวนาเพื่อพันธกิจ และรักในพันธกิจ
- จัดให้เกิดการสนับสนุนพันธกิจด้วยการรณรงค์ให้สวดภาวนา
- ให้มีการสนับสนุนทางการเงิน
- นำบรรดาซิสเตอร์สู่งานพันธกิจและงานกลุ่ม
- การประกาศข่าวดีผ่านทางสื่อสารมวลชน
- ประกาศข่าวดีแก่องค์กรพระศาสนจักรทั้งหมด

แนวโน้มในพันธกิจ

1. การให้ความสำคัญงานด้านสังคมในฐานะเป็นคำสั่งแก่บรรดาธรรมทูต
2. ความปรารถนาในอิสรภาพ ปกครองตนเอง
3. การฝึกฝนการเสวนา
4. การมีอยู่ของพี่น้องชาวฮินดู ชาวพุทธ และมุสลิมทั่วโลก

ความยากลำบากในงานธรรมทูตที่กำลังเพิ่มขึ้น

1. การแพร่ขยายของกลุ่มชาตินิยม (การป้องกันตนเอง)
2. การขาดเสถียรภาพทางการเมือง
3. สถานการณ์ที่ขาดความสงบทางสังคมและความต้องการการเปลี่ยนแปลง
4. จำนวนของผู้ที่ยังไม่ได้เป็นคริสตชน
5. อิทธิพลทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม
6. ลัทธิคอมมิวนิสต์ (ความน่าดึงดูดและภัยคุกคาม)

เครื่องหมายที่ทำให้กำลังใจ

1. เกิดการฟื้นฟูฝ่ายจิตในพระศาสนจักร ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความสนใจในการฟื้นฟูในพระศาสนจักรด้วย
2. การมีจิตสำนึกถึงปัญหาของโลกที่เพิ่มขึ้น
3. ความสนใจในการประกาศข่าวดีและพระวาจาที่เพิ่มขึ้น
 - + การเปิดใจของประชาชน
 - + การสอน ให้ความรู้ทางศาสนาในโรงเรียนของรัฐ เช่น ในอินโดนีเซีย
 - + การแปลและการแจกจ่ายพระคัมภีร์ไบเบิล
 - + เกิดการออกอากาศของสถานีวิทยุทั่วโลก
 - + บรรดานักเรียนให้ความสนใจอย่างกระตือรือร้นในพระวรสารและพร้อมที่จะพิเคราะห์คำสอนของศาสนาอื่น พวกเขา กำลังแสวงหาความจริง

การประกาศข่าวดีใหม่

- คาทอลิกหลาย ๆ คนมีความต้องการการประกาศข่าวดีขึ้นใหม่
- บุคคลส่วนใหญ่ยังไม่ได้ละทิ้งความเชื่อ
- พวกเขาต้องการการสนับสนุนทางศีลธรรม ที่จะช่วยให้ก้าวข้ามความยากลำบากทางความเชื่อ
- พวกเขาต้องการประชาชนผู้ซึ่งรับฟังพวกเขา
- พวกเขาต้องการการคืนดี
- พวกเขาต้องการการเชื่อเชิญ
- พวกเขาต้องการความรู้กระจ่างในพระวาจา
- พวกเขาต้องการการบำรุงเลี้ยงด้วยสายสัมพันธ์ความเป็นพี่น้องในชุมชนวัด
- พระศาสนจักรรักและต้องการพวกเขา
- เรายรักพวกเขาเหมือนดังที่พระคริสตเจ้าทรงรักพวกเขา

**พระคริสตเจ้าทรงตั้งพระศาสนจักรเพื่อให้เก็บเกี่ยวจิตวิญญาณ
“ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเพราะเห็นแก่ข่าวดี” (1 โครินธ์ 9:22-23)**

หัวข้อที่ 3

สถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน

จำนวนประชากรโลก (31 December 2014) จำนวน 7,160,739,000 คน เพิ่มขึ้น 66,941,000 คน

- ทวีปที่เพิ่มได้แก่ ทวีปเอเชีย 37,349,000 คน แอฟริกา 23,000,000 คน อเมริกา 8,657,000 คน โอเชียเนีย 649,000 คน
- ทวีปที่ประชากรลดลงได้แก่ ทวีปยุโรป 2,714,000 คน

จำนวนคาทอลิก

- คาทอลิก 1,272,281,000 คน เพิ่มขึ้น 18,355,000 คน
- ทวีปที่เพิ่มขึ้นได้แก่ แอฟริกา 8,535,000 คน อเมริกา 6,642,000 คน เอเชีย 3,027,000 คน และ โอเชียเนีย 208,000 คนตามลำดับ
- ทวีปที่จำนวนคาทอลิกลดลงได้แก่ทวีปยุโรป ลดลงจากปีที่แล้ว 57,000 คน

การประกาศข่าวดีเกิดจากพระบัญชาของพระเยซูเจ้า และคำสัญญาของพระองค์ที่จะประทานพระจิตให้กับบรรดาอัครสาวก

- “ผู้ที่มาชุมนุมกับพระเยซูเจ้า ทูลถามพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า พระองค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรอิสราเอลอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้หรือ” พระองค์ตรัสตอบว่า “ไม่ใช่ฐานะของท่านที่จะรู้วันเวลาที่พระบิดาทรงกำหนดไว้โดยอำนาจของพระองค์ แต่พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและท่านจะรับอำนาจเพื่อจะเป็นพยานถึงเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียจนถึงสุดปลายแผ่นดิน (กิจการฯ 1:6-9)
- พระบัญชาของพระเยซูเจ้า “เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต” (มัทธิว 28:19)

ขอบเขต ที่ต้องออกไปประกาศข่าวดี กิจการฯ 1:6-8

“การนำพระศาสนจักรออกไปสู่โลก”

1. การประกาศข่าวดีแก่เพื่อนบ้าน: เยรูซาเล็ม
2. การประกาศข่าวดีต่างที่ต่างถิ่น: ออกไปนอกเยรูซาเล็มยังต่างแดน แคว้นยูเดีย
3. การประกาศข่าวดีต่างวัฒนธรรม: แคว้นสะมาเรีย
4. การประกาศทั่วโลกอุปสรรคทางการเมือง: “ทั่วมุมโลก”

ในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา การเติบโตทางศาสนาของโลก

มุสลิม	500%
ฮินดู	120%
พุทธศาสนา	60%
คริสต์ศาสนา	45%

Size and Projected Growth of Major Religious Groups

	2010 POPULATION	% OF WORLD POPULATION IN 2010	PROJECTED 2050 POPULATION	% OF WORLD POPULATION IN 2050	POPULATION GROWTH 2010-2050
Christians	2,168,330,000	31.4%	2,918,070,000	31.4%	749,740,000
Muslims	1,599,700,000	23.2	2,761,480,000	29.7	1,161,780,000
Unaffiliated	1,131,150,000	16.4	1,230,340,000	13.2	99,190,000
Hindus	1,032,210,000	15.0	1,384,360,000	14.9	352,140,000
Buddhists	487,760,000	7.1	486,270,000	5.2	-1,490,000
Folk Religions	404,690,000	5.9	449,140,000	4.8	44,450,000
Other Religions	58,150,000	0.8	61,450,000	0.7	3,300,000
Jews	13,860,000	0.2	16,090,000	0.2	2,230,000
World total	6,895,850,000	100.0	9,307,190,000	100.0	2,411,340,000

Source: The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010-2050

PEW RESEARCH CENTER

พื้นที่ที่ท้าทาย

1. คนยากจนข้นแค้น: 2/3 ของโลก
2. คนที่อาศัยอยู่ในเมือง-เมืองใหญ่ ๆ ของโลกมีประชากรมากกว่าสิบล้านคน
3. ประเทศมุสลิม: 1/5 ของโลก
4. ฮินดู
5. ศาสนาพุทธ
6. ชาติพันธุ์
7. คริสต์ศาสนิกายอื่น ๆ
8. คนที่ไม่นับถือศาสนาใด

จำนวนมิชชันนารีเต็มเวลา มีประมาณ 150,000 คน

พระศาสนจักรคาทอลิกเป็นองค์กรของคริสต์ศาสนา ที่ใหญ่ที่สุด จึงมีพันธกิจที่จะประกาศข่าวดีให้กับบุคคลจำนวนมากที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า เราจะเริ่มต้นอย่างไรกับ “ยักษ์หลับ” เราต้องเริ่มต้นด้วยการ “การประกาศข่าวดีขึ้นใหม่” ให้กับบรรดาพี่น้องคาทอลิก เราต้องสร้างผู้นำการประกาศข่าวดีของพระเจ้าโดย

1. นำพวกเขาให้เข้ามามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเยซูคริสต์เจ้า

2. ในฐานะผู้ประกาศข่าวดีฯ จะต้องเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ เหมาะสมกับพันธกิจอันยิ่งใหญ่ในการเผยแพร่นำข่าวดี
3. ผู้ประกาศข่าวดีคาทอลิกจะต้องยืนยันหยั่งมั่นคงในเอกลักษณ์ของตนเอง กล่าวที่จะนำความรักของพระเจ้าเข้าไปรักษาโลกที่เต็มไปด้วยบาปแผลแห่งบาปต่าง ๆ

เอเชีย

มีประชากร 2/3 ของประชากรโลก

มีคนยากจนมากที่สุด: มีค่า G.N.P ต่ำกว่า 500 US\$

คุณภาพชีวิตที่ต่ำกว่ามาตรฐาน 84%

การไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อัตราการตายของทารกต่ำที่สุด

กลุ่มประเทศที่ได้รับการประกาศข่าวดีช้าที่สุด

อัตราการเกิดของประชากรมากที่สุด

ปี 2000

- มุสลิม 1.1 พันล้าน
- ฮินดู 1 พันล้าน
- พุทธ 500 ล้าน
- คริสต์ศาสนา 230 ล้าน (7%)

สิ่งที่ท้าทายเราคาทอลิกในเอเชียคือความหลากหลายในวัฒนธรรม

อัตราการเกิดของคริสตชนในเอเชียประมาณปี 4%

งานประกาศข่าวดีเป็นงานพื้นฐานของเราในฐานะที่เป็นประชากรของพระเจ้า

ประเทศไทย

- จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2543 พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2554 และ พ.ศ. 2557 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าในประเทศไทยมีผู้นับถือศาสนา ดังนี้

ศาสนา	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2557
ศาสนาพุทธ	57,157,751 (93.83%)	93.9%	94.6%	94.6%
ศาสนาอิสลาม	2,777,542 (4.56%)	5.2%	4.6%	4.2%
ศาสนาคริสต์	486,840 (0.8%)	0.7%	0.7%	1.1%
ศาสนาฮินดู	52,631 (0.086%)	0.2%	0.1%	0.1%
ลัทธิขงจื้อ	6,925 (0.011%)	0.2%	0.1%	0.1%
ศาสนาอื่น ๆ	48,156 (0.079%)	0.2%	0.1%	0.1%
อศาสนา	164,396 (0.27%)	0.2%	0.1%	0.1%
ไม่ทราบศาสนา	222,200 (0.36%)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

การมอบหมายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เวลาของพระเจ้ามาถึงแล้ว

1. “แต่เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์ให้มาบังเกิดจากหญิงผู้หนึ่งเกิดมาอยู่ใต้ธรรมบัญญัติ (กาลาเทีย 4:4)
2. “พระเป็นเจ้าทรงเปิดขอบฟ้าใหม่มนุษยชาติให้พระศาสนจักร พร้อมกว่าเดิมที่จะรับการหว่านเมล็ดพืชแห่งพระวรสาร...ถึงเวลาแล้วที่จะรวมพลังทั้งหมดของพระศาสนจักรในการแพร่ธรรมครั้งใหม่นี้ และในการปฏิบัติพันธกิจการแพร่ธรรมสู่นานาชาติ” (พระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่ ข้อ 3)
3. พระเจ้าทรงเรียกและมอบหมายหน้าที่ให้เรา
 - เหมือนพระเจ้าทรงเรียกประกาศเยเรมีย์ “แต่พระยาห์เวห์ตรัสตอบว่า “อย่าพูดว่าท่านยังเป็นเด็กเลย เราส่งท่านไปหาผู้ใดก็จงไปเถิด เราสั่งให้ท่านพูดอะไรก็จงพูดเถิด” (เยเรมีย์ 1:7)
 - กับบรรดาอัครสาวก “มิใช่ท่านทั้งหลายได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านมอบภารกิจให้ท่านไปทำจนเกิดผลและผลของท่านจะคงอยู่ เพื่อว่าท่านจะขอสั่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระบิดาจะประทานแก่ท่าน” (ยอห์น 15:16)
 - พระเจ้าทรงแต่งตั้งเปาโลให้ออกไปเทศนา “บัดนี้ จงลุกขึ้นยืนเถิด เราแสดงตนแก่เจ้า เพื่อแต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้รับใช้ของเรา เจ้าจะเป็นพยานยืนยันสิ่งที่เจ้าเห็นและสิ่งที่เราจะเปิดเผยอีก เราจะช่วยให้เจ้าปลอดภัยจากเพื่อนร่วมชาติของเจ้าและจากคนต่างศาสนาที่เราจะส่งเจ้าไปพบ เจ้าจะเปิดตาของเขา จะทำให้เขาผ่านพ้นความมืดมาสู่ความสว่างและผ่านพ้นอำนาจของซาตานมาสู่พระเจ้า เพื่อจะได้รับ การอภัยบาปและรับมรดกร่วมกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เพราะมีความเชื่อในเรา” (กิจการฯ 26:16-18)

เดิมพันสำหรับการทำงานของพระเจ้าสำหรับเราทุกคน

- “เพราะเราทุกคนจะต้องปรากฏเฉพาะพระบัลลังก์ของพระคริสตเจ้า เพื่อแต่ละคนจะได้รับสิ่งตอบแทนสมกับที่ได้กระทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่ในร่างกาย ขึ้นอยู่กับการกระทำนั้นว่าจะดีหรือชั่ว” (2 โครินธ์ 5:10)
- ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ
 - 1) การตอบรับด้วยหัวใจของเรา
 - 2) การปฏิบัติจริงในชีวิต (วิวรณ์ 20:12)

พระเจ้าทรงมอบหมายงานให้ท่านในเวลาที่เหมาะสม

ให้เวลาท่านเพื่อทำหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามพระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตของท่าน

พระเจ้าทรงมอบหมายให้ท่านออกไปเทศนาประกาศข่าวดีทุก ๆ วัน

พระเจ้าทรงแต่งตั้งตัวท่านเองให้ออกไปแบ่งปันข่าวดีของพระองค์ (1 เปโตร 3:15)

ให้เราทำพันธกิจของพระองค์ เช่นเดียวกับ คักเคียส (ลูกา 19:1-10)

เหมือนหญิงที่บ่อน้ำ (ยอห์น 4:4-30, 39-42)

เหมือนฟิลิปที่ประกาศข่าวดีแก่ขุนนางชาวเอธิโอเปีย (กิจการฯ 8:26-40)

แผนการของพระเจ้าสำหรับเราในฐานะที่เป็นผู้ประกาศข่าวดีคือ การเป็นหนึ่งเดียวและความแตกต่าง

เหมือนช่างตัดเสื้อผ้าที่ตัดให้เหมาะสมกับแต่ละคน “เพราะเราเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้า ท่านทั้งหลายเป็นไร่นาของพระเจ้า เป็นอาคารของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 3:9)

“การเรียกของพระเจ้า”-พระเจ้าทรงนำเราออกมาจากโลก เช่น ออกจากชีวิตในโลกของตนเอง ความเกี่ยวพันของตนเอง พระองค์ทรงนำเรามาเพื่อเป็นพยานถึงพระองค์

“จุดประสงค์ของการเรียก”-ร่วมงานในแผนการไถ่กู้มนุษย์ให้พ้นจากบาป

หัวข้อที่ 4

การประกาศข่าวดีของวัด Parish Evangelization

การประกาศข่าวดีของวัดหมายความว่าอย่างไร

วัด คือชุมชนประชากรของพระเจ้า เกิดขึ้นโดยประชากรของพระเจ้า มีอยู่เพื่อประชากรของพระเจ้า เป็นองค์การที่มีชีวิต เป็นพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสต์ โดยมีพระเยซูเจ้าทรงเป็นศีรษะ และเรา พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสต่างเป็นอวัยวะในพระกายทิพย์นี้

- เยเรมีย์ 31:33 “นี่จะเป็นพันธสัญญาที่เราจะทำกับพงศ์พันธุ์อิสราเอลเมื่อเวลานั้นมาถึง”-พระยาห์เวห์ตรัส “เราจะใส่ธรรมบัญญัติของเราไว้ในใจของเขา เราจะเขียนธรรมบัญญัติไว้ในใจของเขา เราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา”
- 1 โครินธ์ 12:27 “ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น”
- ประชากรของพระเจ้าถูกเรียกและถูกส่งออกไป เพื่อเป็นประจักษ์พยานและสร้างศิษย์ของพระเยซูเจ้า “จงตามเรามาเถิดเราจะทำให้ท่านเป็นชาวประมงมนุษย์” (มาระโก 1:17) และ “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (มัทธิว 28:19)

ให้เราได้พิจารณาว่าเราเอง ได้เป็นหลัก หรือแก่นของสังคมชน และของวัด ในการทำหน้าที่เหล่านี้หรือไม่

1. ประชากรของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเลือกสรรท่านให้มาเป็นประชากรของพระองค์ โดยผ่านทางศีลล้างบาปเราได้กลับกลายมาเป็นส่วนหนึ่งพันธสัญญาใหม่ เราเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกสรร ตามที่ น.ยอห์น ได้กล่าวไว้ว่า “มิใช่ท่านทั้งหลายได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านมอบภารกิจให้ท่านไปทำงานเกิดผล และผลของท่านจะคงอยู่ เพื่อว่าท่านจะขอสั่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระบิดาจะประทานแก่ท่าน” (ยอห์น 15:16)

- ท่านได้ตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าอย่างจริงจังหรือไม่

2. มีชีวิตในชุมชน

พระศาสนจักรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อและการรับใช้ เราได้รับการเรียกให้ดำเนินชีวิตในชุมชนแห่งความเชื่อนี้ ไม่ได้อยู่โดดเดี่ยว

- ท่านมีความรู้สึกที่ว่านี่เป็นของท่าน ท่านได้รับการต้อนรับ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วม การยอมรับ ความชื่นชมยินดีในวัดของท่านหรือไม่
- สมาชิกในวัดของท่านรู้ถึงพันธกิจ เป้าหมาย แผนการของวัดหรือไม่

3. เครื่องมือของพระเจ้าในการไถ่บาปมนุษย์

จุดมุ่งหมายที่พระเจ้าทรงเรียกเรามา ก็เพื่อให้เราได้เป็นเครื่องมือการไถ่บาปมนุษย์ให้พ้นจากบาป
กิจการ 10 “ความรอดพ้นจากบาปเป็นของทุกคน”

เราทุกคนจึงมีหน้าที่รับผิดชอบและรับใช้ ในการนำความรอดพ้นไปให้ทุกคน

- ฉันมีหน้าที่อะไรหรือช่วยรับผิดชอบงานอะไรในวัดของท่านบ้าง
- ฉันได้รับผิดชอบเรื่องความรอดพ้นจากบาปให้กับพี่ ๆ น้อง ๆ ของฉันหรือไม่

4. เราเป็นบุคคลที่ได้รับการไถ่บาปแล้ว

- ฉันมีประสบการณ์กับความรักของพระเจ้าในชีวิตอย่างไร
- ฉันได้นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้เพื่อน ๆ สมาชิกในวัดของฉันอย่างไร
- ฉันได้ออกไปช่วยเหลือบุคคลที่มีความยากลำบากบ้างหรือไม่
- ฉันมีความร้อนรนที่จะช่วยไถ่บาปผู้อื่นหรือไม่ เช่น การช่วยบำบัดฝ่ายจิตใจ ช่วยให้พ้นจากการยึดติดในบาปประการใดประการหนึ่ง หรือจากนิสัยที่ไม่ดี

5. เรามีส่วนร่วมในบทบาทการเป็นสงฆ์ของพระเยซูคริสต์

การเป็นสงฆ์หมายถึงการเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

พระองค์ทรงมอบตัวเองเป็นของถวาย พลีชีพเพื่อไถ่บาปเรา

- ท่านเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับเพื่อนพี่น้องคริสตชนหรือไม่
- การให้ชีวิตของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า หรือการยอมตายต่อตัวเองทุกวัน เพื่อเจริญรอยตามพระเยซูคริสต์หรือไม่

6. เป็นประกาศกของพระคริสต์

ทำหน้าที่ประกาศข่าวดีในเขตวัดของเรา ช่วยสัตบุรุษให้สำนึกว่าพระคริสต์ทรงมีชีวิตอยู่ พระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา

ทำการประกาศและเป็นประจักษ์พยานทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ

- ฉันทำตนเองให้เป็นผู้ประกาศข่าวดีหรือไม่
- ชีวิตของฉันได้เป็นประจักษ์พยานที่ดีแก่ผู้อื่นหรือไม่

7. ได้รับการเสริมกำลังจากพระจิตของพระคริสต์

พระจิตเจ้าทรงเสริมกำลังให้ประชากรของพระเจ้าในการกระทำพันธกิจของพระองค์ (ยอห์น 4:24; ยอห์น 14:16-17)

ชีวิตของคริสตชนได้รับการเสริมกำลังและทรงนำจากพระจิตเจ้า

- ฉันได้เปิดใจต้อนรับพระเจ้าหรือไม่

8. สำนึกศิษย์ “จงตามเรามาเถิด”

สำนึกศิษย์คือบุคคลที่ดำเนินชีวิตตามรอยพระเยซูเจ้า

ให้พระเยซูเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางชีวิต เพราะฉันต้องการที่จะเป็นเหมือนพระองค์

- ฉันได้ดำเนินชีวิตตามรอยพระเยซูเจ้าอย่างไรในชีวิตประจำวัน
- ฉันได้เป็นภาพลักษณ์ของพระเยซูเจ้าให้แก่ผู้อื่นอย่างไร

การประกาศข่าวดี จะต้องกระทำด้วยชีวิต ต้องให้ทั้งเวลา การเสียสละ สิ่งท้าทาย และการถูกเบียดเบียนข่มเหง และการเป็นประจักษ์พยานที่ถูกต้องของชีวิตคริสตชน

- ยอห์น 15:20 “จงจำวาทะที่เราบอกแล้วเถิดว่า ผู้รับใช้ย่อมไม่เป็นใหญ่กว่านายของตน ถ้าเขาเบียดเบียนข่มเหงเรา เขาก็จะเบียดเบียนข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามวาทะของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามวาทะของท่านทั้งหลายด้วย”

จุดประสงค์ของการประกาศข่าวดีของวัด

จุดประสงค์ของการประกาศข่าวดีของวัด คือการนำการเปลี่ยนแปลงประชากรของพระเจ้าที่เกิดขึ้นจากภายใน เป็นการเปลี่ยนแปลงทางความคิด สติปัญญา ทัศนคติ หัวใจ และมาร่วมกันเพื่อสร้างพระกายทิพย์ของพระเยซูเจ้า

- กิจการฯ 4:32-35 ผู้มีความเชื่อนำข่าวของที่ตนเองมีมาแบ่งปันกัน
- โรม 12 ชีวิตในการรับใช้พระเจ้า

ส่วนหนึ่งในการรับใช้การประกาศข่าวดีก็คือ การทำงานเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกันของน้ำใจและหัวใจในวัดของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างผู้ร่วมงานของพระศาสนจักร และคุณพ่อเจ้าวัด

ยอห์น 17:21 การภาวนาของพระเยซู “ข้าแต่พระบิดา ข้าพเจ้าอธิษฐานภาวนา เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ เพื่อให้เขาทั้งหลายอยู่ในพระองค์และในข้าพเจ้า โลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามา”

พระเยซูเจ้าทรงภาวนาเพื่อเรา เพื่อประชาชนในทุกวันนี้

วัดของเราแม้จะมีกลุ่มต่าง ๆ มากมายแต่ก็มีเป้าหมายเดียวกัน

หน้าที่ของกลุ่มต่าง ๆ อาจจะแตกต่างกัน แต่จะต้องมีเป้าหมายที่เป็นหนึ่งเดียวกันและเหมือนกันในพระศาสนจักร

- การเรียกให้นำข่าวดีไปยังสิ่งสร้างทั้งหมด ทรงเรียกให้ทุกกลุ่มประกาศข่าวดี ประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า และพันธกิจการไถ่บาปของพระเยซูเจ้าให้โลกได้รู้
- เพื่อประกาศข่าวดีใหม่แก่บุคคลที่เย็นชาในความเชื่อ

- เพื่อจะได้มีแนวคิด-ทัศนคติของพระเยซูเจ้าในกลุ่มที่ต่าง ๆ ให้กลุ่มต่าง ๆ เป็นประจักษ์พยานแก่พี่น้องชายหญิงของเรา ให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การรับฟังด้วยหัวใจ ความรัก การเอาใจใส่ ความห่วงใย การรับใช้ การให้อภัย การมีใจที่สุภาพอ่อนน้อม เราทุกคนต่างเสมอภาคกัน และแบ่งปันสิ่งที่เรามีให้แก่ผู้อื่น
- เราได้รับมาเปล่า ๆ ขอให้เราจงให้ผู้อื่นแบบให้เปล่าเช่นกัน
- เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตตามคุณค่าคริสตชนในชุมชนแห่งความเชื่อ คือ ความรัก การให้อภัย สันติสุข ยุติธรรม เสมอภาค ความอดทน การยอมรับ และความเข้าใจ

เราต้องนำพระเยซูเจ้าไปมอบให้ผู้อื่น

ประชาชนหิวกระหายที่จะรู้จักพระวาจาของพระเจ้า พวกเขาต้องการได้รับฟังพระองค์ แบ่งปันพระองค์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ พวกเขาต้องการได้ฟังถึงเรื่องงานนำพิศวของพระองค์ในชีวิตของแต่ละคน พวกเขาต้องการที่จะบอกเล่าว่าพระเยซูเจ้าทรงกระทำอย่างไรต่อชีวิตของเขา เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นพวกเขากำลังประกาศว่าพระคริสตเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของพวกเขา

เราจะช่วยพวกเขาอย่างไร

เมื่อสมาชิกได้มาร่วมพบปะกันประจำสัปดาห์หรือสองสัปดาห์ต่อครั้ง เพื่อมนัสการพระเจ้า

1. ส่งเสริมสนับสนุน ให้สมาชิกได้แบ่งปันแก่กันและกันว่าเขาได้สัมผัสความรักของพระเยซูเจ้าอย่างไรบ้างในช่วงเวลาที่ผ่านมา (แบ่งปันพระเยซูเจ้า.....)
 - รับฟังพระวาจาของพระเจ้า
 - แบ่งปันว่าพระเจ้าได้ตรัสอะไรกับท่าน พระองค์จะตรัสกับเราตามสถานการณ์ของเรา
2. ภาวนาเพื่อผู้อื่น-เป็นการภาวนาเพื่อมวลชน

ยากอบ 5:15-16 “ภาวนาเพื่อบุคคลที่มีความต้องการคำภาวนา คนเจ็บไข้ได้ป่วย คนตาย”
3. การบัพติศมาและการให้อภัย
 - ก. ถ้ามีเรื่องขุ่นข้องหมองใจกับใคร ให้ไปคืนดี
 - ข. โปรดยกโทษข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกโทษให้ผู้อื่น
4. เชิญชวนให้อุทิศตนและมีความเชื่อที่มั่นคงมากยิ่งขึ้น

โดยการรับศีลอภัยบาป การเข้าเจียบบัพติศมา การสัจจนา การแบ่งปันพระวาจา การเยี่ยมบ้าน (การพบปะเป็นการส่วนตัวจะนำความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมาให้)

การประกาศข่าวดีจะบังเกิดผลได้โดยเริ่มต้นจากการภาวนา การภาวนาอย่างต่อเนื่อง และสิ้นสุดลงด้วยการภาวนา-การภาวนาและการทำงานจะต้องไปเคียงคู่กัน

ข้อแนะนำ ก่อนอื่นต้องหาสิ่งนี้ให้เจอ

1. ปัญหาของวัดของท่านคืออะไร
2. แนวทางหรือเครื่องมือที่จะช่วยแก้ปัญหาที่ได้นั้นคืออะไร

เครื่องมือเพื่อความสำเร็จของการประกาศข่าวดี

1. สร้างทีมภาวนา 24 ชั่วโมงประจำวัด
2. เริ่มต้นสวดส่ายประจำเพื่อคุณพ่อเจ้าอาวาส
3. ส่งเสริมให้สัตบุรุษสวดภาวนาเพื่อพระสงฆ์นักบวช และขอให้พระสงฆ์นักบวชภาวนาให้สัตบุรุษ
4. เชิญให้ซิสเตอร์ช่วยเหลือสวดภาวนาให้
5. จัดให้มีศาสนบริการเหล่านี้ประจำวัด
 - กลุ่มเยี่ยมผู้ป่วย
 - กลุ่มเยี่ยมผู้สูงอายุ
 - กลุ่มเยี่ยมผู้ถูกคุมขัง
 - กลุ่มผู้ช่วยเหลือผู้ติดสิ่งเสพติด โสเภณี คนอพยพย้ายถิ่น คนงาน

EN 59

“ผู้ใดเล่ามีหน้าที่ประกาศพระวรสาร...พระคริสตเจ้าได้ทรงมอบหมายให้พระศาสนจักรมีหน้าที่ไปประกาศพระวรสารแก่มนุษย์ทุกรูปทุกนามทั่วพิภพ พระศาสนจักรทั้งพระศาสนจักรมีหน้าที่เป็นธรรมชาติและเป็นธรรมเนียม และงานประกาศพระวรสารเป็นหน้าที่ขั้นพื้นฐานของประชากรของพระเจ้า”

หัวข้อที่ 5

วิธีการประกาศข่าวดี

วิธีการประกาศข่าวดี

1. การเป็นประจักษ์พยาน

EN 21 “การเป็นองค์พยานด้วยการดำรงชีวิตที่มีความสำคัญเป็นอันดับต้น”

EN 41 “พระศาสนจักรถือว่าวิธีการประกาศพระวรสารวิธีแรก คือ เป็นองค์พยานประกาศพระคริสต์เจ้าด้วยการดำรงชีวิตแบบคริสตชนอย่างแท้จริง เป็นชีวิตที่อุทิศถวายแด่พระเป็นเจ้า พร้อมด้วยความสนิทใกล้ชิดซึ่งไม่มีสิ่งใดจะทำลายได้...คนสมัยนี้เต็มใจฟังพยานผู้รู้เห็นยิ่งกว่าฟังครู หรือถ้าเขาฟังครู ก็เพราะครูเป็นพยานรู้เห็นด้วย”

2. การเทศนาอย่างมีชีวิตชีวา

EN 42 “การเทศนา หรืออีกนัยหนึ่งการประกาศสารด้วยคำพูดนี้ เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งจะละเว้นเสียมิได้”
“คำพูดยังคงเหมาะกับยุคของเราอยู่เสมอ เป็นต้นว่าถ้าคำพูดนั้นมีอำนาจของพระเป็นเจ้าอยู่”

3. วจนพิธีกรรม

EN 43 “การเทศนาประกาศพระวรสารนี้มีหลายรูปแบบ ความกระตือรือร้นจะสนใจให้คิดแบบต่าง ๆ ขึ้นได้อย่างไม่สิ้นสุด”

“การเทศนาจะต้องเป็นไปอย่างซื่อ ๆ แจ่มแจ้ง พูดตรง ๆ ดัดแปลงให้เหมาะสมยึดมั่นในคำสอนของพระวรสารและข้อสัจย์ต่ออำนาจในการสอนของพระศาสนจักร”

“การเทศนาจะมีพลัง...มากขึ้นตามส่วนที่แสดงความเชื่อมั่นของผู้เทศน์และตามสัดส่วนที่ซึมซาบไปด้วยความรัก”

4. การสอนคำสอน

EN 44 “การสอนคำสอนช่วยอบรมให้คริสตชนรู้แบบแผนในการดำเนินชีวิต มิใช่แค่ความรู้ไว้เฉย ๆ”

“วิธีการสอนที่ใช้ ต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับอายุและความสามารถของบุคคลอยู่ตลอดเวลาที่จะจรรีกร้องข้อความจริงสำคัญที่จะซึมซาบเข้าทั้งชีวิตลงไปในความทรงจำ สติปัญญาและหัวใจ โดยเฉพาะต้องเตรียมผู้สอนที่ดี”

“การสอนคำสอนแก่คนหนุ่มสาว และผู้ใหญ่ที่อาศัยพระพรหรรษาช่วย จะค่อย ๆ มองเห็นพระพักตร์ของพระคริสต์เจ้า และรู้สึกต้องการจะถวายตัวแด่พระองค์”

5. การใช้สื่อสารมวลชน

EN 45 “การประกาศครั้งแรก การสอนคำสอน หรือการสอนให้มีความเชื่อลึกซึ้งภายหลังก็ดี จะไม่พึ่งเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้ไม่ได้”

“เครื่องมือเหล่านี้...สามารถเผยแพร่พระวาจาของพระเจ้าออกไปแทนอย่างไม่มีขีดค้น และบันดาลให้ข่าวประเสริฐไปถึงคนเป็นจำนวนล้าน ๆ คน”

“อาศัยอุปกรณ์เหล่านี้ พระศาสนจักรนำเอาสาระที่รับฝากมา ประกาศบนคาตฟ้าหลังคาเรือน”

6. การติดต่อส่วนตัว

EN 46 “การถ่ายทอดพระวรสารแบบตัวต่อตัวใช้ได้และมีความสำคัญ พระคริสตเจ้าก็ทรงใช้การถ่ายทอดแบบนี้อยู่บ่อย ๆ”

7. บทบาทของศิลปคดีสิทธิ์ต่าง ๆ

EN 47 “การอภิบาลศิลปคดีสิทธิ์โดยปราศจากพื้นฐานอันมั่นคงเกี่ยวกับศีลหรือความรู้ทางคำสอนโดยทั่วไป ย่อมทำให้ศิลปคดีสิทธิ์เกิดผลน้อย”

“บทบาทของการประกาศพระวรสารก็คืออบรมให้มีความเชื่อ จนถึงกับความเชื่อนั้นชักนำคริสตชนแต่ละคนให้เจริญชีวิตศิลปคดีสิทธิ์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความเชื่อ มิใช่รับศีลนั้น ๆ โดยไม่รู้ร้อนรู้หนาว”

8. ความเชื่อศรัทธาของสัตบุรุษ

EN 48 “ความเชื่อศรัทธาของสัตบุรุษนี้ ถ้ามีผู้นำไปในทางที่ถูกต้อง เป็นต้น จากวิธีการอันถูกต้องในการประกาศพระวรสาร ก็อาจจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามาก เพราะความเชื่อศรัทธาดังกล่าวบ่งบอกถึงความหิวกระหายพระเป็นเจ้า”

ประเภทการประกาศข่าวดี

- ตัวต่อตัว (พระเยซูเจ้า-นิโคเดมัส-หญิงชาวสะมาเรีย)
- คนหนึ่งกับกลุ่ม (10, 15 หรือ 20 คน ตัวอย่าง พระเยซูเจ้ากับสานุศิษย์)
- คนหนึ่งกับฝูงชน (มากกว่า 20 คนขึ้นไป)
- กลุ่มกับกลุ่ม (ตัวอย่าง ศาสนบริการในโรงเรียน ฝ่ายอภิบาลฯ สถาบัน)
- กลุ่มกับฝูงชน (ตัวอย่าง การประกาศตามที่สาธารณะ การฉลอง การแห่ ฯลฯ)

สัปดาห์ที่ 2

การเป็นศิษย์

หัวข้อที่ 6

ผู้นำแบบคริสตชน

1. พระคัมภีร์

- 1.1 (ลูกา 22:26) “ท่านที่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด จงทำตนเป็นผู้ที่น้อยที่สุด”
- 1.2 (มาระโก 10:42-45) “ท่านทั้งหลายย่อมรู้ว่า คนต่างชาติที่คิดว่าตนเป็นหัวหน้าย่อมเป็นเจ้านายเหนือผู้อื่น และผู้เป็นใหญ่ย่อมใช้อำนาจบังคับ แต่ท่านทั้งหลายไม่ควรเป็นเช่นนั้น ผู้ใดที่ปรารถนาที่จะเป็นใหญ่จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น และผู้ใดที่ปรารถนาจะเป็นคนที่หนึ่งในหมู่ท่าน ก็จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ทุกคน เพราะบุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมนุษย์ทั้งหลาย”
 - ไม่อยู่เหนือผู้อื่น
 - ไม่บังคับผู้อื่น
 - ทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น/ทุกคน
 - พระเยซูรับใช้ด้วยชีวิต ทั้งชีวิต มอบชีวิต

2. ความหมาย

- 2.1 ผู้นำ---นำ (Guide)---อิทธิพล/จูงใจ/โน้มน้าว (Influence)
- 2.2 การเป็นผู้นำ-ความสามารถทางร่างกายและจิตใจ (Capacity)-ที่มีอิทธิพล/โน้มน้าวใจผู้อื่น

3. คุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นผู้นำ “ที่เป็นกุญแจสู่การประกาศข่าวดีที่ได้ผล”

- 3.1 การรับใช้ผู้อื่น (ยอห์น 13) การล้างเท้า / เครื่องหมายแห่งการรับใช้
- 3.2 กลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ (ทิตัส 1:6) “ผู้อาวุโสแต่ละคนต้องประพฤติดีไม่มีที่ตำหนิ....บุตรของเขาต้องมีความเชื่อ ไม่ถูกครหาว่าประพฤติเสเพลและดื้อรั้น”
- 3.3 กลายเป็นแบบอย่าง (2โครินธ์ 3:2) “ท่านทั้งหลายเป็นจดหมายนั้นที่จารึกไว้ในดวงใจของเรา ให้มนุษย์ทุกคนรู้และอ่านได้”
- 3.4 กลายเป็นจดหมายของพระคริสต์เจ้า/เป็นผู้รับใช้แห่งพันธสัญญา

4. กรอบแนวคิด

ผู้นำทั่วไป	ผู้นำทางจิตวิญญาณ
- เป้าหมาย คือ ตนเอง - รู้จักคนทั่ว ๆ ไป - ตัดสินใจด้วยตนเอง - มีความทะเยอทะยาน - คิดและมีวิธีการเป็นของตนเอง - มีความสุข/สนุกในการใช้อำนาจ - สั่งการคนอื่น ๆ ตามใจชอบ (เราอิสระ แต่คนอื่น ๆ ไม่อิสระ)	- เป้าหมาย คือ พระเยซูเจ้า - รู้จักคนทั่ว ๆ ไป และรู้จักพระเยซูเจ้า - แสวงหาพระประสงค์พระเจ้า - มีความสุภาพถ่อมตน - มีความตั้งใจดี และทำงานเพื่อพระเจ้า - แสวงหาวิธีการแบบพระเจ้า (ถ้าเป็นพระเยซู จะทำอย่างไร ?) - ยินดีที่จะเชื่อฟังพระเจ้า ฟังพาพระเจ้า และฟังพาคนอื่น ๆ

รูปแบบของผู้นำ

อำนาจเด็ดขาด (เผด็จการ)	ผู้ร่วมงาน (ช่วยเหลือ)	อิสระ (ไร้รูปแบบ)
1. สูงสุดเหนือทุกคน - สั่งการ - ชี้นำ - บังคับ 2. ชอบพูดถึงการลงโทษ 3. การเปลี่ยนแปลงมักเกิดขึ้น เพราะความกดดันภายนอก มากกว่าจิตใจ	1. มีขั้นตอนหรือกระบวนการ กำหนดทิศทาง/เป้าหมาย - ไม่ชี้นำ 2. เสริมสร้างและควบคุม ศักยภาพของบุคคล 3. ก่อให้เกิดความช่วยเหลือ/ การสนับสนุน/พิจารณาถึงตัว บุคคล/การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จากภายในจิตใจ	ปลดปล่อยทุกสิ่งทุกอย่างไปตาม โชคชะตา (ยถากรรม)

- การเป็นผู้นำแบบร่วมมืองานและช่วยเหลือเป็นประชาธิปไตยที่ดี
- ผลของการเป็นผู้นำแบบนี้อาจผันแปรไปตามแต่ลักษณะของแต่ละบุคคล สถานการณ์ สภาพแวดล้อม และธรรมชาติของงานนั้น ๆ แต่สิ่งที่ดีที่สุดของการเป็นผู้นำแบบนี้คือ การช่วยเหลือผู้ร่วมงานให้มีการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นผู้นำ

1. บุคลิกหรือลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เช่น ทัศนคติ ระดับของความตระหนักรู้ ทักษะต่าง ๆ ฯลฯ
 2. ประเภทของผู้ร่วมงาน ผู้ติดตาม
 3. มาตรฐานหรือความคาดหวังต่าง ๆ เช่น รูปแบบขององค์กร เป้าหมาย บทบาท วิสัยทัศน์ ฯลฯ
 4. สภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ในตอนนั้น ๆ
- **พระเยซูเจ้า ผู้นำที่สมบูรณ์แบบ** พระเยซูเจ้าเป็นผู้นำในทุกรูปแบบทั้งอำนาจเด็ดขาด (เผด็จการ) ผู้ร่วมงาน (ช่วยเหลือ) และอิสระ (ไร้รูปแบบ)
 - **พระเยซูเจ้า** ไม่ว่าพระองค์จะเลือกเป็นในรูปแบบใด พระองค์ทรงให้พระบิดาของพระองค์และพระบิดาของเราเป็นผู้นำทาง ดังนี้
1. กระทำตามพระประสงค์ของพระบิดา (ยอห์น 17)
 2. ทำเป้าหมายให้ชัดเจน/พระองค์รู้ว่าพระองค์ต้องการอะไร/ต้องทำอะไร (ลูกา 2:49)
“พ่อกับแม่ตามหาลูกทำไม พ่อแม่ไม่รู้หรือว่า ลูกต้องอยู่ในบ้านพระบิดาของลูก”
 3. อาศัยพระวาจาของพระเจ้านำทาง/ให้ความสำคัญกับพระวาจาไม่ว่าเป็นผู้นำในรูปแบบใด
 4. ให้ความสำคัญกับบุคคล

(มัทธิว 12:7) เราพอใจความเมตตากรุณา มิใช่พอใจเครื่องเผาบูชา

(มัทธิว 12:8) บุตรแห่งมนุษย์เป็นนายเหนือวันสัปดาห์ใด

พระเยซูเจ้าทรงรักพวกเขา ทรงรักษาพวกเขา เสด็จไปพบพวกเขา ทรงพูดภาษาเดียวกับเขา

ทรงเสด็จไปหาและรักษาคนมือลีบ

5. พระองค์ทรงรู้ว่าพระองค์เป็นใคร

5.1 ครู

- สอนผู้อื่นให้เข้าใจอย่างง่ายดาย
- สอนโดยใช้ธรรมชาติและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น เรื่องผู้หว่าน เราเป็นเถาอรุ่นแท้ จงพิจารณานกในอากาศ การสะสมทรัพย์สมบัติ ฯลฯ

- ใช้ชีวิตร่วมอยู่กับเขาและปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงสอน
- มีความเมตตากรุณา
- ไม่เคยละทิ้งบรรดาศิษย์ แต่อยู่กับเขาและนำเขาเสมอ ก่อให้เกิดแบบอย่างและคุณค่าในการติดตามพระองค์

5.2 นายชุมพาบาล

- มีความเมตตา ความสงสาร
- การปกป้อง
- การสนับสนุน

5.3 ผู้รับใช้ (ลักษณะพิเศษของพระองค์ ที่สื่อไปถึงพระบิดา)

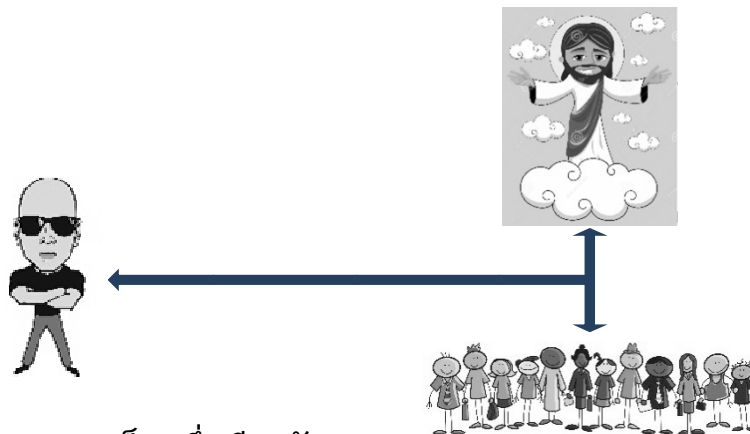
- อำนวย มีไว้เพื่อทำตามพระประสงค์พระบิดา และเพื่อรับใช้
- ศิลมหาสนิท เครื่องหมายถึงการสละชีวิตของพระองค์
- ความนอบน้อม จนยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

ผลจากการเป็นผู้นำแบบคริสตชน

1. การเป็นผู้รับใช้ และ การเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ (ทิตัส 1:6) “ผู้อาวุโสแต่ละคนจะต้องประพฤติดีไม่มีที่ตำหนิ ต้องแต่งงานเพียงครั้งเดียว และบุตรของเขาก็ต้องมีความเชื่อ ไม่ถูกครหาว่าประพฤติเสื่อม และดีอื่น”
2. การทำงานแบบเป็นทีม (Team Work) และเป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะเมื่อเราพูดถึงพระศาสนจักร เราไม่ได้หมายถึงสถาบัน แต่หมายถึงบุคคล/พี่น้องคริสตชนที่มีความสัมพันธ์ต่อกันในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ทฤษฎีที่นำไปใช้ในเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ คือ อาศัยพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องเป็นศูนย์กลาง

พระวาจาที่อ้างถึงการทำงานแบบเป็นหนึ่งเดียวกัน

1. (เอเฟซัส 4:11) “พระองค์ประทานให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นประกาศก บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวดี บางคนเป็นผู้อภิบาลและอาจารย์”
2. (1โครินธ์ 12:28) “พระเจ้าทรงแต่งตั้งบางคนให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในพระศาสนจักร คือ หนึ่งให้เป็นอัครสาวก สองให้เป็นประกาศก และสามให้เป็นครูอาจารย์ ต่อจากนั้นคือ ผู้มีอำนาจทำอัศจรรย์ ผู้รักษาโรค ผู้ช่วยเหลือ ผู้ปกครอง และผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ
3. (ยอห์น 15:15) “เราไม่เรียกท่านว่าเป็นผู้รับใช้อีกต่อไป เพราะผู้รับใช้ไม่รู้นายของตนทำอะไร เราเรียกท่านเป็นมิตรสหาย เพราะเราแจ้งให้ท่านรู้ทุกสิ่งที่เราได้ยินมาจากพระบิดาของเรา”

หัวข้อที่ 7

กระแสวิพากษ์วิจารณ์เป็นศิษย์

- สองพันปีที่แล้วหนังสือกิจการอัครสาวกได้บันทึกไว้ว่าผู้ที่ติดตามพระคริสต์เจ้า ได้ถูกเรียกว่า “คริสตชน”
- สิ่งหนึ่งที่น่าสังเกต คือในสมัยนั้นคำว่า “คริสตชน” ไม่ใช่คำยกย่องสรรเสริญ แต่เป็นคำดูถูก ดูหมิ่นเยาะเย้ย ที่คนต่างศาสนาใช้เรียกผู้ที่ติดตามพระคริสต์เจ้า
- แต่อาศัยการดำเนินชีวิตที่ละเล็กละน้อยตามพระวาจาขอพระเจ้าในกลุ่มของพวกเขา และตามความสามารถของแต่ละคน ทำให้พวกเขาได้รับความเชื่อถือน ความไว้วางใจ และการยกย่องจากคนต่างศาสนา จนกระทั่งคนต่างศาสนาถึงกับพูดว่า “ดูสิว่าพวกคริสตชนรักกันและกันมากขนาดไหน” และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของการเผยแผ่ศาสนาคริสต์ไปทั่วโลก
- ปัจจุบันศาสนาคริสต์เติบโตและแผ่ขยายไปทั่วโลก แต่เรา仍将สามารถพูดประโยคนี้ได้หรือไม่ว่า “ดูสิว่าพวกคริสตชนรักกันและกันมากขนาดไหน”
- มีเรื่องเล่าว่า มีเด็กผู้หญิงที่สวยมากที่สุดคนหนึ่งทั้งหน้าตา รูปร่าง และกิริยาท่าทาง แต่ที่มากไปกว่านั้นคือ ความคิดและจิตใจของเธอ ซึ่งก็ทำให้ทุกคนนั้นรักและชอบเธอเป็นอย่างมาก วันหนึ่งมีคนถามเธอว่า อะไรคือความลับที่ทำให้เธอสวยและดูดีขนาดนี้ เธอตอบว่า เพราะฉันใช้ปากของฉันเพื่อพูดความจริง เสียสละของฉันเพื่อการสวดภาวนา ดวงตาของฉันเพื่อความเมตตา มือของฉันเพื่อช่วยเหลือเพื่อนพี่น้อง ร่างกายของฉันเพื่อความซื่อสัตย์ และหัวใจของฉันเพื่อที่จะรัก
- คำตอบอันเฉลียวฉลาดและสวยงามนี้ สะท้อนและเป็นคำตอบที่เข้าใจได้ง่ายให้กับเราคริสตชนในปัจจุบันถึงคุณธรรมในการเป็นคริสตชนได้อย่างดีทีเดียว
- คริสตชนทุกคนได้ถูกเรียกให้มาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ซึ่งหมายความว่าเราจะต้องติดตามเลียนแบบ และประกาศข่าวดีของพระองค์ในชีวิตประจำวันของเรา

กระแสวิพากษ์วิจารณ์เป็นศิษย์

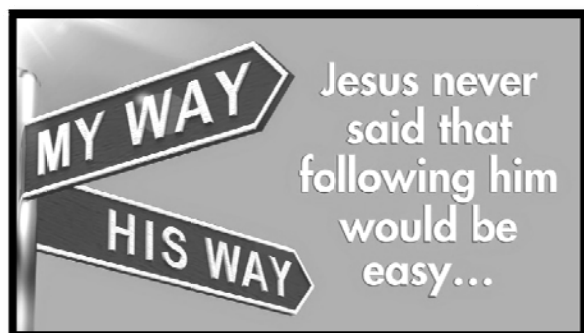
- กระแสวิพากษ์วิจารณ์เป็นศิษย์เป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดสิ่งหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่
- เป้าหมายคือทุกคนที่ต้องการติดตามพระเยซูเจ้า โดยไม่จำกัดว่าต้องเป็นใครก็ตาม
- และเป็นการเรียกสู่ความศักดิ์สิทธิ์
- เมื่อครั้งที่พระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไถ่บาปให้รอดพ้น พระองค์ก็ทรงเชื้อเชิญทุกคนให้ติดตามพระองค์ และให้ใกล้ชิดสนิทกับพระองค์มากยิ่งขึ้น

- ถึงแม้กระแสน้ำของการเป็นศิษย์ จะปรากฏในพระคัมภีร์อย่างแน่ชัดว่า เป็นการเรียกแบบเฉพาะเจาะจง เช่น (มัทธิว 10:1-4) “พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์สิบสองคนเข้ามาพบ ประทานอำนาจให้เขาขับไล่ปีศาจ.....” และ (ลูกา 10:1-12) “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งศิษย์อีกเจ็ดสิบสองคน....” แต่ในปัจจุบันไม่ได้หมายความว่ากระแสน้ำนี้หมายถึงเฉพาะ พระสังฆราช พระสงฆ์ แต่หมายถึงทุกคนที่อยู่บนโลกนี้ ได้รับการเรียกให้เข้าสู่ความศักดิ์สิทธิ์ และการรับใช้พระเจ้าและพระศาสนจักรอย่างเต็มที่
- การเป็นศิษย์นี้มีความหมายถึงทุก ๆ คนที่ได้รับศีลล้างบาป ไม่จำกัดฐานันดร สถานภาพ เชื้อชาติ เพศ วัย ฯลฯ ดังนี้...
- (ลูกา 8:2) “รวมทั้งสตรีบางคนซึ่งพระองค์ทรงรักษาให้พ้นจากปีศาจชั่วร้ายและหายจากโรคร้าย เช่น มารีย์ ที่เรียกว่าชาวมักดาลา ซึ่งปีศาจเจ็ดตนได้ออกไปจากนาง”
- (มาระโก 15:41) “สตรีเหล่านี้เคยติดตามรับใช้พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในแคว้นกาลิลี สตรีอื่น ๆ อีกหลายคนซึ่งขึ้นมาที่กรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ ก็อยู่ที่นั่นด้วย”
- เราจะเห็นว่า “สตรี” ที่มักไม่ค่อยมีใครพูดถึง ได้ปรากฏว่าเป็นผู้ร่วมงานของพระเยซูเจ้า จนกระทั่งวาระสุดท้าย ณ เขากัลวารีโอ และยังปรากฏใน (กิจการฯ 1:14) “ทุกคนร่วมอธิษฐานภาวนาสม่ำเสมอ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเยซูเจ้า และพระประยูรญาติของพระองค์”และใน (กิจการฯ 21:9) “เรามีบุตรหญิงสี่คน ทั้งสี่คนนี้ยังไม่แต่งงาน และมีพระพรการทำนาย”

คุณค่าของการเป็นศิษย์แท้จริง

- การเป็นศิษย์เป็นสิ่งที่ควรคำนึงไตร่ตรอง เปรียบเสมือนการลงทุนที่ต้องและคิดทบทวน และกล้าเสี่ยง และพระองค์ก็ทรงจะคิดเช่นนี้ด้วยเพราะพระองค์ไม่เคยเริ่มต้นด้วยการเสนอผลประโยชน์ให้แก่ผู้ติดตามพระองค์ เช่น ที่พักติ ๆ อาหารดี ๆ ฯลฯ
- แต่พระองค์บอกอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นว่า “ผู้ใดไม่แบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้” (ลูกา 14:27) เราจึงจำเป็นต้องอุทิศทั้งชีวิตและทุกสิ่งที่เรามีเพื่อพระองค์ ทั้งครบ ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์
- พระองค์ยังได้ให้เงื่อนไขของการเป็นศิษย์ที่แท้จริงว่า “มิใช่ท่านทั้งหลายได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่าน มอบภารกิจให้ท่านไปทำจนเกิดผล” (ยอห์น 15:16) “พระเยซูเจ้าทรงเรียกผู้ที่พระองค์ทรงต้องการให้มาพบ เขาเหล่านั้นก็มาเฝ้าพระองค์” (มาระโก 3:13)
- การเป็นศิษย์จึงเรียกร้องน้ำใจ การเป็นคนใจกว้าง ไม่เห็นแก่ตัว และอุทิศตนทั้งครบ ซึ่งพระเยซูได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “ผู้ที่รักบิดามารดามากกว่ารักเราก็ไม่ควรกับเรา ผู้ที่รักบุตรชายหญิงมากกว่าเราก็ไม่ควรกับเรา...ผู้ที่หวงชีวิตของตนไว้ ก็จะไม่สูญเสียชีวิตนั้น แต่ผู้ที่ยอมเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เรา จะพบชีวิตนั้นอีก” (มัทธิว 10:37, 39)

- ดังนั้น “ศิษย์” จึงหมายถึงบุคคลที่อุทิศชีวิตของตนทั้งหมดเพื่ออาจารย์ที่รักของเขา เพื่อคนอื่นทุกคน และเพื่อพระเจ้า มากกว่าการคิดถึงความมั่นคงหรือชีวิตของตนเอง
- พระเยซูเจ้ามีสิทธิ์ที่จะเรียกร้องการอุทิศตนจากเรา เพราะพระองค์ได้ทรงสละชีวิตของพระองค์เพื่อเราเป็นแบบอย่างให้เราเห็นมาก่อนแล้ว และเราเองก็ต้องทำเช่นเดียวกันกับที่พระองค์ทรงกระทำ
- พระองค์ต้องการให้เราวางใจในพระองค์ในทุก ๆ ขณะของชีวิต เพราะพระองค์ได้ทรงสร้างเราขึ้นมา (mould/ปั้น) ตามพระประสงค์ของพระองค์ “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เขาจะชังนายคนหนึ่งและจะรักนายอีกคนหนึ่ง เขาจะจงรักภักดีต่อนายคนหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (มัทธิว 6:24), (ยอห์น 10:1-8) ผู้เลี้ยงแกะที่ดี
- สิ่งสำคัญที่จำเป็นต่อตระหนักในการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าคือ จะต้องไม่เป็นคนที่มึนงง ใจครึ่ง ๆ กลาง ๆ แต่ต้องมีใจเด็ดเดี่ยว เด็ดขาด เหมือนดังที่พระองค์ทรงมีชีวิตและทรงสละชีวิตเพื่อพระอาณาจักรพระเจ้า
- การเป็นศิษย์ตามแบบอย่างพระเยซูเจ้า จึงหมายถึงการยอมรับความทุกข์ยากและการสละชีวิต “ถ้าผู้ใดอยากตามเรา มา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา” (มัทธิว 16:24)
- ศิษย์ คือผู้ที่อุทิศตนเพื่อให้ภารกิจของพระเยซูเจ้าบังเกิดผล “พระเจ้าทรงมอบอำนาจอาชญาสิทธิ์ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เรา เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้เข้ามาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา....จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน แล้วจงรู้ไว้เถิดว่า เราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบสิ้นพิภพ” (มัทธิว 28:18-20)
- เป้าหมายของการเป็นศิษย์จึงมิได้อยู่ที่การทำให้ผู้อื่นเปลี่ยนใจ แต่ต้องชนะใจผู้อื่น (นี่คือวิธีการที่พระเยซูเจ้าใช้ “การชนะใจผู้อื่น” เพราะการเปลี่ยนใจอาจเกิดการเปลี่ยนใจได้อีก)
- บททดสอบความเชื่อไว้ใจหรือความศรัทธาของเราก็คือ สถานการณ์ที่ต้องเรียกร้องความเสียสละจากตัวเองแบบทันทีทันใดที่เราคาดไม่ถึง เช่น เรื่องราวเศรษฐีหนุ่ม (มัทธิว 19:16-22, มาระโก 10:17-22, ลูกา 18:18-23)
- ดังนั้น เมื่อเราเข้าสู่ในหนทางของพระเยซูเจ้าแล้ว เราจึงต้องละทิ้งหนทางของตัวเอง (อัตตา) และเริ่มต้นใหม่เพื่อคนอื่น ๆ และเพื่อพระองค์ และนี่คือรูปแบบชีวิต การมีความคิด มีจิตใจของพระองค์ในตัวเราเอง

ทักษะ 5 ประการเพื่อการเป็นศิษย์จากพระคัมภีร์

1. ความเชื่อมั่นศรัทธา บุคคลที่มีความเชื่อมั่นศรัทธา และน่าเชื่อถือได้
2. ความรักต่อพระเยซูเจ้าและให้พระองค์เป็นอันดับที่หนึ่งในชีวิต ดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์ มีความนอบน้อมเชื่อฟัง
3. ความเต็มใจ/สมัครใจในการอุทิศตน เพื่อที่จะบรรลุสู่การเติบโตฝ่ายจิต จำเป็นต้องใช้ทั้งระยะเวลาและความสัมพันธ์ ซึ่งพระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษเฉพาะสำหรับเราแต่ละคน พระองค์ปรารถนาให้เรายินยอมให้เราอยู่ภายใต้แผนการนี้เพื่อที่พระองค์จะได้เปลี่ยนแปลงเราให้เหมือนพระเยซูพระบุตรของพระองค์
 - “พระเจ้าทรงทำงานในท่านเพื่อให้ท่านมีทั้งความปรารถนาและความสามารถ ที่จะทำงานตามพระประสงค์” (ฟิลิปปี 2:13)
 - “ผู้ที่หว่านเมล็ดพืชเพียงเล็กน้อย ก็จะเก็บเกี่ยวได้เพียงเล็กน้อย ผู้ที่หว่านเมล็ดพืชมากก็จะเก็บเกี่ยวได้มาก แต่ละคนจงให้ตามที่ตั้งใจไว้ มิใช่ให้โดยนึกเสียดาย มิใช่ให้โดยฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี พระเจ้าจะประทานพระพรทุกประการแก่ท่านได้อย่างอุดม เพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งเพียงพอ และยังมีเหลือเพื่อสำหรับกิจการดีทุกประการอีกด้วย” (2โครินธ์ 9:6-9)
 - “ขอพระเจ้าผู้ประทานสันติ บันดาลให้ท่านทั้งหลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์อย่างสมบูรณ์ ขอพระองค์จงคุ้มครองท่านให้พ้นคำตำหนิต่างด้านจิตใจ วิญญาณและร่างกาย เมื่อพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ” (1ธะสะโลนิกา 5:23-24)
4. ความปรารถนาฝ่ายจิต (Spiritual Hunger) แสดงให้เห็นถึงความปรารถนาที่จะเติบโตและเป็นเครื่องมือที่ยอมให้พระเจ้าใช้งานเรา
5. การเปิดใจเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจให้พลังแห่งพระวาจาของพระเจ้าทรงนำทางเรา เป็นผู้นำจิตวิญญาณภายใต้การทรงนำของพระเจ้า

หัวข้อที่ 8

การให้อภัย

หัวใจแบบพระบิดา (พระเจ้า)

- โศกเศร้าในบาปของลูก ๆ
- พร้อมเสมอที่จะให้อภัยโดยปราศจากความโกรธ
- อุดหนุน และมีเมตตากรุณา
- ไม่จดจำความผิด
- มั่นคงในความรัก

การหลอกลวงของบาป

- พยายามหาเหตุผลสนับสนุน
- อีสระ เสรีภาพ
- ไม่นอบน้อมเชื่อฟัง
- จิตใจลึกลับ นำไปสู่การถูกหลอกลวง
- จิตใจอ่อนแอ นำไปสู่ความสับสน อารมณ์แปรปรวน

ผลของบาป

- สูญเสียความสัมพันธ์
- สูญเสียศักดิ์ศรี
- จิตใจเป็นทุกข์
- เป็นมลทินในสายพระเนตรพระเจ้า (สุภาษิต 13:15)

การสำนึกผิด

- ทบทวนไตร่ตรองในความทุกข์ของจิตใจ และความปรารถนาที่จะกลับใจ
- ตัดสินใจหันกลับมาหาพระเจ้า
- เดินทางกลับสู่การกลับใจอย่างแท้จริง

การให้อภัยแบบคริสตชน

- เริ่มต้นจากความรักของพระบิดา (พระเจ้า)
- ละทิ้งบาป/กลับใจ
- เปิดใจสู่ความรักของพระบิดา (พระเจ้า)
- เปิดตัวสู่ชีวิตใหม่

- แน่วแน่ที่จะรักษาความสัมพันธ์กับพระบิดา (พระเจ้า)
- ประสบการณ์แห่งการรักษาที่ศักดิ์สิทธิ์
- ประสบการณ์การเติบโตฝ่ายจิต

ชีวิตใหม่

- มีชีวิตอย่างอิสระในพระหรรษทาน
- เป็นบุตรของพระเจ้า
- สันติสุขและความชื่นชมยินดีในจิตใจ
- มั่นใจในชีวิตนิรันดร์

ศีลอกยบาป

มองตัวเองว่าเป็นคนบาปที่ไม่เหมาะสมในสายพระเนตรพระเจ้า

(อาศัยศีลอกยบาป)

ค้นพบประสบการณ์แห่งการให้อภัย การรักษา และความรักจากพระเจ้า (ไม่กลัวพระเจ้า)

ทบทวนประวัติศาสตร์แห่งความเชื่อ

ทำให้มั่นใจในชีวิตของตัวเอง

ขอพระจิตเจ้าประทานชีวิตใหม่

ผลของการให้อภัย

- พลังแห่งการให้อภัย “จงรักศัตรู จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน จงอวยพรผู้สาปแช่งท่าน จงอธิษฐานภาวนาให้ผู้ที่ทำร้ายท่าน...” (ลูกา 6:27-29)
- พลังแห่งการมีชีวิตที่บริสุทธิ์ “ชายคนหนึ่งเป็นโรคเรื้อนเต็มตัว เมื่อเห็นพระองค์ก็กราบพระบาท อ้อนวอนว่า พระเจ้า ถ้าพระองค์พอพระทัย พระองค์ยอมทรงรักษาข้าพเจ้าให้หายได้ พระเยซูเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์สัมผัสเขา ตรัสว่า เราพอใจ จงหายเถิด” (ลูกา 5:12-13)

หัวข้อที่ 9

การเยียวยา-รักษาจิตใจ

พระเจ้าทรงสัญญาจะเยียวยารักษาเรา “เราอยู่ในที่สูงและศักดิ์สิทธิ์ แต่ยังอยู่กับผู้ที่มีจิตสำนึกผิด และต่ำต้อย เพื่อรื้อฟื้นจิตของผู้ถ่อมตน และรื้อฟื้นใจของผู้สำนึกผิด... เราจะรักษาเขาให้หาย จะนำเขาและให้ความบรรเทาเขา... เราจะรักษาเขาให้หาย” (อิสยาห์ 57:15-19)

1. การเยียวยารักษาความทรงจำ (อดีต) ให้ดีขึ้น
2. ความเจ็บปวด $\longrightarrow$ อยู่ในความรักของพระเจ้า
 บทภาวนา: “เราจะพรมน้ำสะอาดเหนือท่านทั้งหลาย แล้วท่านจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้งหมด” (เอเสเคียล 36:25)
3. การให้อภัยแบบไม่มีเงื่อนไข ให้อภัยแบบที่พระเยซูเจ้าทรงสอน
 บทภาวนา: “เราไม่ได้บอกท่านว่าต้องยกโทษให้เจ็ดครั้ง แต่ต้องยกโทษเจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้ง” (มธ.18:19-22)
4. การมีอิสระ / พ้นจากการเป็นทาส
 เพื่อที่จะเป็นอิสระจำเป็นต้องมีหัวใจ/น้ำใจ/จิตใจที่เป็นอิสระ
 บทภาวนา: “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ทุกคนที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป ทาสย่อมไม่พำนักรอบในบ้านตลอดไป แต่บุตรพำนักรอบตลอดไป ดังนั้น ถ้าพระบุตรทำให้ท่านเป็นอิสระ ท่านก็จะเป็นอิสระอย่างแท้จริง” (ยอห์น 8:34-36)
 “จงมีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับพระเยซูทรงมีเถิด” (ฟิลิปปี 2:5)

ผลของการเยียวยารักษาจิตใจ

“ชาวอิสราเอลจะเรียกขานพระองค์ได้อย่างไรถ้าพวกเขาไม่เชื่อ จะเชื่อได้อย่างไรถ้าไม่เคยได้ยิน จะได้ยินอย่างไรถ้าไม่มีใครประกาศสอน จะมีผู้ประกาศสอนได้อย่างไรถ้าไม่มีใครส่งไป.... เท้าของผู้ประกาศข่าวดีช่างงดงามจริงหนอ” (โรม 10:14-15)

1. การเป็นพยาน	<div style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">{</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> ส่วนตัว
ส่วนรวม </div>
2. การประกาศ	
	<div style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">{</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> การสอน
เป็นพยาน </div>
3. การสอนคำสอน	
	<div style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">{</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> จากพระคัมภีร์
ปกป้องความเชื่อ
ความเชื่อ และความจริง </div>

- 4. การเฉลิมฉลอง { พิธีกรรม
ชีวิตจริง
- 5. การปฏิบัติศาสนา { การภาวนา (ภายใน)
การดำเนินชีวิต / อุทิศตน (ภายนอก)

การเยียวยาภายในจิตใจ INNER HEALING

ลูกา 10:25-37

ศาสนบริการด้านการเยียวยาจิตใจของพระศาสนจักร

1. การยกโทษบาป
2. การบำบัดรักษาแผลด้านจิตใจอันเป็นผลมาจากการกระทำบาป

ศาสนบริการของพระเยซูเจ้า: ทุกอย่างพระองค์ทรงกระทำด้วยความรักเมตตา ตามคำสอนที่ว่า “จงรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง”

ศาสนบริการเยียวยาจิตใจ

การจัดให้มีศาสนบริการนี้เนื่องมาจากพลังแห่งความรักของพระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อประชาชนทุกคน เป็นศาสนบริการแห่งความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อประชากรของพระองค์ หลังจากที่มนุษย์ได้กระทำบาป ผลของการกระทำบาปนั้นทำให้เกิดบาดแผลในจิตใจ-ทำร้ายจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางด้านอารมณ์แก่คนนั้น

- “ใครคือเพื่อนบ้านของเรา”- คนที่มีบาดแผลในจิตใจ-“จงออกไปช่วยเหลือเขา สวมจิตใจของพระเยซูเจ้าในการช่วยเหลือเขา”
- การตกอยู่ในบาป ชัดขวางเราไม่ให้เข้ามารับการบำบัดจิตใจ
“ศาสนบริการเยียวยาจิตใจ”-จึงมีเพื่อช่วยให้ตระหนักถึงความสำคัญของการภาวนา
“ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อย และแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน”
(มัทธิว 11:28)
- ปัญหาด้านอารมณ์มีรากอยู่ในการสูญเสียอิสรภาพ (ทาสของความผิด หลุดไม่พ้น)
- เป้าหมายของพระศาสนจักร
การนำพลังความรักในการไถ่บาปของพระคริสต์เจ้ามาสู่มวลมนุษย์
- เพื่อให้มีสภาพของจิตใจที่สมบูรณ์ คือ การมีวุฒิภาวะทางอารมณ์
- การที่มีความผิดปกติทางอารมณ์ ทำให้คนเราห่างไกลจากพระคริสต์เจ้า
- ศาสนบริการแห่งการเยียวยาจิตใจ
 1. เป็นอิสระที่จะกระทำ
 2. เป็นความรักในฐานะที่เราต่างเป็นพระกายทิพย์ของพระคริสต์เจ้า
- แนวทางในการภาวนา-ชื่อ ๆ ง่าย ๆ ออกพระนามของพระเยซูเจ้าและเชิญพระจิตเจ้ามาช่วยเยียวยาด้วยความไว้วางใจ
- กระทำในฐานะที่เป็นสานุศิษย์-นบนอบเชื่อฟัง
 - ✠ “พระเยซูเจ้าทรงเรียกอัครสาวกสิบสองคนเข้ามาพร้อมกัน ประทานอำนาจเหนือปีศาจ และพลังรักษาโรค ทรงส่งเขาไปประกาศพระอาณาจักรพระเจ้าและรักษาโรค...บรรดาอัครสาวกจึงออกไปตามหมู่บ้านประกาศข่าวดีและรักษาโรคไปทั่วทุกแห่ง (ลูกา 9:1-2, 6)

✠ “พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ท่านละคิดว่าเราเป็นใคร” ซีโมน เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้าพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต” พระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านเป็นสุขเพราะไม่ใช่มนุษย์ที่เปิดเผยให้ท่านรู้ แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย เราบอกท่านว่า ท่านคือศิลาและบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้” (มัทธิว 16:15-18)

ศาสนบริการการเยียวยา-รักษาจิตใจ (HEALING MINISTRY)

- พระคัมภีร์ที่อ้างอิง:
 - อพยพ 15:26; 23:25; สุภาษิต 4:20-22; อิสยาห์ 53:5; สดุดี 103:3; 1โครินธ์ 12:9; มัทธิว 8:17, 18:19; มาระโก 9:23; ยอห์น 2; ยอห์น 14:12-13; ยอห์น 5; ยอห์น 15:16; 1เปโตร 2:24;
- เป็นเครื่องหมายของพระอาณาจักรของพระเจ้า: มัทธิว 1:1; 2:1-2; 3:1-2; 4:23; 9:35; 10:7; 8
- การเชื่อเชิญเข้าสู่พระอาณาจักร: มัทธิว บทที่ 5-7
- บริบทการเยียวยา
 1. จากบาป ยากอบ 5:16; มาระโก 2:3-12
 2. การเยียวยาภายใน สำหรับการเจ็บปวดภายในจิตใจ เช่น การถูกปฏิเสธ ความทรงจำที่เจ็บปวดในอดีต เป็นการวอนขอพระเยซูเจ้าให้เข้าไปสู่อดีตที่เจ็บปวดของเรา เพื่อทรงช่วยเหลือเราให้รอดพ้นจากสภาพนั้น และปล่อยปล่อยเราให้เป็นอิสระ
 3. การเยียวยาทางด้านร่างกาย
 4. การช่วยเหลือเฉพาะอย่าง เช่น เยียวยาคนตาบอด มาระโก 8:22, 10:46, ยอห์น 9, มัทธิว 12; ลูคา 10:19; ลูคา 8:26; วิวรณ 12:10,11
- การเตรียมตัว
 1. ไม่มีบาป-รับศีลอภัยบาปภายใน 1 อาทิตย์
 2. ไม่ต้องกลัว-องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับท่าน
 3. รวดเร็ว-พบเมื่อไรทำได้เลย ไม่ต้องรอ
 4. ไม่มีใจที่โกรธเคืองใครหรือมีความขมขื่นในชีวิต
 5. ไม่ใช่เรื่องไสยศาสตร์
- การสร้างทีมเยียวยาจิตใจ
 - โดยทั่วไปทีมงานควรมีประมาณสามคน (แต่ไม่ต้องกังวล ถ้าจะต้องภาวนาเพียงสองคน)
 - ภายในทีม อาจจะแบ่งหน้าที่ในการภาวนาดังนี้
 - คนหนึ่งภาวนาเพื่อการเยียวยา
 - คนหนึ่งภาวนาวอนขอพระพร
 - คนหนึ่งภาวนาด้วยถ้อยคำที่ปลุกจิตใจ ให้เปิดออกต้อนรับพระจิตเจ้า

การภาวนาให้บุคคลที่มีความต้องการการเยียวยา

1. วอนขอพระบิดาเจ้าโดยผ่านทางพระเยซูเจ้า “พระองค์ทรงต้องการให้พวกเราได้กระทำใช้ใหม่”
เราจะต้องถวายสิริรุ่งโรจน์แด่พระบิดาเจ้าและวอนขอพระองค์ เพื่อให้เราจะได้สามารถเป็นเครื่องมือแห่งการเยียวยาให้ผู้อื่น
2. ก่อนที่เราจะภาวนาเพื่อการเยียวยา ให้เราถามบุคคลที่ต้องการให้เยียวยาว่า “เธอเชื่อว่าพระเยซูเจ้าจะทรงช่วยเหลือเธอหรือ” เพื่อการรับพลังแห่งการเยียวยา ความเชื่อในพระเยซูเจ้าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก
3. ถามผู้ที่ต้องการการเยียวยาว่า “เธอต้องการที่จะสวดภาวนาที่ไหน” การถามเช่นนี้จะช่วยให้เกิดบรรยากาศการภาวนาที่เหมาะสมและคำภาวนาเพื่อให้กำลังใจบุคคลนั้น
4. ในส่วนของการภาวนาเพื่อการเยียวยา ให้ถวายพระพรองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ สิ่งนี้จะต้องเป็นขั้นตอนแรกของการเยียวยา
5. บางคนอาจจะไม่ชอบให้มีการสัมผัสระหว่างการภาวนา แต่การปกมือเหนือศีรษะเป็นเรื่องจำเป็น
6. ถ้าบางคนซาบซึ้งในพระจิตเจ้า จงปล่อยให้เขาอยู่อย่างสันติสุข และให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำการเยียวยาเขา
7. ภาวนาในองค์พระจิตเจ้า และให้พระจิตเจ้าได้ทำงานในตัวบุคคลนั้น ให้สังเกตดูด้วยว่ามีคนอื่นต้องการคำภาวนาด้วยหรือไม่ ถ้ามีจงภาวนาให้เขาด้วย อย่าลังเลใจ
8. บางคนจำเป็นต้องให้พบกับทีมให้คำปรึกษา โดยเฉพาะบุคคลที่มีบาดแผลใจจิตใจ เช่น การสูญเสียคนรัก คนที่ล้มเหลวในชีวิตครอบครัว ฯลฯ
9. ทีมงานเยียวยาจะต้องทำงานอย่างมีระเบียบที่ถูกต้อง ต้องทำงานตามพระประสงค์ของพระเจ้า ถ้าจะออกไปเยี่ยมใครต้องแน่ใจว่า ท่านได้รับการเชื้อเชิญและทำงานภายใต้การรับรองของผู้ใหญ่
10. ถ้ามีอะไรที่แปลก ๆ หรือผิดปกติ—เรื่องเหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นได้ เช่น บุคคลนั้นเกิดอาการแปลก ๆ ทั้งการพูดหรือการกระทำที่เกี่ยวกับอำนาจของจิตมืด อย่าตกใจ แต่
 - 1) ตรึงจิตชั่วร้ายนั้นด้วยพระนามของพระเยซูเจ้า ด้วยความรักของพระคริสต์
 - 2) อย่าเข้าไปโต้เถียงกับจิตชั่วนั้น
 - 3) ให้คนหนึ่งในทีมภาวนาเพื่อการเยียวยา ออกไปหาบุคคลที่มีความสามารถในการขับไล่ปีศาจ
 - 4) ทีมงานควรให้บุคคลนั้นอยู่ในความดูแลของผู้มีอำนาจเพื่อควบคุมสถานการณ์
 - 5) เพื่อความรอบคอบ ทีมงานปกป้องตนเองด้วยการภาวนา และมีจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ด้วยการรับศีลอภัยบาปและจำศีลภาวนา

การภาวนาที่ได้ผล

1. การภาวนาที่ได้ผล

1) การภาวนาในพระนามของพระเยซูเจ้า

- ยอห์น 14:12-13 “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราก็จะทำกิจการที่เรา กำลังทำอยู่ด้วย และจะทำกิจการที่ใหญ่กว่านั้นอีก เพราะเรากำลังจะไปเฝ้าพระบิดา สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายขอในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้นเพื่อพระบิดาจะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในพระบุตร”
- ยอห์น 14:14 “ถ้าท่านทั้งหลายขอสักสิ่งใดในนามของเราเราจะทำให้”
- ยอห์น 15:16 “มิใช่ท่านทั้งหลายได้เลือกเราแต่เราได้เลือกท่านมอบภารกิจให้ท่านไปทำจนเกิดผล และผลของท่านจะคงอยู่เพื่อว่าท่านจะขอสักสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระบิดาจะประทานแก่ท่าน”

2) อ้างอิงข้อความพระคัมภีร์ ในระหว่างการภาวนา (เช่น คำสัญญาจากพระคัมภีร์)

- ช่วยโน้มน้าวเราให้รู้พระประสงค์ของพระเจ้า
- พระเจ้าทรงให้เกียรติแก่พระวาจาของพระองค์
- พระวาจาของพระเจ้าเป็นอาวุธ
- เอเฟซัส 6:17 “จงใช้ความรอดพ้นเป็นเกราะป้องกันศีรษะ จงถือดาบของพระจิตเจ้า คือพระวาจาของพระเจ้าไว้”
- ฮีบรู 4:12 “พระวาจาของพระเจ้าเป็นพระวาจาที่มีชีวิตและบังเกิดผล คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทะทะลุเข้าไปถึงจุดที่วิญญาณและจิตใจแยกจากกัน ถึงเส้นเอ็นและไขกระดูก วินิจฉัยความรู้สึกนึกคิดภายในใจ”

3) พระโลหิตของพระเยซูเจ้าเป็นอาวุธอีกประการหนึ่ง

- วิวรณ 12:11 “บรรดาพี่น้องของเราขณะผู้กล่าวหา เดชะพระโลหิตของลูกแกะและอาศัยคำพยานของตน เพราะเขาไม่หวงแหนชีวิตแม้เมื่อเผชิญความตาย”

2. เรื่องทั่วไป

- ในความเป็นจริงอัศจรรย์การเยียวยา มักจะเกิดขึ้นเสมอ แต่มักจะเป็นอัศจรรย์แห่งการเยียวยาจิตใจมากกว่าอัศจรรย์ภายนอก (เช่น การทวิขนมบัง การเดินเหนือน้ำ การทำให้ทีมงานกลายเป็นงูอย่างที่ไม่เสสทำ)
- การภาวนาของทีมงานในขณะที่ทำการเยียวยาเป็นเรื่องที่สำคัญ อัศจรรย์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้ (ไม่ขณะนั้นหรือหลังจากนั้นไม่นาน) นอกจากนั้นการภาวนายังก่อให้เกิด
 - 1) การภาวนาของทีมงาน เพื่อให้ทั้งทีมงานและบุคคลที่ได้รับการเยียวยาได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า
 - 2) เพื่อให้เป็นประจักษ์พยานให้ผู้อื่น ทำให้บุคคลอื่น ๆ มีความเชื่อมากยิ่งขึ้น

- การกระทำเช่นนี้ยอมทำให้พระเจ้าได้รับพระเกียรติอย่างแน่นอน ทุกคนจะต้องทำเพื่อพระสิริโรจน์การของพระเจ้า
- ตลอดเวลาในการปฏิบัติภารกิจทั้งก่อน ระหว่างและหลัง ที่ทีมงานต้องสำนึกถึงพระจิตเจ้า ต้องสดับฟังเสียงของพระเจ้า
- ก่อนที่ทีมงานออกปฏิบัติภารกิจ ควรให้สมาชิกร่วมกันภาวนาอัญเชิญพระจิตมาสถิตอยู่กับทีมงาน เพื่อให้ทีมงานสามารถพูดหรือให้คำพยานที่เหมาะสม

ขั้นตอนการออกไปเพื่อการเยียวยา

มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินงานให้ถูกต้องในกรณีที่จะต้องออกไปทำการเยียวยา เป็นต้นกับบุคคลที่ไม่ได้เป็นคริสตชน หรือบุคคลที่มีความเชื่อต่างกัน ท่านควรใช้คำถามเหล่านี้เพื่อตรวจสอบก่อน

1. คุณเป็นคริสตชนหรือเปล่า (คุณรู้จักพระเยซูเจ้าไหม)
2. คุณนับถือศาสนาอะไร (เชื่อศรัทธาใคร)
3. ถ้ามองว่าต้องการให้ภาวนาเพื่ออะไร
4. อัญเชิญพระจิตให้มาประทับอยู่
5. รับฟังเสียงพระเจ้าว่าพระองค์ประสงค์ให้กระทำสิ่งใด และอะไรเป็นรากเหง้าของปัญหา
6. รับฟังเสียงคำแนะนำของพระเจ้า
7. ถ้าบุคคลนั้นภาวนาแล้วล้มลง ให้ภาวนาต่อไปสำหรับสิ่งที่พระเจ้ากระทำ
8. ถ้ามองบุคคลนั้นว่ารู้สึกอย่างไร
9. ถ้าพวกเขาต้องการคำปรึกษาหรือต้องการการติดตาม ให้ส่งไปให้ทีมงานอภิบาล
10. ให้ผลัดเปลี่ยนกัน อย่าให้คนเดียวคนหนึ่งมีอิทธิพลต่อคนนั้น

ข้อสังเกต: ท่านได้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษา จงกระทำอย่างรวดเร็วและให้บังเกิดผล อย่าใช้เวลามากเกินไปกับแต่ละคน นอกจากจะมีกรณีที่มีความต้องการมากเป็นพิเศษ

สิ่งที่ทำให้การภาวนาเพื่อการเยียวยาไม่บังเกิด

1. การเพิกเฉยต่อพระวาจาของพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์
 - เพราะฉะนั้นประชากรของเราจะถูกจับเป็นเชลยไปในแดนเนรเทศเพราะขาดความรู้ ผู้มีเกียรติของเขาจะหิวตายและสามัญชนของเขาจะแห้งผากเพราะกระหายน้ำ (อิสยาห์ 5:13)
 - ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะท่านปฏิเสธไม่ยอมรับความรู้ เราก็จะปฏิเสธไม่ยอมรับท่านเป็นสมณะของเรา ท่านได้ลืมนำคำสั่งสอนของพระเจ้าของท่าน เราก็จะลืมนูถนอมของท่านด้วย (โฮเซยา 4:6)

2. ไม่เชื่อ

- พี่น้องทั้งหลาย จงระวังอย่าให้ผู้ใดมีจิตใจเลวร้ายไร้ความเชื่อจนถึงกับแยกตัวออกจากพระเจ้า ผู้ทรงชีวิต (ฮีบรู 3:12)
- แต่จงตักเตือนกันทุกวันตลอดเวลาที่ยังเรียกได้ว่า “วันนี้” เพื่อมิให้ท่านคนใดคนหนึ่งมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาป (ฮีบรู 3:13)

3. ไม่ได้สารภาพบาป

- ผู้ซ่อนการลวงละเมิดของตนจะไม่เจริญ แต่ผู้สารภาพผิดและเลิกลวงละเมิด จะได้รับความกรุณา (สุภาษิต 28:13)
- เขามาในฐานะพยานเพื่อเป็นพยานถึงแสงสว่าง เขาไม่ใช่แสงสว่างแต่เป็นพยานถึงแสงสว่าง แสงสว่างแท้จริงซึ่งส่องสว่างแก่มนุษย์ทุกคนกำลังจะมาสู่โลก (ยอห์น 1:7-9)

4. มีหัวใจที่ไม่ยอมยกโทษหรือให้อภัยผู้อื่น

- ขณะที่ท่านยืนอธิษฐานภาวนา จงให้อภัย ถ้าท่านมีเรื่องบาดหมางกับผู้ใด เพื่อว่าพระบิดาของท่าน ผู้สถิตบนสวรรค์จะทรงอภัยความผิดให้ท่านด้วย (มาระโก 11:25)

5. นมัสการหรือบูชาพระอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้า

- ท่านจะต้องไม่กราบไหว้หรือนมัสการเทพเจ้าของเขา ท่านจะต้องไม่ปฏิบัติตามที่เขาทำ แต่จะต้องทุบทำลายเสาค้ำค้ำดีลลิต์ของเขาให้หมดสิ้น ท่านทั้งหลายจะต้องนมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน แล้วเราจะอวยพรท่านให้มีอาหารและน้ำบริบูรณ์ เราจะขจัดโรคภัยทั้งปวงไปจากท่าน.... (อพยพ 23:24)

6. ทำสัญญาหรือถวายตัว บนบานศาลกล่าวกับพระอื่น

- ท่านจะต้องไม่ทำพันธสัญญากับเขาหรือเทพเจ้าของเขา เขาจะต้องไม่อาศัยอยู่ในแผ่นดินของท่าน มิฉะนั้น เขาจะชักชวนท่านให้ทำบาปทำผิด (อพยพ 23:32-33)

7. ความประพฤติที่ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 27:15-26)

- 15 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่แกะสลักหินหรือไม้หรือหล่อโลหะเป็นรูปเคารพ เพื่อจะกราบไหว้อย่างลับ ๆ พระยาห์เวห์ทรงรังเกียจผลงานจากฝีมือของช่างเหล่านี้” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 16 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่ไม่เคารพนับถือบิดามารดา” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 17 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่ย้ายหลักเขตของเพื่อนบ้าน” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 18 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่นำคนตาบอดให้หลงทาง” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 19 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่ละเมิดสิทธิของคนต่างด้าวลูกกำพร้าและหญิงม่าย” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”

- 20 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของบิดา เพราะเขาล่วงละเมิดสิทธิของบิดา” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 21 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่สมสู่กับสัตว์” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 22 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับพี่สาวน้องสาวของตน หรือกับพี่สาวน้องสาวต่างบิดาหรือต่างมารดา” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 23 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับมารดาของภรรยา” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 24 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่ลอบฆ่าผู้อื่น” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 25 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่รับจ้างฆ่าคนบริสุทธิ์” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”
- 26 “พระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามถ้อยคำของธรรมบัญญัติอย่างเคร่งครัด” และประชากรทั้งปวงจะตอบรับว่า “อาเมน”

สาเหตุทางกายภาพ

1. มีอาการทางประสาท-อารมณ์และจิตใจ
2. เจ็บป่วยบ่อย ๆ เป็นต้นการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นจากกรรมพันธุ์
3. หญิงที่ผิดปกติ-Miscarriages and women disorders
4. มีประวัติการแต่งงานที่ล้มเหลวหรือครอบครัวแตกแยก
5. มีความต้องการเงินแม้ว่าจะมีมากเพียงพอแล้วก็ตาม
6. เด็กกำพร้า ถูกทอดทิ้งตั้งแต่เกิดหรือวัยเด็ก
7. มีประวัติที่ครอบครัวเคยมีคนฆ่าตัวตาย

พระเยซูเจ้ากับปีศาจในพระคัมภีร์

มัทธิว 12:22-28 พระเยซูเจ้าและเบเอลเซบูล

“ครั้งหนึ่ง มีผู้นำคนตาบอดเป็นใบ้และถูกปีศาจสิงคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย คนนั้นก็พูดได้และมองเห็น ประชาชนทุกคนต่างประหลาดใจพูดว่า “คนนี้เป็นโอรสของกษัตริย์ดาวิดใช่ไหม” เมื่อชาวฟาริสีได้ยินเช่นนี้ ก็พูดว่า “คนนี้ขับไล่ปีศาจด้วยอำนาจของเบเอลเซบูลเจ้าแห่งปีศาจนั่นเอง” พระเยซูเจ้าทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสว่า “อาณาจักรใดแตกแยกกันเองย่อมพินาศ เมืองใดหรือครอบครัวใดแตกแยกกันเองย่อมจะตั้งอยู่ไม่ได้ ถ้าซาตานขับไล่ซาตาน มันก็แตกแยกกันเอง แล้วอาณาจักรนั้นจะตั้งอยู่ได้อย่างไร ถ้าเราขับไล่ปีศาจด้วยอำนาจของเบเอลเซบูล พวกฟ้องของท่านขับไล่ปีศาจด้วยอำนาจของใครเล่า เพราะฉะนั้น พวกฟ้องของท่านจะเป็นผู้ตัดสินท่าน แต่ถ้าเราขับไล่ปีศาจด้วยพระจิตของพระเจ้า ก็หมายความว่าพระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงท่านแล้ว”

มาระโก 16:17-18

“ผู้ที่เชื่อจะทำอัศจรรย์เหล่านี้ได้ คือจะขับไล่ปีศาจในนามของเรา จะพูดภาษาใหม่ ๆ จะจับงูได้ และถ้าดื่มยาพิษก็จะได้ไม่ได้รับอันตราย เขาจะปกมือเหนือคนเจ็บ คนเจ็บเหล่านั้นก็จะหายจากโรคภัย”

1 เปโตร 5:8

“จงมีสติสัมปชัญญะและตื่นตัวอยู่เสมอ เพราะศัตรูของท่านคือมารกำลังดักวนเวียนอยู่รอบ ๆ ดุจสิงห์โตคำราม เสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้”

การทำงานของปีศาจ

1. การประจญ (Temptation): ชักชวนเราให้กระทำการที่ผิด ผิดต่อความรัก สมองตอบความต้องการของตนเอง (แก้ไขโดยดู ขับไล่ ประมาณ และการปฏิเสธ)
2. การกดขี่ (Oppression): กดดัน ทำให้เราเศร้าหมอง หดหู่ใจ น้อยอกน้อยใจ หมดกำลังใจ สิ้นหวังในชีวิต (แก้ไขโดยการใช้การบทเพลงสรรเสริญและวอนขอพระเจ้า)
3. การเข้าครอบครอง (Possession): ครอบงำจิตใจเรา สร้างกำแพงในใจของเรา ไม่ให้คิดในทางที่ดี (ทางแก้ไข “โปรดทรงรักษาข้าพเจ้าไว้ดูจกั้วตา โปรดทรงปกป้องข้าพเจ้าไว้ใต้ร่มปีกของพระองค์ ให้พ้นจากคนชั่วร้ายที่ข่มเหงข้าพเจ้า ศัตรูกำลังห้อมล้อมหมายจะเอาชีวิตข้าพเจ้า” (สดุดี 17:8-9)
4. การหลงใหล (Obsession): ศัตรูเข้าควบคุมจิตใจของเราให้ยึดติดไปกับสิ่งชั่วร้าย (ทางแก้ไข คือการภาวนา)

หัวข้อที่10

การเป็นผู้รับใช้

1. การล้างเท้า (ยอห์น 13:1-15)
(การพิจารณาไตร่ตรอง: จากเหตุการณ์นี้เราได้เรียนรู้หรือสัมผัสอะไรบ้าง)
2. พื้นฐานในการเป็นผู้รับใช้เมื่อเราพิจารณาถึงเรื่องราวของการเป็นผู้รับใช้แล้ว มี 2 คำถามเกิดขึ้นคือ
 - 2.1 ทำไมการเป็นผู้รับใช้จึงจำเป็นสำหรับเรา
 - 2.2 การเป็นผู้รับใช้หมายถึงอะไร
3. **ทำไมถึงต้องเป็นผู้รับใช้.....** มีเหตุผล ดังนี้
 - 3.1 เพราะพระคริสตเจ้าทำให้เรามีอิสราภาพเพื่อเป็นผู้รับใช้ “พี่น้องทั้งหลาย พระเจ้าทรงเรียกท่านให้มารับอิสราภาพ ขอเพียงแต่อย่าใช้อิสราภาพนั้นเป็นข้อแก้ตัวที่จะทำตามใจตน แต่จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก” (กาลาเทีย 5:13)
 - 3.2 เพราะเป็นวิธีการของพระเจ้า ในพระคัมภีร์เราจะเห็นว่าหนึ่งในวิธีการที่เราเห็นในการปฏิบัติภารกิจของพระเยซูเจ้า คือ การรับใช้ เช่น...
 - “จงมีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับที่พระคริสตเยซูทรงมีเถิด แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้น เป็นสมบัติที่จะต้องทรงวาง แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจเราเป็นมนุษย์ดุจเรา ทรงแสดงพระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตายเป็นความตายบนไม้กางเขน” (ฟิลิปปี 2:5-8)
 - “พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าพระบิดาประทานทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์พระองค์แล้ว และทรงทราบว่าพระองค์ทรงลงมาจากพระเจ้าและกำลังเสด็จกลับไปหาพระเจ้า จึงทรงลุกขึ้นจากโต๊ะ ทรงถอดเสื้อคลุมออกวางไว้ ทรงใช้ผ้าเช็ดตัวคาดสะเอว แล้วทรงเทน้ำลงในอ่าง ทรงเริ่มล้างเท้าบรรดาศิษย์ และทรงใช้ผ้าที่คาดสะเอวเช็ดให้” (ยอห์น 13:3-5)

เพราะพระองค์ทรงรู้ว่าพระองค์เองเป็นใคร พระเยซูเจ้าจึงกลายเป็นผู้รับใช้ เป็นไปตามที่พระองค์เคยตรัสไว้ว่า “สิ่งหนึ่งที่เจ้าต้องทำถ้าเจ้าอยากเป็นเหมือนเรา นั่นคือ จงรับใช้ซึ่งกันและกัน” นี่เป็นสิ่งที่น่าสนใจมิใช่หรือ ในวันที่เราได้กลายเป็นเหมือนพระองค์
 - 3.3 เพราะเป็นทางเดียวที่นำไปสู่ความยิ่งใหญ่ พระเยซูเจ้าทรงตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “ท่านทั้งหลายไม่ควรเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ปรารถนาจะเป็นใหญ่จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น และผู้ใดปรารถนาจะเป็นคนที่หนึ่งในบรรดาท่านทั้งหลาย ก็จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ เหมือนกับที่บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มัทธิว 20:26-28)

3.4 เพราะเป็นกฎแห่งการเก็บเกี่ยว พระเยซูเจ้าทรงตรัสไว้ว่า

- “จงให้แล้วพระเจ้าจะประทานแก่ท่าน ท่านจะได้รับเต็มล้นเต็มทะนานอัดแน่นจนล้น เพราะว่าท่านใช้ทะนานใดดวงให้เขา พระเจ้าก็จะทรงใช้ทะนานนั้นดวงตอบแทนให้ท่านด้วย” (ลูกา 6:38)
- “อย่าหลอกหลวงตนเอง จะลือพระเจ้าเล่นไม่ได้ ใครหว่านสิ่งใดก็ย่อมเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น” (กาลาเทีย 6:7)
- ในความเป็นจริงแล้ว พระวาจาที่พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้ ได้ให้หลักการง่าย ๆ ไว้ว่า “เมื่อเราหว่านสิ่งใด เราก็จะได้สิ่งนั้น”

4. การเป็นผู้รับใช้หมายความว่าอะไร

4.1 เราต้องพิจารณาว่าคนอื่น ๆ ดีกว่าเรา

“อย่าเห็นแก่ผลประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว จงเห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้อื่นด้วย” (ฟิลิปปี 2:4)

- ให้ความต้องการของผู้อื่นมาเป็นอันดับแรก

พิจารณาว่าคนอื่นดีกว่าเรา ต้องรวมถึงความต้องการของผู้อื่นด้วย

4.2 เราต้องประยุกต์พระวาจาที่กล่าวว่า “ถ้ามีลูกมีอำนาจจะทำได้ อย่าปฏิเสธความดีแก่ผู้ที่ต้องการ” (สุภาษิต 3:27) หมายความว่า การรับใช้พระเจ้านั้น พระองค์ไม่เคยขอให้เราทำอะไรที่เกินความสามารถของเรา

4.3 การรับใช้จากการสำนึกในหน้าที่ของเรา

“ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ทำตามคำสั่งทุกประการแล้ว จงพูดว่า ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ได้รับประโยชน์ เพราะฉันทำตามหน้าที่ที่ต้องทำเท่านั้น” (ลูกา 17:10)

- เป็นหน้าที่ของเราคริสตชนที่จะต้องรับใช้ ซึ่งหมายถึงการให้ชีวิตเราแก่ผู้อื่น เพียงเพราะเป็นหน้าที่ที่เราต้องทำ

- “เราวางแผนทุกอย่างไว้ให้แล้ว ท่านจะได้ทำเหมือนกับที่เราทำกับท่าน” (ยอห์น 13:15)

- “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้รับใช้ย่อมไม่เป็นใหญ่กว่านายของตน ผู้ถูกส่งไปย่อมไม่เป็นใหญ่กว่าผู้ที่ส่งเขาไป” (ยอห์น 13:16)

- “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่ กว่าที่การสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย” (ยอห์น 15:13)

จุดสำคัญที่สุดของการเป็นผู้รับใช้อยู่ใน (ยอห์น 13:1-17) ทศนคติของพระเยซูเจ้าต่อการเป็นผู้รับใช้ คือ “ความสุภาพถ่อมตน” “ความรัก” และพระองค์ได้กระทำให้แก่บรรดาศิษย์เป็นแบบอย่าง

- การกิจที่พระองค์กระทำแก่บรรดาศิษย์คือ “การล้างเท้า”

- พระองค์ให้แบบอย่างนี้เป็นภารกิจของพระศาสนจักรผ่านทางอัครสาวกและศิษย์ของพระองค์

5. การรับใช้ในพระศาสนจักร

พระศาสนจักรตอบรับเสียงเรียกและภารกิจของพระเยซูเจ้านี้ ด้วยการเป็นผู้รับใช้ซึ่งกันและกัน

5.1 เพื่อให้เกิดผลจริงและมีชีวิตชีวา ศีลศักดิ์สิทธิ์จะต้องปรากฏชัด (สัมผัสได้) ในชีวิตของพวกเรา

5.2 โดยอาศัยความรัก การเอาใจใส่ การแบ่งปัน และความห่วงใยต่อพระศาสนจักร และไว้วางใจต่อความต้องการของผู้อื่น

5.3 ศีลมหาสนิท: พระคริสต์เจ้า ลูกแกะพระเจ้า/ถูกบิออกและแจกจ่าย

5.4 เราจะต้องออก/บิออกและแจกจ่าย (Break Ourselves) จากตัวเองเพื่อผู้อื่น (อุทิศตน) “นี่คือกายของเรา... นี่คือโลหิตของเราที่จะมอบเพื่อท่าน... จงทำการนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด”

5.5 การมอบ/ให้/อุทิศตนเอง เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายสำหรับพระเยซูเจ้าเอง และสำหรับเราด้วย นี่คือการท้าทายที่ยิ่งใหญ่ นี่คือการท้าทายแท้จริงของศีลมหาสนิท

5.6 จากความตาย สู่ชีวิต ทั้งในพระวรสารและพระดำรัสของพระเยซูเจ้าได้ท้าทายเรา ที่จะกล้าออกจากความเห็นแก่ตัว โดยอาศัยการรับใช้ผู้อื่น นี่ละ คือความยิ่งใหญ่ที่พระเยซูเจ้าได้มอบชีวิตเพื่อพวกเรา เป็นแบบอย่างให้เราทำตามพระองค์

6. การรับใช้เป็นกระแสเรียก ที่จะต้องเดินตามหนทางและทัศนคติของพระเยซูเจ้า

6.1 การรับใช้ด้วยความรัก

6.2 การรับใช้ด้วยความเต็มใจ

6.3 การรับใช้แบบไม่คิดค่าจ้าง

6.4 การรับใช้โดยไม่หวังผลตอบแทน

6.5 การรับใช้โดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ส่วนตัว แต่ให้ผู้อื่น (Breaking of oneself for others)

6.6 การรับใช้ที่เรียกร้องการตายต่อตัวเอง ตัวอย่างเช่น คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. เราจะตอบสนองอย่างไร ต่อการเรียกให้มาเป็นผู้ประกาศข่าวดี
2. เราจะสามารถเป็นผู้รับใช้ผู้อื่นได้ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

หัวข้อที่ 11

การเป็นชุมพาบาส/ผู้เลี้ยง (Shepherding)

1. พระคัมภีร์

- 1.1 (สดุดี 23) “ผู้เลี้ยงที่ดี”
- 1.2 (ยอห์น 10:11-17) “เรื่องผู้เลี้ยงแกะที่ดี”
- 1.3 (1เปโตร 5:3) “จงเป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะ มิใช่เป็นเหมือนเจ้านายเหนืออยู่ผู้ใต้ปกครอง”

2. ภาพรวมและกระบวนการ

2.1 บทบาทของผู้เลี้ยงที่ดี

- รู้จักแกะของตน และแกะรู้จักเขาด้วย (ยอห์น 10:14)
- ดูแลเอาใจใส่ฝูงแกะของพระเจ้า (1เปโตร 5:3) “จงเป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะ มิใช่เป็นเหมือนเจ้านายเหนืออยู่ผู้ใต้ปกครอง”
- นำไปที่ **สงบ** เพื่อ **ฟื้นฟู** จิตใจ และ **ชี้** ทาง (ยอห์น 23:3)
- สละชีวิตเพื่อแกะของตน (ยอห์น 10:11)
- เป็นแบบอย่าง (1เปโตร 5:3)

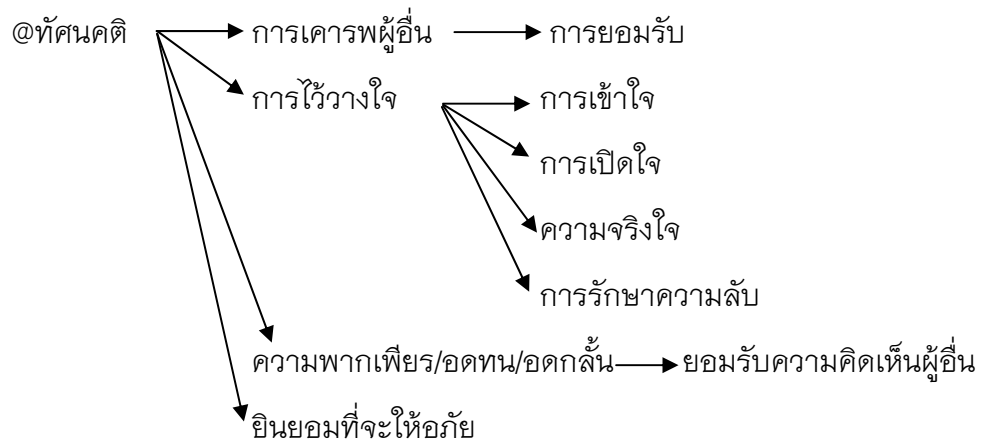
2.2 ขั้นตอนและเนื้อหาการอบรม

2.2.1 การอบรม อาศัยพระคัมภีร์และคำสอนของพระศาสนจักร

2.2.2 การฝึกปฏิบัติ

@ กระบวนการเป็นผู้นำ

@ ความรับผิดชอบ → การแบ่งปัน/การดำเนินถึงผลประโยชน์ของผู้อื่น

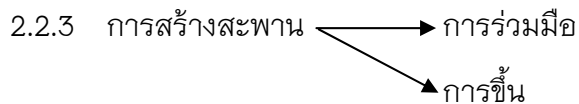
@ วิธีการปฏิบัติ “ผู้ใดได้รับพระพรที่จะรับใช้ ก็จงรับใช้ ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะสอน ก็จงสอน ผู้ใดได้รับพระพรที่จะตักเตือน ก็จงตักเตือน ผู้ที่บริจาด ก็จงบริจาดด้วยความเอื้อเฟื้ออย่างจริงใจ ผู้ที่เป็นผู้นำ ก็จงทำหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตากรุณา ก็จงแสดงความเมตตากรุณาด้วยใจยินดี” (โรม 12:7-8)

@ โครงสร้าง

- หลักการการเปรียบเทียบกับร่างกายของพระคริสต์เจ้า/จุดประสงค์เดียวกันของพระพรพิเศษ (1โครินธ์ 12)
- การติดต่อสื่อสาร
 - การเสวนา
 - การประสานงาน → การสร้างทีมงาน
 - การพึ่งพาอาศัยกัน

@ เนื้อหาของการเสวนา

- ชีวิตแห่งการภาวนาและการอุทิศตน
- พระวาจาประจำวัน
- กระบวนการเติบโตในชีวิตพระ
- อุปสรรค/ความยากลำบาก/ปัญหาที่เกิดขึ้น

สัปดาห์ที่ 3

พระคัมภีร์

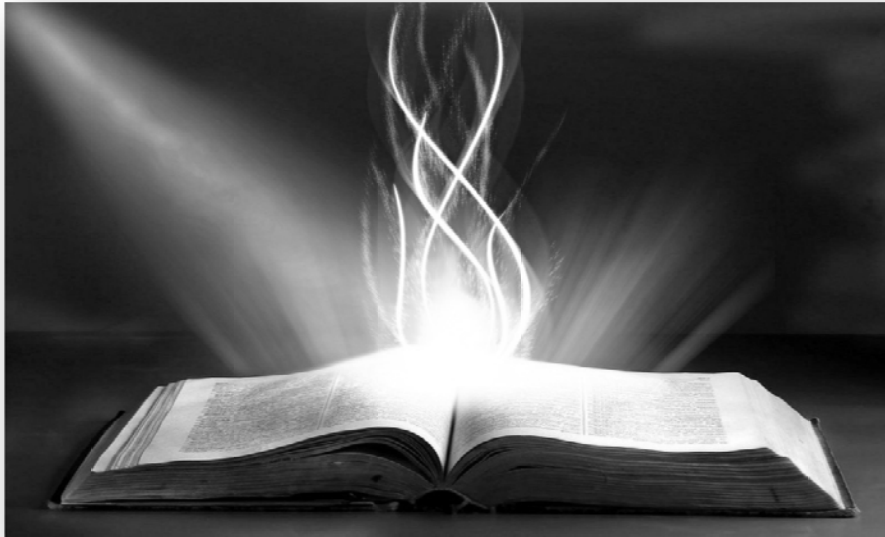
การภาวนา

และ

ชีวิต

ห้

พ

ย อ ห น

1:1-3,14

“เมื่อแรกเริ่มนั้น พระวจนาตถ์ทรงดำรงอยู่แล้ว พระวจนาตถ์ประทับอยู่กับพระเจ้าและพระวจนาตถ์เป็นพระเจ้า พระองค์ประทับอยู่กับพระเจ้าแล้วตั้งแต่แรกเริ่ม พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งอาศัยพระวจนาตถ์ไม่มีสักสิ่งเดียวที่พระเจ้าไม่ทรงสร้าง โดยทางพระวจนาตถ์”

“พระวจนาตถ์ทรงรับธรรมชาติมนุษย์ และเสด็จมาประทับอยู่ในหมู่เรา เราได้เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ เป็นพระสิริรุ่งโรจน์ที่ทรงรับจากพระบิดา ในฐานะพระบุตรเพียงพระองค์เดียวเปี่ยมด้วยพระหรรษทานและความจริง”

ลูกา 8:4-15

“ขณะนั้นประชาชนจำนวนมากเดินทางจากเมืองต่าง ๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าและชุมนุมกัน พระองค์จึงทรงกล่าวเป็นอุปมาว่า “ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่กำลังหว่านอยู่นั้น บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน จึงถูกเหยียบย่ำ และนกในอากาศจิกกินจนหมด บางเมล็ดตกบนหิน พองอกขึ้นมาก็เหี่ยวแห้งเพราะขาดความชุ่มชื้น บางเมล็ดตกกลางกอหนาม ต้นหนามที่งอกขึ้นพร้อมกันก็คลุมไว้จนตาย บางเมล็ดตกในที่ดินดี จึงงอกขึ้นและเกิดผลร้อยเท่า” พระองค์ตรัสดังนี้แล้วทรงเปล่งเสียงดังว่า “ใครมีหูสำหรับฟัง ก็จงฟังเถิด” เหตุผลที่พระเยซูเจ้าตรัสเป็นอุปมา บรรดาศิษย์ทูลถามพระองค์ว่า อุปมาเรื่องนี้มีความหมายว่าอย่างไร พระองค์จึงตรัสว่า “พระเจ้าโปรดให้ท่านรู้ธรรมล้ำลึกเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างชัดเจน แต่สำหรับคนอื่นพระองค์โปรดให้รู้เป็นอุปมาเท่านั้น เพื่อว่าเขาจะมองแล้วมองอีก แต่ไม่เห็น ฟังแล้วฟังอีกแต่ไม่เข้าใจ พระเยซูเจ้าทรงอธิบายอุปมาเรื่องผู้หว่าน

“อุปมาที่มีความหมายดังนี้ เมล็ดพืชคือพระวาจาของพระเจ้า เมล็ดที่ตกริมทางเดิน หมายถึงบุคคลที่ได้ฟังพระวาจา ต่อจากนั้น ปีศาจก็มาช่วงชิงพระวาจาออกไปจากใจของเขา มิให้เขามีความเชื่อและรอดพ้น เมล็ดที่ตกบนหินหมายถึงบุคคลที่ฟังแล้วรับพระวาจาไว้ด้วยความยินดี แต่ไม่มีราก เขามีความเชื่ออยู่เพียงชั่วระยะหนึ่ง เมื่อถึงเวลาถูกทดลอง เขาก็เลิกเชื่อ เมล็ดที่ตกในกอหนาม หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาแล้วปล่อยให้ความกังวลถึงทรัพย์สมบัติและความสนุกของชีวิตมาปิดบัง จึงไม่เกิดผล ส่วนเมล็ดที่ตกในที่ดินดี หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาด้วยใจดีเลิศ ยึดพระวาจาไว้ด้วยความพากเพียรจนเกิดผล”

อิสยาห์ 55:8-11

“ความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของท่านทางของท่านก็ไม่ใช่ทางของเรา” พระยาห์เวห์ตรัส สวรรค์อยู่สูงกว่าแผ่นดินฉันใดทางของเราก็คือสูงกว่าทางของท่าน และความคิดของเราก็คือเหนือความคิดของท่านฉันนั้น “ฝนและหิมะลงมาจากท้องฟ้า และไม่กลับไปที่นั่นถ้าไม่ได้รดแผ่นดินทำให้แผ่นดินอุดม ทำให้พืชงอกขึ้น เพื่อให้ผู้หว่านมีเมล็ดพันธุ์ และให้ผู้กินมีอาหารฉันใด ถ้อยคำที่ออกจากปากของเราจะไม่กลับมาหาเราโดยไม่เกิดผลไม่ทำตามที่เราปรารถนาและไม่บรรลุจุดประสงค์ที่เราส่งมาฉันนั้น”

ฮีบรู 4:12-13

“พระวาจาของพระเจ้า เป็นพระวาจาที่มีชีวิตและบังเกิดผล คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทะทะลุเข้าไปถึงจุดที่วิญญาณและจิตใจแยกจากกัน ถึงเส้นเอ็นและไขกระดูก วินิจฉัยความรู้สึกนึกคิดภายในใจได้ จึงไม่มีสรรพสิ่งใด ๆ ซ่อนเร้นไว้เฉพาะพระพักตร์ แต่ทุกสิ่งเปิดเผยอย่างชัดเจนต่อสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ซึ่งเราจะต้องทูลถวายรายงาน”

เอเฟซัส 5:25-27

“สามีก็จงรักภักดีอย่างที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร และทรงพลีพระองค์เพื่อพระศาสนจักร ทรงบันดลให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ ทรงใช้น้ำและพระวาจา ชำระพระศาสนจักรให้บริสุทธิ์ พระองค์จะได้ทรงพบว่าพระศาสนจักรนั้นรุ่งโรจน์ ศักดิ์สิทธิ์ ปราศจากมลทิน ปราศจากตำหนิหรือสิ่งใด ๆ ในลักษณะดังกล่าว”

ยาโกเบ 1:22-25

“จงปฏิบัติตามพระวาจา มิใช่เพียงแต่ฟัง ซึ่งเท่ากับหลอกตนเอง เพราะถ้าผู้ใดฟังพระวาจาแล้วไม่ปฏิบัติตาม ก็เหมือนคนที่มองใบหน้าของตนในกระจกเงา เมื่อมองตนเอง และจากไปแล้ว ก็ลืมทันทีว่าตนเป็นอย่างไร ส่วนผู้ที่พิจารณาบัญญัติแห่งอิสราภาพ และยึดมั่นในบัญญัตินั้น มิใช่ฟังแล้วลืม แต่ฟังแล้วนำไปปฏิบัติตาม ผู้นั้นย่อมประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ”

สดุดี 119:105

“พระวาจาของพระองค์เป็นโคมส่องทางของข้าพเจ้า เป็นแสงสว่างส่องทางเดินให้ข้าพเจ้า”

พระวาจาของพระเจ้าเป็นพลังที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลก เมื่อพระเจ้าตรัสสิ่งต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น (อิสยาห์ 55:10-11) เมื่อพระเจ้าตรัสพระองค์ก็ทรงประสงค์ที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง พระวาจาของพระเจ้าไม่มีวันสูญเปล่า ถ้าไม่เช่นนั้นคงไม่มีสิ่งสร้างต่าง ๆ เกิดขึ้น โดยพระวาจาของพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นจริง ทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์บังเกิดขึ้นในชีวิตและประสบการณ์ของมนุษย์ ด้วยพลังแห่งพระวาจาทำให้หัวใจของเราเปิดรับพระเยซูเจ้า ไว้วางใจในพระเยซูเจ้า ปราศจากพระวาจาพวกเราคงไม่รู้จักและไว้วางใจในพระเยซูเจ้า (โรม 10:17) พระเจ้าทรงประทานหัวใจใหม่และชีวิตใหม่แก่เราโดยทางพระวาจาของพระเยซูเจ้า (สดุดี 51:10)

พระวาจาของพระเจ้าในชีวิตของเรา

พระวาจาของพระเจ้าเป็นเพียงสิ่งเดียวในสิ่งสร้างที่สามารถเข้าไปสถิตอยู่ในหัวใจของมนุษย์ทุกคน “พระวาจาของพระเจ้าเป็นพระวาจาที่มีชีวิตและบังเกิดผล คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทะทะลุเข้าไปถึงจุดที่วิญญาณและจิตใจแยกจากกัน ถึงเส้นเอ็นและไขกระดูก วินิจฉัยความรู้สึกนึกคิดภายในใจได้” (ฮีบรู 4:12-13)

คำอธิบาย: เราปล่อยให้หัวใจ สถิตปัญญา อารมณ์มีอำนาจเหนือตัวเรา ซึ่งหมายความว่าเราไม่ได้ปล่อยให้พระวาจาของพระเจ้าเข้ามาครอบครองจิตใจของเรา เราทำอะไรตามใจของเราแต่ไม่ได้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า การยึดตัวเองเป็นหลักดึงเราให้ออกห่างจากพระเจ้า แต่การมีพระวาจาของพระเจ้าในจิตใจ จะช่วยให้เราเข้าหาพระเจ้าและทำให้การประกาศข่าวดีของเราบังเกิดผล

พระวาจาของพระเจ้าในพระคัมภีร์

- พระคัมภีร์ทั้งหมดคือพระวาจาของพระเจ้า
- พระคัมภีร์ทั้งหมดเป็นลมหายใจของพระเจ้า และเป็นประโยชน์เพื่อ

“ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้าและมีประโยชน์เพื่อสั่งสอน ว่ากล่าว ตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไข และอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง” (2 ทิโมธี 3:16-17)
- พระคัมภีร์กระตุ้นเราให้มีความเชื่อและสนับสนุนเราให้มีความหวังในพระเจ้า “สิ่งที่เขียนไว้ก่อนนั้นก็เขียนไว้สำหรับสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังอาศัยความอดทนพากเพียรและการปลอบใจที่มาจากพระคัมภีร์” (โรม 15:4)
- เป็นเรื่องสำคัญสำหรับเราที่จะเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความจริง พระจิตเจ้าได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับความจริง ที่พระองค์ยังคงจำเริญที่จะตรัสกับเรา นี่เป็นงานสองด้านของพระจิตของพระเจ้า ซึ่งยืนยันถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้เราและจะทรงกระทำต่อไปในทุกวันนี้
- เราจำเป็นต้องชัดเจนเกี่ยวกับความจริงที่ว่า ไม่มีคำพูดใดหรือข้อมูลอะไรที่จะประเสริฐไปกว่าพระวาจาของพระเจ้าที่ประทับอยู่ในพระคัมภีร์

- พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงบ่อเกิดแห่งปัญญา แต่เป็นองค์แห่งปัญญาเองด้วย ดังนั้น พระวาจาของพระเจ้าในพระคัมภีร์จึงช่วยให้เรารู้จักวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

สัญลักษณ์ 8 ประการของพระวาจาของพระเจ้า

1. แสงสว่าง

- “พระวาจาของพระองค์เป็นโคมส่องทางของข้าพเจ้า เป็นแสงสว่างส่องทางเดินให้ข้าพเจ้า” (สดุดี 119:105)
- พระวาจายังเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า และความจริงทำให้เราเป็นอิสระ “พระเยซูเจ้า ตรัสกับชาวยิวที่เชื่อในพระองค์ว่า ถ้าท่านทั้งหลายยึดมั่นในวาจาของเรา ท่านก็เป็นศิษย์ของเราอย่างแท้จริง ท่านจะรู้ความจริงและความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ (ยอห์น 8:31-32)

2. น้ำ

- น้ำช่วยการชำระล้างให้สะอาด และพระวาจาของพระเจ้านี้สามารถกระทำได้เช่นเดียวกันกับชีวิตของเรา ถ้าเราดำเนินชีวิตโดยเปิดใจต้อนรับพระวาจาของพระเจ้าและให้พระวาจาทำหายชีวิตของเรา เราจะได้รับ การเปลี่ยนแปลงเป็นบุคคลศักดิ์สิทธิ์อย่างที่พระเจ้าทรงปรารถนา “สามีก็จงรักภรรยาดังที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร และทรงพลีพระองค์เพื่อพระศาสนจักร ทรงบันดาลให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ ทรงใช้น้ำและพระวาจาชำระพระศาสนจักรให้บริสุทธิ์ พระองค์จะได้ทรงพบว่าพระศาสนจักรนั้นรุ่งโรจน์ ศักดิ์สิทธิ์ ปราศจากมลทิน ปราศจากตำหนิหรือสิ่งใด ๆ ในลักษณะดังกล่าว” (เอเฟซัส 5:25-27)

3. เมล็ดพันธุ์

- ในคำสอนเปรียบเทียบเรื่องผู้หว่าน (ลูกา 8:4-5) เมล็ดพันธุ์ได้แก่พระวาจาของพระเจ้า (ลูกา 8:11) และจุดมุ่งหมายก็คือการเติบโตและบังเกิดผลในชีวิตของบุคคลที่ได้ยินและรับไว้ ส่วนเมล็ดที่ตกในที่ดินดี หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาด้วยใจดีเลิศ ยึดพระวาจาไว้ด้วยความพากเพียรจนเกิดผล”(ลูกา 8:15)

4. ไฟและค้อน

- พระวาจาของพระเจ้าจะเป็นวาจาที่เข้มแข็งในยามที่จำเป็น พระยาห์เวห์ตรัสถามอีกว่า “วาจาของเราเป็นเหมือนไฟมิใช่หรือ พระยาห์เวห์ตรัสเป็นเหมือนค้อนที่ทุบก้อนหินให้แตกเป็นเสี่ยง ๆ มิใช่หรือ” (เยเรมีย์ 23:29)
- พระวาจาของพระเจ้าเป็นดังค้อนและไฟ เนื่องมาจากหัวใจที่แข็งแกร่ง และไม่นอบน้อมเชื่อฟังของมนุษย์ ไฟจะช่วยชำระและค้อนจะช่วยทุบ ซึ่งจะทำให้เราแตกและสะอาดด้วยพระวาจาของพระองค์

5. น้ำผึ้ง

- พระบิดาไม่ทรงทอดทิ้งเราให้ต้องตกอยู่ในความทุกข์ยากลำบากจนเกินไป ในยามที่เราลำบากพระองค์ทรงช่วยเยียวยาเรา (สดุดี 19:7-11) น้ำผึ้งมีคุณสมบัติเพื่อการเยียวยาหรือบำบัดรักษา
- มีน้ำมันหรือยาบางอย่างที่กินแล้วรู้สึกขมแต่เมื่อกินไปได้สักพักก็รู้สึกหวาน หรือยาที่ทาแล้วเจ็บแสบแต่ก็ช่วยให้ฆ่าเชื้อโรคได้ พระวาจาของพระเจ้ายิ่งเช่นกัน ช่วยบำบัดและรักษาจิตใจของเรา บุคคลที่ดำเนินชีวิตด้วยความเข้มแข็งและด้วยพลังแห่งพระวาจาของพระเจ้า จะพบความสมบูรณ์พูนสุขแห่งจิตใจและสัมผัสความหวานแห่งความชื่นชมยินดีของพระเจ้าในชีวิต “พระคำรัสของพระองค์ช่างมีรสถูกปากอย่างยิ่งหวานกว่าน้ำผึ้งในปากของข้าพเจ้า” (สดุดี 119:103)

6. ดาบสองคม

- “พระวาจาของพระเจ้าเป็นพระวาจาที่มีชีวิตและบังเกิดผล คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทะทะลุเข้าไปถึงจุดที่วิญญาณและจิตใจแยกจากกัน ถึงเส้นเอ็นและไขกระดูก วินิจฉัยความรู้สึกนึกคิดภายในใจได้” (ฮีบรู 4:12-13)

7. อาหาร

- “มนุษย์มิได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเท่านั้น แต่ดำรงชีวิตด้วยพระวาจาทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4)
- แต่พระวาจาของพระเจื่อดำรงอยู่ตลอดนิรันดร์ พระวาจานี้คือข่าวดีที่ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้แล้ว ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงละทิ้งความชั่วทั้งหมด คือ การหลอกลวง ความเจ้าเล่ห์ การอิจฉา การนินทา และการใส่ความ เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด ท่านปรารถนาน้ำนมบริสุทธิ์ฝาดจิตใจ เพื่อน้ำนมจะช่วยให้ท่านเจริญเติบโตขึ้นไปรับความรอดพ้น (1เปโตร 1:25-2:2)

8. กระจก

- จงปฏิบัติตามพระวาจา มิใช่เพียงแต่ฟัง ซึ่งเท่ากับหลอกตนเอง เพราะถ้าผู้ใดฟังพระวาจาแล้วไม่ปฏิบัติตาม ก็เหมือนคนที่มองใบหน้าของตนในกระจกเงา เมื่อมองตนเอง และจากไปแล้วก็ลืมทันทีว่าตนเป็นอย่างไร ส่วนผู้ที่พิจารณาบัญญัติแห่งอิสราเอล และยึดมั่นในบัญญัตินั้น มิใช่ฟังแล้วลืม แต่ฟังแล้วนำไปปฏิบัติตาม ผู้นั้นย่อมประสบความสุขในการปฏิบัตินั้น (ยากอบ 1:22-25)

11 เหตุผลที่ต้องการอ่านพระคัมภีร์

**“ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และมีประโยชน์ เพื่อสั่งสอน
ว่ากล่าวตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไขและอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม”
(2ทิโมธี 3:16)**

ทำไมเราจึงต้องศึกษาพระคัมภีร์เป็นลำดับแรก

เราหวังอะไรจากการศึกษาพระคัมภีร์

ให้เราพิจารณาเหตุผลต่าง ๆ 11 ประการ ดังนี้

1. ข้อคำสอน

จากพระคัมภีร์ 2 ทิโมธี 3:16 เราพบประโยชน์จากการอ่านพระคัมภีร์ 4 ประการด้วยกัน ประการแรก ได้แก่ “ข้อคำสอน” ข้อคำสอนเป็นเนื้อหาพื้นฐาน เป็นแก่น เป็นหลักของความเชื่อทั้งหมดของคริสต์ศาสนา ที่คริสตชนทุกคนจะต้องเรียนรู้และนำไปปฏิบัติในชีวิต ข้อคำสอนของคริสตชนทุกข้อจะต้องมีพื้นฐานอยู่ในพระคัมภีร์ และได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจของพระศาสนจักร จึงจะเป็นข้อคำสอนที่ถูกต้อง

ถ้าเราอยากรู้ว่าเราต้องเชื่ออะไรและทำไมเราต้องเชื่ออย่างนั้น เราจำเป็นต้องอ่านพระคัมภีร์ เราทุกคนควรต้องเรียนรู้ข้อคำสอนพื้นฐานว่าเราคริสตชนมีข้อคำสอนอะไร และสามารถอ้างอิงพระคัมภีร์มาสนับสนุนข้อคำสอนนั้นได้

2. ว่ากล่าวตักเตือน/แก้ไข

การอ่านพระคัมภีร์ทำให้เราเห็นว่าเรา เรื่องที่เราเชื่อหรือปฏิบัตินั้นถูกหรือผิดอย่างไร บางครั้งข้อความจากพระคัมภีร์ทำหน้าที่ว่ากล่าวหรือเตือนสติเราในขณะที่เรากำลังหลงผิดอะไรบางอย่างอยู่ เช่น คนหนึ่งกำลังโกรธเพื่อน เมื่อเขาได้อ่านพระคัมภีร์พบตอนหนึ่งที่ “ต้องยกโทษให้เจ็ดคูณเจ็ดสิบครั้ง” (มัทธิว 18:22) เขาจึงมีสติและใจเย็นขึ้น

ในชีวิตของเรา นอกจากเราจะมีคนที่รักเราคอยว่ากล่าวตักเตือนเราแล้ว การอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำจะช่วยให้เราได้พิจารณาตนเองและหยุดการกระทำหรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้องนั้นได้ นอกจากนั้นพระคัมภีร์ยังให้คำแนะนำว่าเราควรปรับปรุงแก้ไขตัวของเราอย่างไร จึงรวมประโยชน์ของพระคัมภีร์ในเรื่องว่ากล่าวตักเตือนและการแก้ไขปรับปรุงตนไว้ด้วยกัน

การอ่านพระคัมภีร์จึงช่วยเราให้เปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นคนดีบริบูรณ์เหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้น “อย่าคล้อยตามความประพฤติของโลกนี้ แต่จงเปลี่ยนแปลงตนเองโดยการฟื้นฟูความคิดขึ้นใหม่ เพื่อจะได้รู้จักวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า สิ่งใดดี และสิ่งใดเป็นที่พอพระทัยอันสมบูรณ์พร้อมของพระองค์” (โรม 12:2)

3. อบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

สำหรับการดำเนินชีวิตในก้าวแรกของคริสตชนเป็นทั้งเรื่องที่ดีเด่นและลับสน มีทั้งความยินดี ความร้อนรนซึ่งเต็มไปด้วยความสุขในชีวิตในฐานะคริสตชนที่ได้รับรอดพ้นจากความบาปผิดต่าง ๆ และจากการ

การศึกษาพระคัมภีร์อย่างดี สม่ำเสมอและจริงจังภายใต้การทรงนำของพระจิตเจ้าจะช่วยให้ผู้ที่เพิ่งมาเป็นคริสตชน และผู้ที่เป็นคริสตชนมานานแล้วได้เรียนรู้ถึงแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องถูกต้อง

4. หลีกเลี่ยงการทำความบาป

“ข้าพเจ้าเก็บรักษาพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจ เพื่อจะได้ไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11)

ในอีกแง่หนึ่งของการได้รับการอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมก็คือ การสอนให้เราได้ว่ารู้ที่จะหลีกเลี่ยงบาป พระคัมภีร์ไม่เพียงแต่บอกให้คริสตชนต้องกระทำอะไรและอย่างไร แต่ยังบอกว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงด้วย เราไม่ควรมองพระคัมภีร์ว่าเป็นข้อบัญญัติของความประพฤติ หรือกฎระเบียบ แต่จากการศึกษาหรืออ่านอย่างสม่ำเสมอนี้เองทำให้เรื่องต่าง ๆ จากพระคัมภีร์ซึมซับเข้าไปในจิตใจของผู้คน จนกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต พระวาจาของพระเจ้าจะช่วยให้เรามั่นใจในสิ่งที่เราคิดและทำ และในเวลาเดียวกัน ช่วยเราให้หลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่าง ๆ แนะนำเราให้รู้จักละเว้นการคิดและการกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระวาจาของพระเจ้าช่วยกระตุ้นให้เราเอาชนะอำนาจของบาปและการประจัญ และความรู้พระวาจาของพระเจ้าทำให้เราได้ใกล้ชิดพระเจ้า เหมือนเราได้เสียบปลั๊กไฟเพื่อทำให้เครื่องไฟฟ้าสามารถทำงานได้อย่างดี

5. ให้แนวทางในการดำเนินชีวิต

“พระวาจาของพระองค์เป็นโคมส่องทางของข้าพเจ้า เป็นแสงสว่างส่องทางเดินให้ข้าพเจ้า” (สดุดี 119:105)

ในพระคัมภีร์เราพบทั้งคำตอบและสิ่งท้าทายในชีวิต พระวาจาของพระเจ้าเป็นดังโคมส่องทางเดินของเรามากกว่าทางไหนที่ปลอดภัย ทางไหนที่ควรระมัดระวัง ในยามที่เกิดวิกฤติ พระคัมภีร์ตอนใดตอนหนึ่งอาจจะเกิดขึ้นมาในใจ หรือเราอาจจะพบแนวทางในการเผชิญวิกฤติด้วยการค้นหาคำตอบจากพระคัมภีร์ เหมือนยามหิวเราสามารถเปิดอาหารสำเร็จรูปมารับประทานได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าในช่วงที่เราอยู่ในภาวะสิ้นหวังเราถึงจะเปิดพระคัมภีร์ เหมือนจะขับรถในความมืดจึงต้องเปิดไฟหน้ารถ หรือให้เกิดอุบัติเหตุก่อนจึงค่อยเปิดไฟ พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาให้เราคอยจนกว่าจะถึงวิกฤติจึงค่อยปรึกษาพระองค์โดยการอ่านพระคัมภีร์ แต่ทรงปรารถนาให้ทุกอย่างก้าวของเราเดินไปด้วยแสงสว่างแห่งพระวาจาของพระองค์

6. ให้ปรึกษาญาณ

“สุภาษิตของซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระโอรสของกษัตริย์ดาวิด สุภาษิตเหล่านี้เขียนไว้

เพื่อให้รู้จักปรึกษาญาณและมีระเบียบ เพื่อเข้าใจถ้อยคำที่มีความหมายลึกซึ้ง” (สุภาษิต 1:1-2)

หนังสือสุภาษิตเป็นหนังสือที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาหรือปรึกษาญาณของมนุษย์ เช่นเดียวกับหนังสือพระคัมภีร์ฉบับอื่น ๆ อย่างที่กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 2:10-16 ที่บอกเราว่าพระเจ้าทรงเผยแสดงให้เราได้รับรู้จิตใจของพระเยซูเจ้าผ่านทางคำสอนขององค์พระจิตเจ้า คำสอนขององค์พระจิตพบได้ในพระวาจาของพระองค์ ถ้าใครอยากทราบว่าพระเยซูเจ้าคิดอะไรเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือพระเยซูเจ้าจะทรงปฏิบัติอย่างไร

7. ก่อให้เกิดความเชื่อ

“ดังนั้น ความเชื่อจึงมาจากการฟัง สิ่งที่ได้ฟังก็มาจากพระวาจาของพระคริสต์เจ้า” (โรม 10:17)

ถ้าท่านขาดความเชื่อหรือไม่แน่ใจว่ามีความเชื่อหรือไม่อย่างไร แน่ใจว่าทุกคนต่างเคยมีวิกฤติความเชื่อมากบ้างหรือน้อยบ้าง เราจะไปหาความเชื่อได้จากแหล่งใด ขอให้เราได้เข้าหาพระคัมภีร์เพราะจากพระคัมภีร์จะช่วยทำให้ความเชื่อของเราเริ่มต้นขึ้น ความเชื่อที่เข้มแข็งและมั่นคงจะเกิดขึ้นจากการที่เราอ่านพระคัมภีร์อยู่เสมอ จงใช้เวลาที่เหมาะสมและใช้เวลาอย่างดีเพื่อการอ่านพระคัมภีร์ บำรุงความเชื่อต่อสู้กับความสงสัยและความกลัวเมื่อตกอยู่ในการทดลอง

8. ให้ความรอดพ้นไปสู่สวรรค์

“พระเยซูเจ้ายังทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์อื่นอีกหลายประการให้บรรดาศิษย์เห็น แต่ไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ เรื่องราวเหล่านี้ถูกบันทึกไว้เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูเจ้าเป็นพระคริสต์เจ้าพระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อนี้แล้ว ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตเดชะพระนามของพระองค์” (ยอห์น 20:30-31)

ข้อความตอนนี้เป็นข้อความที่ให้กำลังใจและความหวังแก่เรามากมาย นักบุญยอห์นได้บอกเราอย่างเฉพาะเจาะจงว่าทำไมท่านจึงได้เขียนพระคัมภีร์นี้ให้เรา เหตุผลนี้เป็นเหตุผลเดียวกับจุดประสงค์ของพระคัมภีร์ของเรา พระคัมภีร์เขียนถึงเพื่อ “ให้ท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูเจ้าเป็นพระคริสต์เจ้า พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อนี้แล้วท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตเดชะพระนามของพระองค์” นอกจากนั้นพระคัมภีร์ทุกฉบับยังถูกเขียนขึ้นด้วยรูปแบบที่ง่าย ๆ เพื่อให้ข้อมูล และตอบสนองต่อความอยากรู้ของมนุษย์ พระคัมภีร์ไม่ใช่หนังสือวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือนวนิยาย เพื่อความบันเทิงใจ แต่เป็นหนังสือที่ต้องอ่านด้วยการใช้ความคิด ไตร่ตรอง และภาวนา เป็นหนังสือแห่งความเชื่อและความไว้วางใจ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านมีความเชื่อในองค์พระเยซูเจ้า ซึ่งความเชื่อจะช่วยให้เรามีชีวิตนิรันดร์

9. ให้แบบอย่างชีวิต

“เหตุการณ์เหล่านี้บังเกิดขึ้นกับพวกเขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีบันทึกไว้เพื่อเตือนสติเรา

ซึ่งกำลังเผชิญกับวาระสุดท้ายของยุค” (1โครินธ์ 10:11)

นักบุญเปาโลสอนโดยการยกตัวอย่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตของชาวอิสราเอลที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาเดิมให้ประชาชนได้รับรู้ เพื่อให้พวกเขาได้เรียนรู้จากอดีต เอาอดีตเป็นบทเรียน เรียนรู้จากความผิดพลาด ไม่ให้หลงตกไปทำผิดซ้ำ ๆ อีก เราสามารถพูดได้ว่าชีวิตของเรามีเวลาแต่เพียงสั้น ๆ จึงไม่สามารถกระทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ คนฉลาดจึงควรเรียนรู้จากความผิดพลาดของผู้อื่น และในเวลาเดียวกันเราก็สามารถเรียนรู้เรื่องที่ดีจากคนดีจำนวนมากมายที่พระคัมภีร์ได้นำเสนออีกด้วย

10. ให้ความชื่นชมยินดี

“เราเขียนเรื่องนี้ถึงท่าน เพื่อความปิติยินดีของเราจะได้สมบูรณ์” (1 ยอห์น 1:4)

จะมีอะไรน่าตื่นเต้นเท่ากับการได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำต่อผู้ที่มีความไว้วางใจหรือเชื่อพระองค์ จะเป็นความยินดีมากเท่าไรที่รู้จักพระเจ้าสรรพานภาพ “ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้าผู้ทรงกระทำทุกอย่างได้ตามพระอานุภาพที่แสดงพลังอยู่ในตัวเรามากกว่าที่เราอาจขอหรือคาดคิด” (เอเฟซัส 3:20) คนเรายอมทุ่มเทใช้เวลา พลังกำลัง เทคนิค หลักการ เพื่อได้รับเงินเพียงเล็ก ๆ ถ้าบุคคลนั้นมีความเชื่อและใช้เวลาเพื่อการศึกษาพระคัมภีร์ ขอรับรองว่าสิ่งที่เราจะได้นั้นจะมีคุณค่ามากกว่าเงินที่เราใช้หมดไปในเวลาไม่นาน

11. ได้รับพระพร

“ความสุขจะมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังถ้อยคำของการประกาศพระวาจา

และปฏิบัติตามข้อความที่เขียนไว้ เพราะเหตุการณ์นั้นใกล้เข้ามา” (วิวรณ์ 1:3)

อัครสาวกยอห์นได้เขียนพระวรสารเพื่อให้เราเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และจดหมายฉบับแรกของท่านทำให้เราอ่านแล้วเกิดความชื่นชมยินดี แต่ในหนังสือวิวรณ์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะใคร่ที่อ่านและปฏิบัติตามจะได้รับพระพร

เราได้พิจารณาประโยชน์บางประการจากการอ่านพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ต้องเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคริสตชน เราต้องใช้เวลาอ่านและไตร่ตรองพระคัมภีร์เพื่อการเติบโตในชีวิตฝ่ายจิตของเรา จึงจะสามารถพูดได้ว่าเราเป็น “ศิษย์พระคริสต์ เจริญชีวิต ประกาศข่าวดีใหม่”

(ข้อมูลจาก <https://answersfromthebook.org/2012/04/23/11-reasons-to-study-the-bible/>)

หัวข้อที่ 13

พระวรสาร

พระวรสาร: ข่าวดีที่ยิ่งใหญ่เรื่องพระเยซูเจ้าทรงกลับฟื้นคืนชีพ ดำรงชีวิตอยู่ และยังคงปฏิบัติพันธกิจท่ามกลางเรา ณ ที่นี้และเวลานี้

พระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา มีส่วนร่วมในชีวิตของเรา คริสตชนในฐานะที่เป็นสานุศิษย์ต่างเป็นประจักษ์พยานถึงการกลับฟื้นคืนชีพของพระองค์ พระเยซูเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางผู้นิพนธ์พระวรสารหรือผู้ประกาศข่าวดี ซึ่งแต่ละคนได้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่อชีวิตและคำสอนของพระเยซูเจ้าตามลักษณะของตนเอง พระวรสารแต่ละฉบับทำให้เราตระหนักถึงการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าท่ามกลางเราและภายในจิตใจของเรา พระองค์นำเสนอตัวพระองค์แก่เรามนุษย์ด้วยความรักและความยินดีในฐานะที่ทรงเป็นเจ้าของชีวิตของเราตลอดไป

พระวรสารแต่ละฉบับ: มีคุณลักษณะของตนเองที่แตกต่างจากฉบับอื่น แต่มีเนื้อหาหลักเดียวกันคือพระเยซูเจ้าคือใคร พระองค์มีพระประสงค์อะไร และข่าวดีแห่งการช่วยเราให้รอดพ้นคืออะไร

พระวรสารของนักบุญมัทธิว

เขียนขึ้น 50 ปีหลังจากความตายของพระเยซูเจ้าเพื่อบรรดาชุมชนคริสตชนที่ต้องเผชิญหน้ากับการถูกเบียดเบียน

จุดประสงค์: พระอานุภาพของพระเยซูเจ้าในฐานะพระเมสสิยาห์ (พระผู้ไถ่) ได้ทรงเกิดขึ้นในชุมชนคริสตชนแล้ว

พระสิริรุ่งโรจน์ของพระศาสนจักร ก็คือการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าในชุมชนคริสตชน (18:20) การนมัสการพระองค์ในชุมชนแห่งความเชื่อเป็นการกระทำที่ยิ่งใหญ่และเป็นสิทธิพิเศษของชุมชน ชุมชนแห่งความเชื่อ—คำสอนของพระเยซูเจ้า อยู่ในบทที่ 5-7

ชีวิตของบุคคลที่อยู่ในพระอาณาจักรของพระเจ้าคือ ความชื่นชมยินดีที่ได้รับ “พระพร”

การภาวนาเป็นรากฐาน: การภาวนาส่วตัวเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า ความก้าวหน้าของการภาวนาคือความกระหายที่จะกระทำความดี คำสอนของพระเยซูเจ้าเรื่องการภาวนาในบทที่ 5-7 การภาวนาเป็นการเปิดประตูไปสู่ความรักของพระเจ้า นำความสันติสุข ความร่าเริงยินดีแห่งการเป็นสมาชิกในพระอาณาจักรของพระเจ้า

ชีวิตในพระอาณาจักร: การเป็นสมาชิกในพระอาณาจักรของพระเจ้าหมายถึงการมีส่วนร่วมในความรู้สึกนึกคิดของของพระเยซูเจ้า คือ การมีชีวิตที่อิสระไม่ยึดติดกับสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ มีชีวิตที่สมบูรณ์และมีความสุข ความรู้สึกนึกคิดของของคริสตชนจะต้องนำไปสู่พฤติกรรมของเราที่ดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูเจ้า

ทิมสำคัญ: ชีวิตในพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของทุกคน พระเจ้าประทานชีวิตของพระองค์ไว้ในตัวของเรา

พระวรสารของนักบุญมาระโก

ข่าวดี: พระเยซูเจ้าทรงครองราชย์ด้วยฤทธิ์อำนาจ

เขียนสำหรับคริสตชนที่อยู่ในโรมภายใต้การเบียดเบียน (เนโร) เพื่อให้กำลังใจพวกเขาให้มีความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา และในเวลานี้ได้ทรงกลับฟื้นคืนชีพด้วยพระอำนาจของพระเจ้า ดำเนินชีวิตอยู่ในชีวิตของเรา พระเยซูเจ้าสำหรับมาระโกเป็นพระเยซูเจ้าที่ต้องทนทุกข์ทรมาน

พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตร: พระองค์ทรงเสด็จลงมาสัมผัสกับมนุษย์ในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่ง ทรงมีความรู้สึกและกระทำทุกสิ่งเหมือนมนุษย์ (ยกเว้นบาป) พระองค์ทรงกระตือรือร้น ออกไปหาประชาชน ทรงสัมผัสกับประชาชน ร่วมสุขร่วมทุกข์ ได้รับความเป็นไปต่าง ๆ ของมนุษย์

พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเมสสิยาห์: ทรงได้รับการเจิมแต่งตั้งให้เป็นพระคริสต์ เป็นพระบุตรของพระบิดา เราทุกคนจะต้องทำตนเองให้มีความเชื่อที่ลึกซึ้งและมีชีวิตที่ผูกมัดกับพระเยซูเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า: มีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับพระบิดา นอกจากนั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้ที่ทนทุกข์ทรมาน เป็นเครื่องบูชาแด่พระบิดา

ความสำคัญกับการภาวนา: การภาวนาเป็นการอยู่กับพระเยซูเจ้า ร่วมชีวิตกับพระเยซูเจ้า ในขณะที่เราภาวนาพระองค์เสด็จมาประทับในหัวใจของเรา

การภาวนายังเป็นการพูดคุยกับพระองค์โดยตรง เรารับฟังพระองค์ ตอบรับพระองค์ นี่เป็นการแสดงออกที่ลึกซึ้งของการภาวนา พระเยซูเจ้าเผยแสดงพระองค์แก่เรา เมื่อทำได้เช่นนี้ พระเยซูเจ้าจะทรงกลับเป็นบุคคลจริง ๆ เหมือนอย่างสมัยคริสตชนแรกเริ่ม

พระวรสารของนักบุญลูกา

เขียนถึงเออฟีลัสเป็นบุคคลหนึ่งที่ปรารถนาที่จะมารับความเชื่อ

เขียนถึงปัญญาชน (คนที่มีความรู้) ที่ไม่ใช่ชาวยิว ประมาณปี 80

ระบุให้พระเยซูเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางประวัติศาสตร์แห่งความรอด พิสูจน์โดยย้อนหลังไปถึงอาดัม ตัวอย่างเช่นการไถ่กู้ให้รอดพ้นจากบาปคือ การนำพระเยซูเจ้ามานำเสนอให้กับทุกคน ชีวิตในพระอาณาจักรของพระเจ้า เป็นของทั้งชาวยิวและคนต่างศาสนา

เน้นพันธกิจของพระเยซูเจ้าและการทำงานของพระศาสนจักรที่สืบสานงานของพระองค์โดยอาศัยองค์พระจิตเจ้า พันธกิจที่สำคัญริบตัวของพระเยซูเจ้า คือการมอบความรักความเห็นอกเห็นใจให้กับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ

คนยากจน คนตกทุกข์ได้ยาก พระเยซูเจ้าทรงเป็นแสงสว่างสำหรับทุกคน ทุกสถานที่ หัวใจที่อ่อนหวานละมุนละม่อมฉายแสงออกไปสู่เราทุกคน พระวรสารจึงอบอุ่น มีสันติสุข มีความเห็นอกเห็นใจ และการให้อภัยต่อความผิดของพระเยซูเจ้า เป็นพระวรสารแห่งพระเมตตา เป็นต้นจากคำสอนที่เป็นเรื่องเปรียบเทียบต่าง ๆ

เนื้อหาหลักของข่าวดี: ความชื่นชมยินดีที่ได้รับการอภัย (บทที่ 15) พระอานุภาพที่เป็นแรงผลักดันเบื้องหลังในเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็คือ “พระจิตเจ้า”

ข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้า: ข่าวดีนี้ได้ถูกประกาศออกไปโดยพระพลานุภาพของพระจิตเจ้า พระเยซูเจ้าในนาซาเร็ธ “พระจิตของพระเจ้าประทับอยู่กับข้าพเจ้า”

คำสอนเรื่องการภาวนา: “พระจิตเจ้าจะทรงประทานให้แก่ผู้ที่ทูลขอ” (บทที่ 11)

คำสอนสุดท้ายของพระองค์แก่สานุศิษย์คือ ‘บัดนี้ เรากำลังจะส่งพระผู้ที่พระบิดาทรงสัญญาไว้มาเหนือท่านทั้งหลาย เพราะฉะนั้นท่านจงคอยอยู่ในกรุงจนกว่าท่านจะได้รับพระอานุภาพจากเบื้องบนปกคลุมไว้’ (24:49)

พระเยซูเจ้าทรงปฏิบัติต่อเราด้วยรักเสมอ เราต่าง ๆ เป็นลูก ๆ ของพระเจ้า เพราะนี่เป็นความจริง และเป็นพระประสงค์ของพระองค์

พระเยซูเจ้าในฐานะมนุษย์แท้จริงคนหนึ่ง พระองค์ทรงเป็นนักภาวนา บารุสแห่งการภาวนา พระองค์ทรงมีชีวิตที่แนบสนิทกับพระบิดาด้วยการภาวนา (5:16; 10:21)

การภาวนาเป็นการแสดงความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานกับพระบิดา ภาวนาเพื่อขอคำแนะนำ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ให้เป็นที่ยอมรับพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อตอบสนองต่อความรักของพระองค์ที่ได้ทรงประทานสิ่งที่ต่าง ๆ ให้แก่เรา เพื่อสรรเสริญพระองค์ เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงความรักของพระองค์ เราประกาศข่าวดีด้วยการมีส่วนร่วมในการทำความคิดริเริ่มร่วมกับพระองค์

พระวรสารของนักบุญยอห์น

เขียนขึ้นในปี 90 สำหรับชุมชนคริสตชน โดยมีจุดประสงค์เพื่อการประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าให้กับบุคคลทั่วไป

จุดประสงค์ของการเขียนพระวรสาร: “เรื่องราวเหล่านี้ถูกบันทึกไว้เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อนี้แล้ว ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตเดชะพระนามของพระองค์” (20:31)

จุดประสงค์ในการอ่านพระวรสารของนักบุญยอห์นก็คือ การมีส่วนร่วมในชีวิตแห่งความสุข และการนำเรื่องการดำเนินชีวิตที่มีความสุข มีความสมบูรณ์ที่พระเยซูเจ้าประทานให้ไปบอกเล่าแก่ทุกคน

พระเจ้าทรงเรียกเราทุกคนให้มีความสนิทสนมสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าเป็นการส่วนตัว อย่างที่ทรงเรียกโทมัสให้ประกาศยืนยันความเชื่อ (20:28)

ให้เราเป็นลูกของพระองค์ ยอมรับพระเยซูเจ้าว่าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

เป็นพระวรสารที่เชื่อเชิญทุกคน “มาดุษิ” (1:39)

I. เป็นหนังสือแห่งเครื่องหมาย (book of Signs) เครื่องหมาย 7 ประการ ที่ยืนยันถึงว่า “I am”

เครื่องหมายทุกอย่างแสดงให้เห็นถึงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า

ทุกเครื่องหมายเรียกร้องให้ศิษย์เชื่อในพระเยซูเจ้า

1. “เหล้าองุ่นใหม่”—สัญลักษณ์ของพระอาณาจักรของพระเจ้า ชีวิตและการฉลองในยุคสุดท้าย
 - “พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมากจึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร์ผู้ใดมีความเชื่อในพระบุตรย่อมมีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระบุตรจะไม่พบชีวิตนั้น การลงโทษของพระเจ้ากำลังอยู่เหนือเขาแล้ว” (3:16, 36)
 - “แต่ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้นั้นจะไม่กระหายอีก น้ำที่เราจะให้เขาจะกลายเป็นธารน้ำในตัวเขา ไหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร์” (4:14)
2. ข้าราชการไว้วางใจพระวาจาของพระเจ้า จึงทรงรักษามรดกของเขาให้หาย (4:46–53)
3. พระเยซูเจ้าทรงรักษาผู้ป่วยที่สระเบธเสดา: การยอมรับพระวาจาของพระเจ้านำชีวิตนิรันดร์มาให้
 - “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่ฟังวาจาของเราและมีความเชื่อในพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา ก็ย่อมมีชีวิตนิรันดร์และไม่ต้องถูกพิพากษา แต่เขาได้ผ่านจากความตายเข้าสู่ชีวิตแล้ว” (5:24)
4. การทิวชมบัง: “เราเป็นปังแห่งชีวิต”
 - “เราเป็นปังแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (6:35)
5. พระเยซูเจ้าทรงเดินเหนือน้ำ (6:16–20)

พระองค์ทรงลำแสงพระองค์ให้เห็นและทรงสอนว่า

 - “เราเป็นแสงสว่างส่องโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืดแต่จะมีแสงสว่างส่องชีวิต” (8:12)
 - “ผู้ใดกระหายจงมาหาเราเถิด ผู้ที่เชื่อในเราจึงดื่มเถิด ตามที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “ลำธารที่ให้ชีวิตจะไหลออกมาจากภายในผู้นั้น” พระเยซูเจ้าตรัสดังนี้หมายถึงพระจิตเจ้า ซึ่งผู้ที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ แต่เวลานั้นพระเจ้ามิได้ประทานพระจิตเจ้าให้เพราะพระเยซูเจ้ายังมิได้รับพระสิริรุ่งโรจน์” (7:37–39)
6. การรักษาคนตาบอดตั้งแต่กำเนิด (9:1)–พวกเขาามนัสการพระองค์ แทนที่จะไปนมัสการพระเจ้าในศาลาธรรม เพราะพระองค์ทรงเป็น “เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี” (10:11) “ทรงเป็นบุตรของพระเจ้า” (10:36)
7. การปลุกลาซารัสจากความตาย (10:1)–ความเชื่อในพระเยซูเจ้าให้ชีวิต เพราะ “เราเป็นการกลับคืนชีพและเป็นชีวิต ใครเชื่อในเรา แม้ตายไปแล้วก็จะมีชีวิต” (11:25) ทรงเป็นองุ่นแท้ (15:1) ทรงเป็น “หนทาง ความจริง และชีวิต ไม่มีใครไปเฝ้าพระบิดาได้นอกจากผ่านทางเรา” (14:6)

II. หนังสือแห่งพระสิริรุ่งโรจน์

บันทึกเรื่องความทุกข์ทรมาน ความตาย และการกลับฟื้นคืนชีพของพระเยซูเจ้า นี่เป็นเหตุการณ์ที่สมบูรณ์แบบของเครื่องหมายทั้งปวงในชีวิตของพระเยซูเจ้า ช่วงเวลาแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์เริ่มจากการล้างเท้าให้บรรดาอัครสาวก

“พระสิริรุ่งโรจน์” – การเสด็จมาของพระจิตเจ้า เป็นการปรากฏมาของการประทับอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางเรา

พระเยซูเจ้าทรงเป็น “นาย” ของเหตุการณ์ต่าง ๆ พระองค์ทรงประกาศพระอาณาจักรของพระองค์ เหตุการณ์ที่พระองค์ทรงตอบปัสคาว่า “ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์นั้นถูกต้องแล้ว...(18:37)

พระเยซูเจ้าทรงเป็นชีวิตสำหรับสานุศิษย์ที่เชื่อศรัทธาในพระองค์

ทรงเชื้อเชิญให้ภาวนา “เพื่อของพระองค์” (1:16)

ความหวังทั้งหมดของบรรดาสานุศิษย์ ก็คือการได้กลับกลายมาเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า ในการภาวนา เรายอมให้พระองค์ให้เข้ามาในชีวิตของเรา เราเชิญพระองค์ให้เข้ามาสัมผัสหัวใจของเรา ธรรมล้ำลึกก็คือ “เราได้รับความรักของพระบิดาโดยผ่านทางพระเยซูเจ้า”

การใช้พระวรสารเพื่อการภาวนา

แหล่งกำเนิดของการภาวนาที่ดีที่สุดคือพันธสัญญาใหม่ โดยเฉพาะพระวรสารเป็นบ่อเกิดของการรำพึงภาวนาที่ดีที่สุด เป็นสำหรับบุคคลที่ทำหน้าที่ประกาศข่าวดีจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกภาวนาจากพระวรสารเราควรที่จะกระทำให้เป็นนิสัย ให้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต และเมื่อเราทำการประกาศ การประกาศของเราจะได้บังเกิดผล ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปฏิบัติ

1. “เลือกข้อความ” เลือกข้อความตอนใดตอนหนึ่งจากพระวรสาร อาจจะเลือกตอนที่เป็นเหตุการณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ เรื่องที่น่าตื่นเต้น หรือมีสีสัน
2. “ทำตัวสบาย ๆ” ด้วยการหาสถานที่ที่เงียบ ๆ และอยู่ท่ามกลางผู้คนมากมาย สำนึกว่าตนเองอยู่เบื้องหน้าพระเจ้า มอบตนเองและเวลาให้พระเจ้า
3. “ภาวนาวอนขอพระจิต” วอนขอพระจิตเจ้าให้มาประทับอยู่กับท่าน ช่วยเหลือท่านในการภาวนา วอนขอให้พระจิตเจ้าทรงช่วยเปิดหัวใจของท่านให้ต้อนรับพระพรที่พระเจ้าปรารถนาที่จะมอบให้ท่าน
4. “อ่านพระคัมภีร์” อ่านพระคัมภีร์ตอนที่เลือกอย่างช้า ๆ ให้เรื่องที่อ่านซึมเข้าไปในจิตใจ จินตนาการว่าตัวท่านเองเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย จงเชื่อว่าคำพูดนั้นเป็นพระวาจาของพระเจ้าที่กำลังพูดกับท่าน
5. คำบางคำหรือบางวลีอาจจะมีความหมายต่อท่านเป็นพิเศษ จงจับคำหรือวลีนั้น อยู่กับคำหรือวลีนั้น ให้คำหรือวลีนั้นดังก้องซ้ำๆ ในใจของท่าน ท่านอาจจะได้ยินเสียงอะไรบางอย่างในใจของท่าน สังเกตดูให้ดีพระเจ้าอาจจะมีอะไรบางอย่างพูดกับท่าน ปล่อยให้พระเจ้าพูดกับท่านในความเงียบนั้น อย่ารีบร้อนรีบเร่ง ให้เวลารับฟังเสียงของพระองค์
6. ให้ตระหนักถึงความรู้สึก ความนึกคิด อารมณ์ ความหวัง ความรัก ความเสียใจ ความปรารถนา ความประหลาดใจ ฯลฯ จงสำนึกถึงความรักของการประทับอยู่ของพระเจ้า พระเจ้าประทับอยู่กับท่าน ในฐานะบุคคล ๆ หนึ่งในตัวของท่านโดยทางจิตของพระองค์ ผู้ที่พูดกับท่านในเวลานี้ด้วยถ้อยคำในพระวรสาร

7. ถ้าท่านรู้สึกซึมซับ จงพูดคุยกับพระองค์อย่างที่ท่านพูดคุยกับเพื่อนสนิทของท่าน
8. นี่เป็นวิธีที่ทำให้พระวาจาของพระเจื่อนำทางชีวิตท่าน ท่านจะรู้สึกถึงวิธีการใหม่ ๆ ของการอยู่กับพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเสด็จมาเพื่อเราในวิธีใหม่ ๆ เช่น การเยียวยาจิตใจ ที่จะทำให้ท่านได้สัมผัสกับความรักของพระเจ้า ท่านจะเกิดความรู้สึกถึงความเข้มแข็งด้วยพระจิตเจ้า ท่านจะได้รับการผลักดันให้ทำบางสิ่งบางอย่างที่ดี ท่านจะเกิดสันติสุขในจิตใจ ท่านจะมีความสุขและความชื่นชมยินดีที่ได้อยู่ในอ้อมกอดแห่งความรักของพระเจ้า
9. เวลาใดที่ท่านรู้สึกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังนำทางท่าน ให้ท่านขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ประทับอยู่กับท่านในเวลานั้น

หัวข้อที่ 14

การใช้พระคัมภีร์เพื่อการประกาศข่าวดี

- การใช้พระคัมภีร์เพื่อตัวเอง** – การแสวงหาพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์
- รับฟังเสียงของพระองค์
- เพื่อผู้อื่น** – แสดงพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ให้ผู้อื่นได้รับรู้
- นำคำพูดของพระองค์ไปบอกเล่าให้ผู้อื่นได้รับฟัง
- ทำไมต้องใช้พระคัมภีร์** – เผยแสดงแผนการไถ่บาปของพระเจ้าให้มนุษย์
- เสริมสร้างความเชื่อในพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอด
 - พระวาจาของพระเจ้าเป็นพลังแห่งการช่วยให้รอดพ้นจากบาป
- พลังในพระวาจาของพระเจ้า** – เราได้พบพระเจ้า
- พระจิตเจ้าประทานความจริงลงในจิตใจของเรา
 - เปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา
 - พลังเพื่อการแบ่งปัน
 - พลังเพื่อการไถ่เราให้พ้นจากบาป

พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราได้ใช้ความเชื่อในพระองค์เพื่อเผยแสดงพลังอำนาจของพระองค์ในการช่วยชีวิตของคนอื่นให้รอด

ในความเชื่อของเราแสดงออกถึงความสัตย์ซื่อในพระบัญชาของพระองค์ที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนทั่วโลก” พระองค์ทรงปรารถนาให้เราเต็มใจรื้อร้นการประกาศข่าวดี

1. เราต้องมีความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์
2. เราต้องมีน้ำใจที่เชื่อฟังพระคัมภีร์

การรู้จักแผนการของพระเจ้า–ยอห์น 1

“เมื่อแรกเริ่มนั้น พระวจนาตถ์ทรงดำรงอยู่แล้ว

พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างในความมืด ข่าวดีของพระเจ้าเป็นแสงสว่าง พระองค์ทรงนำชีวิตมาให้ การตอบรับพระองค์คือการยอมรับการเป็นบุตรของพระองค์

ยอห์น เป็นประจักษ์พยานเรื่องพระเยซูเจ้า

- พระองค์ทรงเป็นยกโทษบาปของโลก
- ไม่มีความรอดพ้นจากบาปจากสิ่งอื่นหรือคนอื่น

ในฐานะที่เป็นพระผู้ไถ่บาป จะทรงช่วยให้หลายคนได้รับความชอบธรรม เช่น การได้รับการอภัยบาป และการฟื้นฟูขึ้นใหม่ (อิสยาห์ 53)

แผนการอ่านพระคัมภีร์ของท่าน ท่านควรใช้เวลา 15 ถึง 20 นาทีในแต่ละวันในการอ่านพระคัมภีร์ ภาวนากับพระคัมภีร์ เปิดใจยอมรับว่าการอ่านพระคัมภีร์เป็นพลังของพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือท่านในการดำเนินชีวิตประจำวัน

จงเติบโตในความรักและความคุ้นเคยจนเชี่ยวชาญในพระคัมภีร์

ให้ความนึกคิดติดตามเรื่องที่พระจิตเจ้าทรงนำท่าน

จงเข้มแข็งและมั่นใจ เพราะความอ่อนแอไม่ใช่เป็นความไม่ดีของท่าน แต่เป็นความมีดบาดฝ่ายจิตใจ ที่กีดกันท่านไม่ให้ยอมรับพระคริสต์เจ้า

อย่าลืมว่า เทพเจ้าแห่งความมีดของโลกลี้ภัยกำลังทำงานของมันเป็นด้วย

เราจะใช้พระคัมภีร์เพื่อการประกาศข่าวดี

เพื่อให้ดินที่แห้งแตกกระแหงให้กลับเป็นดินที่ชุ่มชื้นเราจำเป็นต้องรดน้ำ

เราต้องขุดบ่อชลประทานที่ถูกทอดทิ้งมานานเพื่อจะได้ให้มี “น้ำแห่งชีวิต”

เรากำลังเชื่อมโยงระหว่างคนที่มีความต้องการกับ “น้ำทรงชีวิต” ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้

หัวข้อต่าง ๆ ในพระคัมภีร์

1. น้ำ

- “ท่านทั้งหลายจะยินดีตักน้ำจากพุ่น้ำที่นำความรอดพ้น” (อิสยาห์ 12:3)
- “หากท่านรู้จักของประทานของพระเจ้าและรู้จักผู้ที่บอกท่านว่า ‘ขอน้ำดื่มสักหน่อยเถิด’ ท่านคงกลับเป็นผู้ขอและผู้นั้นจะให้ ‘น้ำที่ให้ชีวิต’ แก่ท่าน” (ยอห์น 4:10)
- “แต่ผู้ที่ดื่ม น้ำซึ่งเราจะให้นั้นจะไม่กระหายอีกน้ำที่เราจะให้เขาจะกลายเป็นธารน้ำในตัวเขา ไหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 4:14; 7:38)
- “ผู้ใดกระหาย จงมาหาเราเถิด” (ยอห์น 7:37)
- “ผู้ใดกระหายเราจะให้ผู้นั้นดื่มจากธารน้ำแห่งชีวิตโดยไม่คิดราคา” (วิวรณ์ 21:6)

2. คำที่อ้างอิงถึงพระเยซูเจ้า

- แหล่งกำเนิดของชีวิตนิรันดร์
“พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก จึงประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)
- พระเมสสิยาห์
“พระเยซูเจ้าตรัสว่า ‘เราที่กำลังพูดอยู่กับเธอคือพระเมสสิยาห์’” (ยอห์น 4:26)
- น้ำพุที่ให้ชีวิตนิรันดร์
“แต่ผู้ที่ดื่ม น้ำซึ่งเราจะให้นั้นจะไม่กระหายอีก น้ำที่เราจะให้เขาจะกลายเป็นธารน้ำในตัวเขา ไหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 4:14)

- **บังแห่งชีวิต**
“เราเป็นบังแห่งชีวิตผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (ยอห์น 6:35)
- **น้ำทรงชีวิต แหล่งกำเนิดของพระจิต**
“ผู้ใดกระหายจงมาหาเราเถิด ผู้ที่เชื่อในเราจึงดื่มเถิด ตามที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “ลำธารที่ให้ชีวิตจะไหลออกมาจากภายในผู้นั้น” พระเยซูเจ้าตรัสดังนี้หมายถึงพระจิตเจ้า ซึ่งผู้ที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ แต่เวลานั้นพระเจ้ามิได้ประทานพระจิตเจ้าให้เพราะพระเยซูเจ้ายังมิได้รับพระสิริรุ่งโรจน์” (ยอห์น 7:37-39)
- **แสงสว่างของโลก**
“เราเป็นแสงสว่างส่องโลก ผู้ที่ตามเรามา จะไม่เดินในความมืดแต่จะมีแสงสว่างส่องชีวิต” (ยอห์น 8:12)
- **ชุมพบาลที่ดี**
“เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะย่อมสละชีวิตเพื่อแกะของตน” (ยอห์น 10:11)
- **การกลับคืนชีพ**
“เราเป็นการกลับคืนชีพและเป็นชีวิต ใครเชื่อในเราแม้ตายไปแล้ว ก็จะมีชีวิต” (ยอห์น 11:25)
- **หนทาง ความจริง และชีวิต**
“เราเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต ไม่มีใครไปเฝ้าพระบิดาได้นอกจากผ่านทางเรา” (ยอห์น 14:6)
- **องุ่นแท้**
“เราเป็นเถาองุ่นแท้และพระบิดาของเราทรงเป็นชาวสวน” (ยอห์น 15:1)
- **กษัตริย์**
“ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า “ถ้าเช่นนั้น ท่านเป็นกษัตริย์ใช่ไหม” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์นั้นถูกต้องแล้ว เราเกิดมาเพื่อเป็นกษัตริย์ เรามาในโลกนี้เพื่อเป็นพยานถึงความจริง ผู้ใดอยู่ฝ่ายความจริงก็ฟังเรา” (ยอห์น 18:37)
- **หนทางเข้าหาพระบิดา**
“เมื่อบรรดาหัวหน้าสมณะและยามรักษาพระวิหารเห็นพระองค์ก็ตะโกนว่า “เอาไปตรึงกางเขน เอาไปตรึงกางเขน” ปีลาตสั่งว่า “ท่านทั้งหลาย จงนำเขาไปตรึงกางเขนกันเองเถิด เพราะเราไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด” (ยอห์น 19:6)

3. ชื่อ-สมญานามของพระเยซูเจ้า

1) อิมมานูเอล

- หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และจะคลอดบุตรชาย ซึ่งจะได้รับนามว่า “อิมมานูเอล” (มัทธิว 1:23)

2) ที่ปริกษามหัตศจรรย และเจ้าชายแห่งสันติ

- “เพราะกุมารผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อเรา บุตรชายคนหนึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าประทานให้เรา อำนาจการปกครองอยู่บนป้าของเขา เขาจะได้รับนามว่า “ที่ปริกษามหัตศจรรย” “พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ” “พระบิดานิรันดร” “เจ้าแห่งสันติ” (อิสยาห์ 9:5)
- พระองค์แสดงให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงกระทำอะไรและเผยแสดงพระอาณาจักรของพระเจ้า

3) วาจาของพระเจ้า

- “เมื่อแรกเริ่มนั้น พระวจนาตถ์ทรงดำรงอยู่แล้ว พระวจนาตถ์ประทับอยู่กับพระเจ้า และพระวจนาตถ์เป็นพระเจ้า” (ยอห์น 1:1)
- พระองค์ทรงเป็นผู้เผยแสดงองค์พระเจ้าให้มนุษย์ได้รู้อย่างสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงรู้แจ้งเห็นจริง ทรงรู้จักพระบิดาอย่างแท้จริง (ฮีบรู 1:1-3)

4) ลูกแกะของพระเจ้า

- “วันรุ่งขึ้น ยอห์นเห็นพระเยซูเจ้าเสด็จมาหาตน จึงกล่าวว่า “นี่คือลูกแกะของพระเจ้าผู้ทรงลบล้างบาปของโลก.....” (ยอห์น 1:29-31)

5) พระผู้ไถ่

- วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า” (ลูกา 2:11)

6) ผู้ได้รับเจิม

- อันดรูว์พบซีโมนพี่ชายเป็นคนแรก จึงพูดว่า “เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว” พระเมสสิยาห์ หรือพระคริสต์เจ้า แปลว่า ผู้รับเจิม (ยอห์น 1:41)

7) ผู้รับใช้ที่ทนทุกข์

- “ใครเล่ายิ่งใหญ่กว่ากัน ผู้ที่นั่งโต๊ะหรือผู้รับใช้ มิใช่ผู้ที่นั่งโต๊ะดอกหรือ แต่เราอยู่ในหมู่ท่านเหมือนเป็นผู้รับใช้จริง ๆ” (มาระโก 10:45; ลูกา 22:27; 24:25-27, 44-46)
- เรามีความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าอย่างไร ในฐานะที่เป็นศิษย์ของพระองค์ เราได้เจริญรอยตามพระองค์หรือไม่

8) สมณะสงฆ์ชั้นสูง

- “ประเด็นสำคัญของเรื่องที่เรากำลังพูดถึงคือ เรามีมหาสมณะที่ประทับอยู่เบื้องขวาพระบัลลังก์ของพระเจ้าผู้ทรงศักดานุภาพในสวรรค์ เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจในสถานศักดิ์สิทธิ์ (ฮีบรู 8:1-2)
- สงฆ์ชั้นสูงเป็นผู้ที่มีหน้าที่ฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประชาชนกับพระเจ้า นำคนบาปมาหาพระเจ้า ผู้ประกาศข่าวดีก็เช่นกัน ต้องทำหน้าที่เช่นนี้

9) สิ่งแห่งยูดาห์

- “ผู้อาวุโสคนหนึ่งพูดกับข้าพเจ้าว่า “อย่าร้องไห้เลย คุณเกิด สิ่งโตจากตระกูลยูดาห์ หน่อเนื้อเชื้อไขของกษัตริย์ดาวิดทรงได้รับชัยชนะแล้ว พระองค์จะทรงคลี่ม้วนหนังสือและเปิดตราที่ผนึกทั้งเจ็ดดวงออกได้” (วิวรณ์ 5:5) พระเยซูเจ้าทรงเป็นทั้งสิ่งโตและลูกแกะ พระองค์ทรงเป็นปรีชาญาณและพลังกำลังของพระเจ้าในความอ่อนหวาน โดยการยอมรับความตายบนไม้กางเขนอย่างลูกแกะ พระเยซูเจ้าทรงยังเป็นสิ่งโตแห่งยูดาห์ที่เอาชนะความตายได้ เราก็เช่นเดียวกัน เราต้องกล้าหาญเหมือนสิ่งใหม่ในเวลาเดียวกันเราต้องอ่อนโยนเหมือนลูกแกะ

10) ดาวประจำรุ่ง

- “เขาจะปกครองนานาชาติด้วยคทาเหล็ก และนานาชาติจะถูกทำลายเป็นชิ้น ๆ เหมือนหม้อดินที่ถูกทุบ เหมือนกับที่เราได้รับอำนาจจากพระบิดาของเรา เราจะให้ดาวประจำรุ่งแก่เขา” (วิวรณ์ 2:27-28)
- พระเยซูเจ้าทรงฉายแสงแห่งพระสิริของพระเจ้า “ดาวประจำรุ่ง” ขึ้น ความมืดหายไป แสงสว่างเล็ก ๆ ค่อยเกิดขึ้นจนกลายเป็นแสงสว่างใหญ่กว้างขวาง พระเยซูเจ้าจึงนำประโยชน์มาสู่โลก เป็นแสงสว่างในจิตใจของเรา เราทุกคนต้องเป็นดาวประจำรุ่งในสังคมเช่นกัน

11) ศิลาห้วมม

- “ดังที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เราเลือกศิลาประเสริฐและวางไว้ในครตียอน เป็นศิลาห้วมมทุกคนที่มีความเชื่อในศิลานี้จะไม่ต้องอัปอายเลย.....” (1เปโตร 2:6)
- เราเป็นส่วนหนึ่งของในบ้านของพระเจ้า เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระเจ้า ที่มีรากฐานมั่นคงอยู่ในพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเป็นศิลาห้วมมที่สำคัญที่เป็นฐานให้เกิดส่วนต่าง ๆ ของบ้าน แล้วท่านละท่านเป็นส่วนไหนของบ้าน

12) อัลฟาและโอเมก้า

- “เราคือ อัลฟาและโอเมก้า” (วิวรณ์ 1:8)
- พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระวาจาของพระเจ้าที่สมบูรณ์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำยุคใหม่ของการไถ่บาปมนุษย์ พระองค์ทรงแสดงความเอาใจใส่ต่อความต้องการของมนุษย์ทุกคนตั้งแต่แรกเริ่มจนกระทั่งวันสุดท้าย ในทุกวันนี้พระองค์ทรงเผยแสดงพระองค์เองแก่เรา ในเวลาแห่งนิรันดร์กาลพระองค์จะทรงเป็นความสมบูรณ์ของเรา

13) กษัตริย์แห่งกษัตริย์

- “เขาทั้งหลายที่ท่านเห็นหมายถึงกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้รับตำแหน่งกษัตริย์ แต่ได้รับอำนาจเหมือนกษัตริย์พร้อมกับสัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง กษัตริย์เหล่านี้มีความตั้งใจที่จะมอบอำนาจและอำนาจแก่สัตว์ร้าย กษัตริย์เหล่านี้จะทำสงครามกับลูกแกะ แต่ลูกแกะจะทรงมีชัยชนะ เพราะพระองค์ทรงเป็นเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งหลาย ทรงเป็นกษัตริย์แห่ง

- พระเยซูเจ้าทรงเอาชนะทุกสิ่งเพื่อเรา พระองค์ทรงครองราชย์และปกครองในอาณาจักรของบรรดาผู้ที่มีความเชื่อศรัทธาและติดตามพระองค์

การดำเนินชีวิตด้วยพระวาจาของพระเจ้า

พระวาจาของพระเจ้าเป็นหลักที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้ที่ศรัทธา

- “ดังนั้น จงละทิ้งความโลภทั้งหลาย และความชั่วร้ายที่ยังตกค้างอยู่ จงน้อมรับพระวาจาที่ทรงปลูกฝังไว้ในท่าน พระวาจา นั้นช่วยวิญญาณท่านให้รอดพ้นได้” (ยากอบ 1:21)

การเป็นผู้ประกาศข่าวดี หมายความว่า การเป็นบุคคลที่ดำเนินชีวิตด้วยพระวาจาของพระเจ้า

การประกาศข่าวดีเป็นการถ่ายทอดข่าวดีของพระเจ้าด้วยคำพูด การกระทำ และชีวิต

EN 21 ก่อนอื่นหมดเราต้องประกาศพระวรสารด้วยการดำรงชีวิตที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก.... เป็นการประกาศอย่างเงียบ ๆ แต่เป็นการประกาศที่มีพลังและเกิดผล นี่เป็นการประกาศพระวรสารเบื้องต้น

EN 22 อย่างไรก็ตามการเป็นองค์พยานเพียงเท่านั้นยังคงไม่เพียงพอ... การประกาศพระวรสารจะไม่เป็นการประกาศที่แท้จริง ถ้าไม่มีการประกาศพระนาม คำสั่งสอน ประวัติชีวิต คำสัญญา พระราชัย ตลอดจนจรรยาวัธของพระเยซูเจ้าชาวนาซาเร็ธ พระบุตรของพระเจ้า

EN 24 ที่สุด คนที่ได้รับการประกาศพระวรสารก็จะทำการประกาศพระวรสารถึงคนอื่นต่อไป

EN 29 แต่การประกาศพระวรสารจะไม่สมบูรณ์ถ้าไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์จริงและถาวรระหว่างพระวรสารกับชีวิตของมนุษย์ ทั้งในทางส่วนตัวและในทางสังคม

EN 41 สำหรับพระศาสนจักรแล้ว การประกาศพระวรสารด้วยการดำเนินชีวิตที่เป็นองค์พยานมีความสำคัญมากที่สุด “คนสมัยนี้เต็มใจฟังพยานผู้รู้เห็นยิ่งกว่าฟังครู หรือถ้าเขาฟังครูก็เพราะครูเป็นพยานรู้เห็นด้วย”

EN 46 การถ่ายทอดแบบตัวต่อตัวก็ใช้ได้และสำคัญ (เช่น พระเยซูเจ้ากับนิโคเดมัส กับคักเคียส กับหญิงที่บ่อน้ำ) จะมีวิธีถ่ายทอดพระวรสารอย่างอื่นดีกว่าถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับจากความเชื่อให้แก่อีกคนหนึ่งหรือ

ทุกวันนี้ เราใช้พระคัมภีร์ในการประกาศข่าวดี แต่ก่อนที่เราประกาศโดยใช้พระคัมภีร์นั้นเราต้องถามตัวเราเองว่าเรามีประสบการณ์จริง ๆ กับพระคัมภีร์หรือยัง เช่น ตัวเราได้รับการประกาศข่าวดีจากพระคัมภีร์อย่างไร

2 ทิโมธี 3:16-17 “ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และมีประโยชน์เพื่อสั่งสอน ว่ากล่าว ตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไข และอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง”

หัวข้อที่ 15

วิธีการศึกษาพระคัมภีร์

แบ่งกระดาษออกเป็น 4 ส่วน อาจจะพับหรือขีดให้เป็น 4 ช่อง แต่ละช่องให้เขียนตามหัวข้อเหล่านี้

1. ข้อความพระคัมภีร์ที่เลือก
2. ข้อความพระคัมภีร์ที่เทียบเคียง
3. ปัญหาหรือข้อสงสัย
4. ประโยชน์ที่ได้รับ

เวลา: 60-80 นาที

ขั้นตอนที่ 1 (20 นาที)

- สวดภาวนาเปิด
- อ่านพระคัมภีร์
 - 1) อ่านพระคัมภีร์
 - อ่านแต่ละข้ออย่างตั้งใจ เขียนย่อ ๆ (เพียงหนึ่งประโยค) ในแต่ละข้อ หรือหนึ่งความคิด
 - 2) ข้อความพระคัมภีร์ที่เทียบเคียง
 - ในช่องสอง ให้เขียนพระคัมภีร์ที่เทียบเคียงซึ่งอาจจะมาจากพระคัมภีร์ฉบับแปลที่ต่างกัน หรือข้ออ้างอิง หรือความคิดที่เกิดขึ้น หรือมีข้อความที่ท่านมีความสนใจเป็นพิเศษ ที่ท่านอาจจะต้องการศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสืออธิบายพระคัมภีร์
 - 3) ปัญหา
 - ในช่องสาม ให้เขียนคำถาม หรือปัญหา ข้อสงสัยที่เกิดขึ้นจากการอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ หรือความคิดที่ท่านไม่เข้าใจ

ขั้นตอนที่ 2 (10 นาที)

- ผู้นำขอให้สมาชิกคนหนึ่งแบ่งปันสิ่งที่เขาได้เขียน เขียนคนอื่น ๆ เพิ่มเติม หรือแสดงความคิดเห็นสิ่งที่เขาได้เขียน จากนั้นให้ถามสมาชิกทุกคนว่ามีใครบ้างที่มีคำอธิบายหรือคำอ้างอิงพระคัมภีร์ตอนนั้น

ขั้นที่ 3 (20-30 นาที)

- ให้สมาชิกแต่ละคนได้อ่านปัญหาที่แต่ละคนพบจากการอ่านพระคัมภีร์ ผู้นำควรจดลงบนกระดานคำ จากนั้นให้สมาชิกอภิปรายกันในกลุ่มเพื่อช่วยกันทำความเข้าใจ ถ้าปัญหาใดยากเกินความเข้าใจ ให้มอบหมายบางคนไปศึกษาเพิ่มเติมแล้วนำมาบอกเล่ากันในครั้งต่อไป

ขั้นที่ 4 (20-30 นาที)

- ให้สมาชิกทุกคนนั่งเงียบ 5 นาที เพื่อเขียนสิ่งที่ตนเองได้รับจากการอ่านพระคัมภีร์ในวันนี้
- ให้เขียนประโยชน์ของพระคัมภีร์ ที่เกิดขึ้นจากความคิดที่ได้จากพระคัมภีร์และความตั้งใจที่จะกระทำ

- แบ่งปันสิ่งที่ได้รับกับเพื่อน ๆ
- ภาวนาขอบพระคุณพระเจ้า และปิดการศึกษาพระคัมภีร์

วิธีการ IMFAP METHOD

เวลา ประมาณ 20 นาที

ขนาดของกลุ่ม 5-7 คน

ดำเนินการ

1. นั่งเป็นวงกลม
2. ภาวนาบทสวดดีหรือสรรเสริญ
3. ภาวนาเปิด
4. อ่านพระคัมภีร์
5. เงียบ
6. ไตร่ตรองส่วนตัว
 - 6.1 เลือกข้อความ วลี ประโยคที่ประทับใจ
 - 6.2 อยู่กับคำนั้น ไตร่ตรองว่าพระคัมภีร์คำนี้มีคามหมายอย่างไรต่อชีวิตของท่าน
 - 6.3 ทบทวนตนเองใน สองด้าน
 - **ด้านบวก:** ในชีวิตของท่าน ท่านได้ปฏิบัติตามพระคัมภีร์ตอนนี้ ทั้งด้วยคำพูด การกระทำ และชีวิตของท่านอย่างไร
 - **ด้านลบ:** ท่านได้มีพฤติกรรมอะไรที่ตรงกันกับคำสอนจากพระคัมภีร์ตอนนี้ ทั้งด้วย วาจา กิจการและการละเลย
 - 6.4 ปฏิบัติ: ท่านคิดว่าจะนำพระวาจาตอนนี้ไปปฏิบัติจริงอย่างไรในชีวิตประจำวันของท่าน
 - 6.5 ภาวนาส่วนตัว
7. ภาวนา (ในความเงียบ หรือออกเสียง เพื่อเสริมกำลังใจแก่กันและกัน)
8. สวดบทข้าแต่พระบิดา/วันทามารีย์
9. จบด้วยการขับร้องเพลงสวดดี

วิธีศึกษาพระคัมภีร์ด้วย 8 คำถาม (ตัวอย่างคำถาม หน้า 91)

เวลา 60-75 นาที

ขนาดของกลุ่ม 4-7 คน

ขั้นตอนที่ 1 (10-15 นาที)

- นั่งเป็นวงกลม
- เชิญชวนให้ทุกคนเงิบ อัญเชิญพระเจ้ามาประทับอยู่ในกลุ่ม
- ภาวนาบทสวดดีหรือเพลงสรรเสริญ
- ภาวนาวอนขอพระจิตเจ้า
- อ่านพระคัมภีร์ด้วยเสียงดังและด้วยท่าที่แห่งการภาวนา
- ถามและตอบคำถาม 1-4 โดยผู้นำ (นัดหมายผู้นำก่อนล่วงหน้า)

ขั้นตอนที่ 2 (15 นาที)

- ให้แต่ละคนศึกษาพระคัมภีร์อย่างเงิบ ๆ และเขียนคำตอบสั้น ๆ จากคำถามข้อที่ 5, 6, 7

ขั้นตอนที่ 3 (20 นาที)

- ให้แต่ละคนได้แบ่งปันคำถามที่ละข้อ จนครบทุกคนในกลุ่ม
- ต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แบ่งปันครบถ้วน
- สมาชิกสามารถเพิ่มเติม หรือถามเพื่อความกระจ่างได้ (แต่ไม่ควรขัดแย้งหรือโต้เถียง)

ขั้นตอนที่ 4 (5-10 นาที)

- ให้แต่ละคนเขียนคำตอบข้อที่ 8

ขั้นตอนที่ 5 ใช้เวลาที่เหลือเพื่อ

- แบ่งปันคำตอบข้อที่ 8 ของแต่ละคน
- ฟังคำตอบของสมาชิกอย่างตั้งใจ ฟังสิ่งที่อยู่เบื้องหลังคำพูดของเขาด้วย

ขั้นตอนที่ 6

- จับมือกันเป็นวงกลม
- ภาวนาให้แก่กันและกัน
- ภาวนาวอนขอพลังจากพระเจ้าเพื่อช่วยให้สมาชิกแต่ละคนได้สามารถกระทำตามความตั้งใจของตนให้สำเร็จ

คำถาม 8 ประการ

1. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน และเกิดขึ้นเมื่อไร ใครเป็นผู้เขียน เขียนถึงใคร
2. ใครเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้
3. มีคำหรือประโยคที่เข้าใจยากได้แก่.....
4. ประวัติเบื้องหลังของเรื่องนี้ได้แก่.....
5. ความคิดหลักของพระคัมภีร์ตอนนี้คือ.....
6. พระคัมภีร์ตอนนี้มี ความหมายอย่างไรกับกลุ่มบุคคลในสมัยนั้นที่พระคัมภีร์พูดถึง ให้ตอบโดยการ
คาดการณ์ของท่านเอง
7. พระคัมภีร์ตอนนี้มี ความหมายอย่างไรกับคนในปัจจุบัน มีอะไรที่ตรงกับกลุ่มบุคคลในสมัยแรกเริ่มที่
พระคัมภีร์พูดถึงบ้างไหม
8. พระคัมภีร์ตอนนี้มี ความหมายอย่างไรต่อชีวิตของท่าน
 - 8.1 มีอะไรที่เปลี่ยนแปลงในตัวของท่านไหม ความคิด ทัศนคติหรือพฤติกรรม หลังจากที่ได้ศึกษา
พระคัมภีร์ตอนนี้
 - 8.2 ท่านพร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงนี้ไหม ท่านคิดว่าจะต้องทำอะไรต่อไปเพื่อให้การ
เปลี่ยนแปลงนี้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตของท่านอย่างแท้จริง

หัวข้อที่ การภาว

การภาวนาคืออะไร

1. เป็นชีวิตของพระเยซูเจ้า

- มาระโก 1:35

“วันต่อมา พระองค์ทรงลุกขึ้นตั้งแต่เช้าตรู่ เสด็จออกจากบ้านไปยังที่สงัด และทรงอธิษฐานภาวนาที่นั่น”

- ลูกา 6:12

“ครั้งนั้นพระองค์เสด็จขึ้นไปยังภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา และทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน”

- มาระโก 6:41

“พระองค์ทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวขึ้นมา ทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นมองท้องฟ้า แล้วทรงกล่าวถวายพระพร ทรงบิขนมปังส่งให้บรรดาศิษย์ไปแจกจ่ายให้กับประชาชน ทั้งยังทรงแบ่งปลาสองตัวแจกจ่ายให้ทุกคนด้วย”

- ยอห์น 11:41-42

พระเยซูเจ้าทรงช่วยลาซาเลซให้ฟื้นคืนชีพ พระองค์ทรงทอดพระเนตรและขอบพระคุณพระบิดา

คนเหล่านั้นจึงยกแผ่นหินออก พระเยซูเจ้าทรงเงยพระพักตร์ขึ้นตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงฟังคำของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบดีว่า พระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าเสมอ แต่ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้นก็เพื่อประชาชนที่อยู่รอบข้าพเจ้าเขาจะได้เชื่อว่า พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามา”

- ยอห์น 17:
พระเยซูเจ้าทรงภาวนาเพื่อสานุศิษย์
- ลูกา 22:39-45:
พระเยซูเจ้าทรงภาวนาที่ภูเขามะกอกเทศ เพื่อไม่ให้เหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้า
- ลูกา 23:46:
“พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์’ เมื่อตรัสดังนี้แล้ว ก็สิ้นพระชนม์”

2. การเปิดตนเองให้พระเจ้าเข้าทำงานในตัวของเรา

เป็นการเปิดหัวใจ จิตใจ ร่างกาย ความรู้สึก และสติปัญญาของเราทั้งหมดให้แก่พระเจ้า รากของการภาวนาคือความเจ็บภายใน สิ่งนี้จะเป็นผลสำคัญมากที่จะเกิดขึ้นจากการภาวนา

นักบุญยอห์นแห่งไม้กางเขนสอนเรา ว่าความเจ็บภายในเป็นสถานที่ที่จิตของเราได้รับการเจิม และได้รับการเยียวยาบาดแผลที่อยู่ลึกที่สุดในหัวใจของเรา

3. การสำนึกถึงความว่างเปล่าของตัวเราเมื่ออยู่ต่อหน้าพระเจ้า

พระเจ้าจะไม่ทรงเติมอะไรใส่ลงไปในขณะที่เต็มอยู่แล้ว เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำตนเองให้ว่างเปล่า

4. การภาวนาเป็นการทำตัวให้โปร่งใสต่อหน้าพระเจ้า

เราต้องอยู่ต่อหน้าพระเจ้าอย่างที่เราเป็นอยู่จริง (ไม่เสแสร้ง) ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตต้องโปร่งใสต่อหน้าพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวเรา ไม่ว่าเราจะเป็นเช่นไร ความอ่อนแอ ความล้มเหลว พระองค์ยังทรงรักเราเสมอ ทรงรักอย่างที่เราเป็น

5. การภาวนาเป็นการสำนึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า

เป็นความปรารถนาที่ซื่อ ๆ ง่าย ๆ ที่จะอยู่เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า—ลืมตัวเอง—ไม่คิดอะไรถึงตนเอง แต่ให้ใจจดจ่ออยู่กับพระเจ้าเท่านั้น ทำตัวของเราเหมือนกับพักผ่อนอยู่กับพระองค์ การได้อยู่กับพระเช่นนั้น ช่วยเราให้ได้รับการเยียวยา เสริมกำลังใจ และทำให้เราสดชื่นขึ้น

– การอยู่กับพระเจ้าอย่างมีสตินี้จะบอกเราว่าแก่นแท้ของชีวิตของเรานั้นอยู่ในชีวิตนิรันดร์ที่ไม่มีอะไรจะมาพรากเราไปได้ เราเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงรักอย่างมาก และเรามีบุญได้ชีวิตของพระเจ้าอยู่ในตัวของเรา

– การภาวนายังเป็นการสดับฟังเสียงของพระเจ้า เรากำลังอยู่กับบุคคลที่ใกล้ชิดเราและอยู่ในตัวของเราเองด้วย

– ภาพลักษณ์ของการประทับอยู่กับพระเจ้า ได้แก่ ภาพของมารีย์ (น้องของมารธา) ที่นั่งอยู่แทบพระบาทของพระเยซูเจ้าเพื่อคอยฟังพระวาจาของพระองค์ (ลูกา 10:39)

6. การภาวนาเป็นการรอคอยพระเจ้า

- มัทธิว 25:13 “เพราะฉะนั้น จงตื่นเฝ้าระวังไว้เถิด เพราะท่านไม่รู้วันและเวลา”
- อิสยาห์ 40:31 “แต่ผู้ที่มีความหวังในพระยาห์เวห์จะได้รับพลังใหม่ เขาจะกางปีกบินขึ้นเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย”

7. การภาวนาเป็นการแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้า

- 1 เธสะโลนิกา 5:16-18 “จงรำเริงยินดีเสมอ จงอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณพระเจ้าในทุกกรณี เพราะพระองค์ทรงปรารถนาให้ท่านทำสิ่งเหล่านี้ในพระคริสตเยซู”

8. การภาวนาเป็นการรอนขอสิ่งที่ต้องการจากพระเจ้า

- มัทธิว 7:7-11 “จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ จงแสวงหาเถิด แล้วท่านจะพบ จงเคาะประตูเถิด แล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน “เพราะคนที่ขอย่อมได้รับ คนที่แสวงหาย่อมพบ คนที่เคาะประตูย่อมมีผู้เปิดประตูให้ ท่านใดที่ลูกขออาหาร จะให้ก้อนหินหรือถ้าลูกขอปลา จะให้งูหรือ แม้แต่ท่านทั้งหลายที่เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดี ๆ แก่ลูก แล้วพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะไม่ประทานของดี ๆ แก่ผู้ที่ทูลขอพระองค์มากกว่านั้นหรือ”

9. การภาวนาเป็นการรอนขออภัยโทษบาปของเรา

- 1 ยอห์น 1:9 “พระองค์ทรงซื่อสัตย์และทรงเที่ยงธรรม ถ้าเราสารภาพบาป พระองค์จะทรงอภัยบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้สะอาดจากความอธรรมทั้งปวง”
- มัทธิว 6:12 “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น”

10. การภาวนาเป็นการภาวนาเพื่อผู้อื่น

- 1 ทิโมธี 2:1 “ในชั้นแรกนี้ ข้าพเจ้าขอร้องให้วอนขอ อธิษฐาน อ้อนวอนแทน และขอบพระคุณพระเจ้าเพื่อมนุษย์ทุกคน”
- ยากอบ 5:15-16 “คำอธิษฐานภาวนาด้วยความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยให้รอดชีวิต องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้ผู้ป่วยลุกขึ้น และถ้าเขาเคยกระทำความบาป เขาก็จะได้รับการอภัย ดังนั้น จงสารภาพบาปแก่กัน และจงอธิษฐานให้กันเพื่อท่านจะหายจากโรค คำอ้อนวอนของผู้ชอบธรรมมีพลังทำให้เกิดผลมากมาย”

11. การภาวนาเป็นการกำลังเดินทางกลับบ้าน

พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ความสันติสุข ความชื่นชมยินดี ความรัก ความพึงพอใจที่แท้จริงให้เราได้

- มัทธิว 11:28 “ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อย และแบกภาระหนักจงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน”
- ยอห์น 6:35 “เราเป็นปังแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย”

การภาวนาทำให้เราเกิดความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า และจะช่วยให้เราได้เติบโตทางด้านจิตวิญญาณ การภาวนามีพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราได้ ทั้งด้านทัศนคติ การปฏิบัติ และความประพฤติ

บุคคลที่ภาวนามักจะถามเช่นนี้ว่า **“พระเยซูเจ้าคิดอะไร ทำอะไร และจะกระทำอย่างไร”** ในสถานการณ์นั้น (WWJD – what would Jesus do?)

นักบุญเปาโลพูดว่า “มิใช่ข้าพเจ้าที่มีชีวิตอยู่ แต่เป็นพระคริสต์ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า”

พระคริสต์ทรงภาวนากับฉัน

พระคริสต์ทรงทำงานในตัวของฉัน

พระคริสต์ทรงมองโดยผ่านทางตาของฉัน

พระคริสต์พูดโดยผ่านทางคำพูดของฉัน

พระคริสต์ทำงานโดยผ่านทางมือของฉัน

พระคริสต์ทรงเดินโดยผ่านทางเท้าของฉัน

พระคริสต์ทรงรักโดยผ่านทางหัวใจของฉัน

นักบุญเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นของพระคริสต์ และไม่มีอะไรจะมาพรากข้าพเจ้าจากความรักของพระคริสต์”

การภาวนาเป็นความเป็นหนึ่งเดียวกับตนเอง กับผู้อื่น และกับพระเจ้าในองค์พระจิตเจ้า

ชีวิตคริสตชนที่แท้จริงจะต้องมีชีวิตภาวนา การภาวนาเป็นเครื่องมือของผู้ประกาศข่าวดี ผลของการประกาศข่าวดีขึ้นอยู่กับการณ์มีชีวิตที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าด้วยการภาวนา

วิธีการหาที่สงบเงียบเพื่อการภาวนา

1. เลือกสถานที่เงียบ ๆ

นี่เป็นเวลาส่วนตัวของท่านในการอยู่กับพระเจ้า

- 1) อยู่ได้เพียงลำพังคนเดียว (ถ้าเป็นไปได้)
- 2) จัดสิ่งของที่รบกวนออกไป (มัทธิว 6:6; 14:23; มาระโก 1:35)

2. เลือกเวลาที่เหมาะสม

- 1) จัดเวลาที่เหมาะกับชีวิตส่วนตัวของท่าน เช่น การเริ่มต้นในแต่ละวันด้วยความเงียบนับว่าเป็นสิ่งที่ดี ช่วงเช้าเหมาะสมที่สุด
- 2) จัดให้เป็นเวลาที่สำคัญที่สุดของท่านในแต่ละวัน ใช้เวลาเงียบ ๆ สัก 15 นาที เราต้องให้เวลากับพระเจ้าเพื่อให้พระองค์พูดกับเรา จงจำไว้ว่าคุณภาพของเวลาของเราที่อยู่กับพระเจ้ามีความสำคัญมากกว่าปริมาณ

3) จงกระทำอย่างสม่ำเสมอ

น.ออกัสตินกล่าวว่า

“จงซื่อสัตย์ต่อการภาวนาของท่าน...และเมื่อท่านร้องหาพระองค์ในการภาวนา จงให้หัวใจของท่านจดจ่อและเปิดกว้างอย่างเต็มที่”

นักบุญเทเรซาแห่งกลักัดตาพูดกับบรรดาซิสเตอร์ของท่านว่า

“พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกเรามาให้ประสบผลสำเร็จ แต่ทรงเรียกพวกเรามาเพื่อมีความเชื่อศรัทธา”

3. ใช้วิธีที่ง่าย ๆ

การภาวนาของเราควรเป็นไปอย่างง่าย ๆ สบายผ่อนคลาย และด้วยความไว้วางใจ

– ขอทานดาบอด “พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองเยรีโคพร้อมกับบรรดาศิษย์ ขณะที่พระองค์เสด็จออกจากเมืองเยรีโคพร้อมกับบรรดาศิษย์และประชาชนจำนวนมาก บารทิเมอัสนุตรของทิเมอัส คนขอทานดาบอดนั่งอยู่ริมทาง เมื่อได้ยินว่าพระเยซูชวาวนาซาเรธกำลังเสด็จผ่านมา เขาเริ่มส่งเสียงร้องตะโกนว่า “ข้าแต่พระเยซู โออรสของกษัตริย์ดาวิด เจ้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าเถิด” (มาระโก 10:46-47)

การภาวนา 2 รูปแบบ

1. การภาวนาทั่วไป

- มิสซาฯ
- การภาวนาทำวัตรร่วมกัน
- การภาวนาเป็นกลุ่ม
- วจนพิธีกรรม
- # นพวาร
- #

2. การภาวนาสส่วนตัว

- การเผ่าศิลมหาสนิท
- การสวดส่ายประคำ
- การรำพึง
- สมาธิ
- จิตภาวนา
-

การภาวนาส่วนตัวมีความเกี่ยวข้องกับเราอย่างไร เรากำลังหาวิธีและเครื่องมือเพื่อที่จะทำให้ตัวของเราได้อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าให้มากที่สุด แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ ๆ ว่า ทำไมเราจึงต้องภาวนา ในเมื่อพระเจ้าทรงล่วงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างอย่างแล้วที่เราต้องการอะไร

ถูกต้องทีเดียว

“พระเจ้า” ในภาษามนุษย์ที่ใช้เพื่อเรียกผู้ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดที่เป็นธรรมชาติลึกลับครอบคลุมตัวของเราทั้งหมด การประทับอยู่ของพระองค์มีมาก่อนที่สิ่งอื่นๆ จะเกิดขึ้น พระเจ้าทรงรับรู้ ทุกสิ่งที่ดำรงอยู่ ทุกสิ่งที่เกิดสมองเล็ก ๆ ที่ซับซ้อนของเรา แต่การนำเสนอหรือการบอกให้พระองค์รับรู้เป็นการแสดงถึงคุณภาพ ถ่อมตน และความโปร่งใสของเรา

ดังนั้นการภาวนา จึงไม่ใช่ความพยายามที่จะบอกพระเจ้าว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง หรือการแสดงความเย่อหยิ่งที่จะให้ข้อมูลหรือคำแนะนำให้พระเจ้ากระทำการโน้มน้าวหรือสิ่งนี้ (พระเจ้า ฟังลูกนะ ลูกจะเล่าให้พระองค์ฟังว่าลูกได้ทำอะไร) ไม่ใช่การโน้มน้าวพระองค์ให้กระทำการใดสิ่งหนึ่ง โดยยื่นข้อเสนอต่อพระองค์

การภาวนาเป็นการตื่นรู้ (รู้ตัว มีสติ)

การภาวนาเป็นการยอมรับ

การภาวนาเป็นความมุ่งมั่นปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง

ถ้าเราเข้าใจแน่ชัดว่าการภาวนาเป็นช่วงเวลาพิเศษที่เรากำหนดไว้เพื่อพูดคุยกับพระเจ้า หรือรับฟังพระองค์ ด้วยหัวใจที่เต็มไปด้วยความรักกับผู้ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดที่เรียกว่า “พระเจ้า”

เป็นเรื่องที่ง่าย ๆ ที่จะเปิดหัวใจของเราและมือของเราเพื่อรับความรักที่ไม่มีขอบเขตที่ทรงปรารถนาที่จะมอบให้เรา มันไม่ใช่ปัญหาที่เราจะวอนขอพระเจ้าสิบอย่างแล้วหวังจะได้รับอย่างน้อยสองอย่าง แต่เราควรคิดว่าการวอนขอสิบอย่างยังน้อยไปสำหรับพระเมตตาของพระเจ้า

ในการภาวนา การเปลี่ยนแปลงความคิดเป็นเรื่องที่ควรใส่ใจอย่างยิ่ง ความรู้สึกนึกคิดที่แคบ ๆ ของเราจะต้องค่อยขยายออกไปเพื่อเปิดรับความรักของพระเจ้า อิสราเอลของพระเจ้าทรงรอคอยเราให้เราพร้อมที่ตอบรับ – ซึ่งจะทำให้เราได้รับมากกว่าที่เราขอคอยหรือคาดหวัง

ดังนั้น การภาวนาที่แท้จริง จึงเป็นเรื่องที่ชื่อ ๆ ง่าย ๆ เป็นความปรารถนาที่จะยอมรับทุกสิ่ง ยอมรับ การเปลี่ยนแปลง ยอมเปิดออกเพื่อรับพระพร ดังนั้นท่าทีของการภาวนาของเราควรที่จะเป็นดังนี้

1. การนมัสการ
2. การสารภาพบาปและการใช้โทษบาป
3. การสรรเสริญ
4. ยอมรับ ยอมอยู่ในความคุ้มครองดูแล
5. สดับฟัง
6. ขอบพระคุณ
7. สนิทสัมพันธ์

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราภาวนาได้ดีแล้ว

ความรักแท้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง แต่ขึ้นอยู่กับหัวใจที่รักอย่างแท้จริง กิจกรรมที่ออกมาจากใจย่อมมีคุณค่าเสมอ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเล็ก ๆ หรือใหญ่ ๆ ก็ตาม

สามีและภรรยาที่ไม่มีเวลาอยู่ด้วยกันอาจจะนำไปสู่ปัญหาใหญ่โตได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ถ้าคู่สามีภรรยาใดมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เขาทั้งสองต่างใช้เวลาเพื่อกันและกัน ทั้งในวันที่ดีและในวันที่มีปัญหา พวกเขาต่างเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน มีเวลาที่ใกล้ชิดต่อกัน มีเวลาที่สามารถได้แสดงออกถึงความรู้สึกแท้จริงของตนเอง ลองคิดว่าคู่สามีภรรยาคูไหนจะมีชีวิตที่มีความสุข

สมมุติว่าในช่วงเวลาที่พวกเขามีความสนิทชิดเชื้อต่อกัน พวกเขาคงจะเต็มไปด้วยความสุขความยินดีที่มีความรักต่อกัน แต่ถ้าเกิดมีปัญหาเกิดขึ้นกับภรรยาของเขา จนทำให้เธอร้องออกมาว่า “อะไรกัน” เธอถามสามีของเธอว่า “นี่หรือที่เป็นความรักที่เราต่อกันและกัน” คำถามเช่นนี้อาจจะทำให้เกิดความยุ่งยากลำบากใจ สับสน แปลกใจ อารมณ์เช่นนี้อาจจะนำไปสู่ความล้มเหลวในความรัก เพราะความรักไม่ใช่เรื่องที่เพียงชั่วครั้งชั่วคราว แต่ต้องการเป็นการแสดงออกที่ถาวร

(ให้สมาชิกได้ใช้ “กรณีศึกษา” ระหว่างครอบครัวที่มีเวลาให้กันกับครอบครัวที่ไม่มีเวลาให้กัน)

การภาวนาเป็นกระบวนการ

นอกจากจะเป็นกระบวนการแล้ว การภาวนา จะต้องใช้ความพยายามและการรับผิดชอบด้วย เราไม่สามารถเรียนรู้เรื่องการภาวนาภายในวันเดียว เดือนเดียว หรือปีเดียว แต่เพื่อให้เกิดความเชื่อที่แท้จริงนั้น เราจะต้องมีความสุภาพถ่อมตนและเพียรทน และตระหนักในความจริงที่ว่า การพัฒนาชีวิตภายในของเรานั้น เป็นเรื่องที่ดีที่เราจะจดเขียนขึ้นสักเล่มหนึ่ง ดีกว่าการสาปแช่งความมืด เราจึงควรที่จะเรียนรู้เทคนิคการภาวนาด้วย

เทคนิคการภาวนา

- เทคนิคการสงบเงียบ
- เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า
 - + ความรู้เรื่องตนเอง
 - + ความรู้เรื่องพระเจ้า
 - + การจำศีลอดอาหาร

เราจะเรียนรู้เรื่องการภาวนาอย่างไร เราจะพูดคุยกับพระเจ้าอย่างไร

ลองตรวจสอบประสบการณ์การภาวนาของท่าน: ในการภาวนาล่าสุดของท่าน ท่านได้ภาวนาอย่างไร ท่านได้รับประสบการณ์ที่ดีอย่างไรบ้าง ช่วยเล่าให้พวกเราฟังได้ไหม

การประทับอยู่ของพระเจ้าในตัวของเราจะนำเราให้ภาวนาได้ด้วยวิธีที่เหมาะสมสำหรับตัวของเราเอง (อาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้) อะไรจะเกิดขึ้นกับการภาวนาของเรา เรายังไม่อาจจะรับรู้ได้ในเวลานี้

พระเจ้าทรงพบท่านในแต่ละวันในระดับต่าง ๆ ที่ท่านจะค้นพบด้วยตัวของท่านเอง และจะแสดงให้ท่านได้รับรู้ภายในตัวของท่าน

ท่านจะได้ค้นพบถึงแสงสว่างและพลังกำลังและบ่อเกิดของชีวิตภายในที่ท่านไม่ได้คาดคิดมาก่อน

พระเจ้าจะทรงนำท่าน การยอมให้พระเจ้าทรงนำท่าน ท่านจะพบอิสระภายใน นี่เป็นเอกลักษณ์ที่แท้จริงของความเป็นมนุษย์ และเมื่อเราค้นพบความสุภาพต่ำต้อยของเรา เราจะได้พบกับธรรมล้ำลึกที่เราเรียกว่า “พระเจ้า”

เราจะเริ่มต้นอย่างไร

เราสามารถเริ่มต้นได้อย่างง่าย ๆ โดยการพูดคุยกับพระเจ้า แบบพูดคุยกับเพื่อนรัก หรือคนที่เรารัก หรือโดยการนั่งเงียบ และการรับฟัง หรือโดยสังเกตสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวท่านที่ทำให้ไม่สามารถนั่งเงียบได้ หรือทำให้ใจให้สงบได้ แล้วค่อย ๆ ดึงสติกลับมาให้นิ่งเงียบได้

จงมอบตัวความสามารถที่เป็นของประทานจากพระเจ้าเพื่อความน่าพิศวง เพื่อความเงียบ เพื่อความรัก เพื่อความเติบโตเจริญงอกงาม

ท่านไม่จำเป็นต้องคอยช่วงเวลาหรือการจัดตั้งอะไรที่ยุ่งยากลำบาก เวลาที่อยู่ปัจจุบันนี้แหละเป็นเวลาที่ดียิ่งที่สุด

เริ่มเลย เวลานี้ จงพูดกับพระเจ้า ท่านจะพบด้วยความประหลาดใจ ว่าท่านรู้ว่าจะภาวนาอย่างไร

บางที่ท่านอาจจะเริ่มด้วยความรู้สึกของการเข้าไปยังดินแดนที่แปลกใหม่ แต่ในขณะที่ท่านเดินเข้าไป ท่านจำสังเกตเห็นว่าท่านกำลังเดินกลับบ้าน

สำหรับบ้านแล้ว เป็นสถานที่ที่เราไว้วางใจที่สุด เป็นที่อยู่อาศัยของเรา และเรารู้ว่าบ้านเป็นที่ที่ปลอดภัย ความรู้สึกเช่นนี้แหละจะเป็นการนำไปสู่อาณาจักรของธรรมล้ำลึกของพระเจ้า

นี่เป็นการสรุปข้อแนะนำอีกครั้งหนึ่ง

1. ให้เริ่มต้นด้วยพระวาจาของพระเจ้าที่ช่วยเหลือเลี้ยงวิญญาน
 - 1.1 ทำใจจดจ่อในการรู้จักพระคริสตเจ้า
 - 1.2 มีแผนการที่เป็นระบบ
 - 1.3 บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในสมุดโน้ต
2. ใช้เวลาในการภาวนา
 - 2.1 สารภาพบาป ชำระจิตใจ
 - 2.2 สรรเสริญพระเจ้า
 - 2.3 ขอบพระคุณสำหรับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ
 - 2.4 ภาวนาวอนขอให้ผู้อื่น
 - 2.5 ภาวนาเพื่อความต้องการส่วนตัวของท่าน

หัวข้อที่

การนมัสการ

What is Worship?

พื้นฐานของการนมัสการพระเจ้า

1. การนมัสการพระเจ้าเป็นการสนทนา (พูดคุย) ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เป็นการเสนาที่ควรทำเป็นกิจวัตรของชีวิต
2. การนมัสการพระเจ้าเป็นการมอบตนเองให้พระเจ้า อยู่กับพระองค์ทั้งร่างกายและจิตใจ
3. การนมัสการพระเจ้าเป็นการตอบสนองยืนยันถึงการเผยแสดงพระองค์เองแก่เรา
4. การนมัสการพระเจ้าเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความรักระหว่างพระเจ้าผู้สร้างกับเรามนุษย์ และเป็นการแสดงการตอบสนองต่อความรักของพระเจ้า นี่เป็นจุดประสงค์ประการแรกและเป็นหลักของกระแสมนุษย์สู่ชีวิตนิรันดร์
5. การนมัสการเป็นการแสดงออกของหัวใจที่มีความรักต่อพระเจ้า ด้วยการ ถวายบูชา สักการะ และสรรเสริญ เป็นการแสดงความกตัญญูรู้คุณพระองค์
6. การนมัสการพระเจ้าเป็นกิจการของมนุษย์ ในฐานะสิ่งสร้าง ที่กระทำต่อพระเจ้าผู้สร้าง โดยการแสดงความเคารพ ให้เกียรติ จงรักภักดี ทั้งด้วยกิจการ น้ำใจ สติปัญญา ในฐานะที่พระเจ้าได้ทรงช่วยให้รอดพ้นจากบาปโดยผ่านทางชีวิตของพระเยซูคริสต์และฤทธานุภาพของพระจิตเจ้า
7. การนมัสการพระเจ้าหมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในหัวใจ
8. การนมัสการและการสรรเสริญพระเจ้าที่แท้จริงเป็นประสบการณ์ที่นำความพิศวงที่ยอดเยียมและความรักที่ทรงพลังในการประทับอยู่ของพระเจ้า
9. การนมัสการพระเจ้าเป็นความสามารถที่จะสรรเสริญพระเจ้าทั้งด้วยร่างกาย จิตวิญญาณ และจิตใจ
10. หัวใจของการนมัสการพระเจ้าที่แท้จริงคือการเปิดเผยตัวตนอย่างไม่ปิดบังต่อพระเจ้า

11. การนมัสการพระเจ้าเป็นสัมผัสกับพระจิตของพระเจ้า
12. การนมัสการพระเจ้าเป็นการตอบสนองพระจิตของพระเจ้าในตัวเรา ซึ่งเป็นพระจิตเจ้าเองที่ทำให้เราเรียกพระเจ้าว่า “พ่อ”
13. การนมัสการพระเจ้าเป็นสิ่งที่สร้างพึงกระทำต่อพระผู้สร้าง
14. การนมัสการพระเจ้าเป็นการแสดงความรักที่เหลือล้นและการบ่นอบที่ยิ่งใหญ่ของเรามนุษย์ต่อพระเจ้า

ข้อสังเกต

- การนมัสการพระเจ้าที่แท้สามารถนิยามได้ว่า “เป็นประสบการณ์” ไม่ใช่เป็นเรื่องการถกเถียงอภิปราย หรือความรู้ แต่เป็นการปฏิบัติจริง
- การสรรเสริญพระเจ้าอาจจะกระทำได้โดยที่อยู่ห่างไกล แต่การนมัสการเป็นการอยู่ใกล้ชิด การสรรเสริญอาจจะเห็นได้หรือได้ยินได้ แต่นมัสการอาจจะอาจจะสังเกตเห็นไม่แจ้งชัด บางครั้งเป็นการนมัสการพระเจ้าในความเงียบ ในหัวใจของเรา
- การสรรเสริญพระเจ้ามีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่กว้างขวาง การนมัสการพระเจ้าเป็นเรื่องที่มีวัตถุประสงค์โดยเฉพาะคือการแสดงความรักความกตัญญูรู้คุณ
- การสรรเสริญพระเจ้าเป็นการเตรียมไปสู่การนมัสการพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงสอนเราให้สรรเสริญก่อนที่จะเข้าไปนมัสการพระองค์ ต่อเมื่อเราได้เรียนรู้ที่จะสรรเสริญพระเจ้าแล้วเราจึงง่ายที่จะนมัสการพระองค์

การนมัสการพระเจ้าเรียนรู้ได้

สดุดี 89:15 “ประชากรที่รู้จักเฉลิมฉลองพระองค์ย่อมเป็นสุข ข้าแต่พระยาห์เวห์ เขาดำเนินชีวิตในแสงสว่างแห่งพระพักตร์ของพระองค์”

- ไม่ใช่ทุกคนสามารถกระทำได้เองตั้งแต่เกิด แต่ต้องฝึกฝนจึงจะ “รู้จัก”
- การนมัสการพระเจ้าเป็นศิลปะของการแสดงออกของคน ๆ หนึ่งที่มีความรักพระเจ้า และเราต้องเรียนรู้ว่าการแสดงออกและการเปิดหัวใจของเราเป็นช่องทางที่จะทำให้พระจิตเสด็จมาได้

สดุดี 42:7 “น้ำลึกกู่หาน้ำลึกด้วยเสียงโครมครีกแห่งน้ำตกของพระองค์ กระแสน้ำทั้งที่เรียบรินและแตกฟองกลบร่างข้าพเจ้าแล้ว”

- ระดับของการนมัสการพระเจ้าเป็นการแสดงออกในความเงียบ
- สดุดี 46:10 “จงวางอาวุธเถิดและจงยอมรับว่าเราคือพระเจ้าสูงสุดเหนือชาติทั้งปวงสูงสุดเหนือแผ่นดิน”

สัปดาห์ที่ 4

การดำเนินชีวิต

ในพระจิตเจ้า

หัวข้อที่

พระเจ้า

1. พระจิตเจ้าในพันธสัญญาเดิม

● ปฐมกาล: พระจิตเจ้าทรงร่วมสร้างโลก

“เมื่อแรกเริ่มนั้น พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน แผ่นดินยังเป็นที่ร้างไร้รูปร่าง ความมืดมืดปกคลุมอยู่เหนือทะเลลึก และลมพายุแรงกล้า (The spirit of God) พัดอยู่เหนือน้ำ” (ปฐมกาล 1:1-2)

● พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์

“พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเอาฝุ่นจากพื้นดินมาปั้นมนุษย์ และทรงเป่าลมแห่งชีวิตเข้าไปในจมูกของเขา มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต” (ปฐมกาล 2:7)

● คำพูดของซามูเอลหลังจากเจิมซาอูลให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล : พระจิตเจ้าจะทรงเปลี่ยนแปลงชีวิต

“พระจิตของพระยาห์เวห์จะเสด็จมาเหนือท่าน ท่านจะเข้าภวังค์ร่วมกับเขาเหล่านั้นด้วย ท่านจะเปลี่ยนไปเป็นคนละคน” (1ซามูเอล 10:6)

● พระจิตเจ้าประทานชีวิตและสิ่งต่าง ๆ ให้แก่เรา

“สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต่างรอดคอยให้พระองค์ประทานอาหารในยามต้องการ เมื่อพระองค์ประทานอาหาร สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นก็เก็บไว้เมื่อพระองค์ยื่นพระหัตถ์ สิ่งมีชีวิตก็มีของดี ๆ กินจนอิ่ม ถ้าพระองค์เปื้อนพระพักตร์ไปทางทิศอื่น สิ่งมีชีวิตก็ตื่นตระหนกถ้าพระองค์ทรงเรียกลมปราณกลับคืน สิ่งมีชีวิตก็ตายและกลับเป็นฝุ่นดิน เมื่อพระองค์ทรงส่งพระจิตของพระองค์ลงมา สิ่งมีชีวิตก็ถูกสร้างขึ้นพระองค์ทรงเปลี่ยนโฉมหน้าของแผ่นดิน (สดุดี 104:27-30)

- **เอลีชาขอพระจิตเจ้าจากเอลียาห์**

“เมื่อข้ามไปแล้ว เอลียาห์ถามเอลีชาว่า “บอกมาเถิด ท่านต้องการให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับตัวไป” เอลีชาตอบว่า “ขอให้ข้าพเจ้าได้รับจิตของท่านสองส่วนเถิด” (2พงศ์กษัตริย์ 2:9)

- **พระจิตเจ้าทรงดลใจให้พูด**

“พระจิตของพระเจ้าเข้าประทับในเศคาริยาห์ บุตรของเยโฮยาดาสมณะ เขายืนอยู่ต่อหน้าประชาชน พูดว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ ‘ทำไมท่านทั้งหลายจึงละเมิดบทบัญญัติของพระยาห์เวห์ ท่านจะไม่ประสบความสำเร็จรุ่งเรือง ท่านได้ละทิ้งพระยาห์เวห์ พระองค์จึงทรงละทิ้งท่าน’ (2พงศาวดาร 24:20)

- **พระจิตเจ้าทรงสอน**

“พระองค์ประทานพระจิตดีของพระองค์ให้สอนเขา ประทานมานาดับความหิว และประทานน้ำแก้กระหายของเขาต่อไป” (เนหะมีห์ 9:20)

- **พระจิตเจ้าดลใจให้เกิดความเข้าใจ**

“ใช้แล้ว มีจิตในมนุษย์การดลใจของพระผู้ทรงสรรพานภาพทำให้มนุษย์มีความเข้าใจ” (โยบ 32:8)

- **พระคุณต่าง ๆ ของพระจิตเจ้า**

“พระจิตของพระยาห์เวห์จะพำนักอยู่เหนือเขา คือจิตแห่งปรีชาญาณและความเข้าใจ จิตแห่งความคิดอ่าน และอานุภาพจิตแห่งความรู้และความยำเกรงพระยาห์เวห์” (อิสยาห์ 11:2)

- **พระจิตเจ้าทรงเจิมและมอบหมายหน้าที่ให้เรากระทำ**

“พระจิตของพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปปลอบโยนคนที่มึนใจชอกช้ำประกาศอิสรภาพแก่เชลย ประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ” (อิสยาห์ 61:1)

- **พระจิตเจ้าทรงช่วยแยกแยะผิดถูก**

“ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีพลังเต็มเปี่ยม มีพระจิตของพระยาห์เวห์รู้จักแยกแยะความผิดถูก และมีความกล้าหาญที่จะประกาศให้ยาโคบรู้การล่องละเมิดของตน ประกาศให้อิสราเอลรู้บาปของตน” (มีคาห์ 3:8)

2. พระจิตเจ้าในพันธสัญญาใหม่

2.1 พระจิตเจ้าในพระเยซูคริสต์เจ้า

“ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานุภาพของพระผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่านเพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า” (ลูกา 1:35)

- **พระจิตเจ้าเสด็จลงมาประทับ**

“ขณะนั้นประชาชนทั้งหมดกำลังรับพิธีล้าง พระเยซูเจ้าก็ทรงรับพิธีล้างด้วย และขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่นั้น ท้องฟ้าก็เปิดออก และพระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ มีรูปร่างที่เห็นได้ดูจกพิราบแล้วมีเสียงจากสวรรค์ว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา” (ลูกา 3:21,32)

- พระจิตเจ้าทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้า
“พระเยซูเจ้าทรงได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมทรงพระดำเนินจากแม่น้ำจอร์แดน พระจิตเจ้าทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาร” (ลูกา 4:1)
- พระเยซูเจ้าทรงปฏิบัติพันธกิจด้วยฤทธานุภาพของพระจิตเจ้า
“พระเยซูเจ้าเสด็จกลับไปแคว้นกาลิลีพร้อมด้วยพระอานุภาพของพระจิตเจ้า กิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปทั่วแคว้นนั้น” (ลูกา 4:14)
“พระจิตของพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ” (ลูกา 4:18-19)

สรุป

ชีวิตของพระเยซูเจ้าได้รับพระพรจากพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม ไม่ว่าพระองค์จะทรงกระทำสิ่งใดหรือตรัสอะไร พระองค์ทรงกระทำด้วยฤทธานุภาพของพระจิตเจ้า ตั้งแต่การบังเกิดมาเป็นมนุษย์ การกระทำพันธกิจต่อสาธารณะ การประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า ทุกอย่างล้วนแต่กระทำโดยอาศัยพระจิตเจ้า

2.2 พระจิตเจ้าในคำพันธสัญญาของพระเยซูคริสตเจ้า

- “และเราจะวอนขอพระบิดาแล้วพระองค์จะประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่งให้ท่านเพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป คือพระจิตแห่งความจริงซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้เพราะมองพระองค์ไม่เห็น และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์เพราะพระองค์ทรงดำรงอยู่กับท่าน และอยู่ในท่าน” (ยอห์น 14:16-17)
- “เราบอกสิ่งเหล่านี้ให้ท่านฟังขณะที่เรายังอยู่กับท่าน แต่พระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้าที่พระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้นจะทรงสอนท่านทุกสิ่ง และจะทรงให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราเคยบอกท่าน” (ยอห์น 14:25-26)
- “เมื่อพระผู้ช่วยเหลือซึ่งเราจะส่งมาจากพระบิดา จะเสด็จมาคือพระจิตแห่งความจริง ผู้ทรงเนืองมาจากพระบิดาพระองค์จะทรงเป็นพยานให้เรา ท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานให้เราด้วย เพราะท่านอยู่กับเรามาตั้งแต่แรกแล้ว” (ยอห์น 15:26-27)
- “แต่พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และท่านจะรับอานุภาพเพื่อจะเป็นพยานถึงเรา ในกรุงเยรูซาเล็มทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียจนถึงสุดปลายแผ่นดิน” (กิจการฯ 1:8)

3. พระจิตเจ้าในกิจการอัครสาวกและในพระศาสนจักร

- วันพระจิตเสด็จลงมา (กิจการฯ 2:1-13)

พระจิตเจ้าทรงทำงานในบรรดาอัครสาวกและพระศาสนจักร

- เปโตรปราศรัยต่อหน้าประชาชน (กิจการฯ 2:14-18; 32-33; 38)
- ชุมชนแห่งความเชื่อแห่งแรก (กิจการฯ 2:42-47; 4:32-37)
- เรื่องของสเทเฟน (กิจการฯ 6:8-8:3)

- การล้างบาปของโครเนลิอุส (กิจการฯ 10:1-48)
- พันธกิจของเปาโล (กิจการฯ 13)
 1. บทบาทของพระจิตเจ้าในพระศาสนจักร
 2. ฉันเป็นพระวิหารของพระจิตเจ้า

พระจิตเจ้าในชีวิตของคริสตชน

1. คริสตชนได้รับเลือกและได้รับการประทับตรา(เจิม) ด้วยพระจิตเจ้า

- ในองค์พระคริสตเจ้านี้ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน ได้ฟังพระวาจาแห่งความจริง คือข่าวดีอันนำความรอดพ้นมาให้ท่านได้เชื่อแล้วจึงได้รับพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้นั้นเป็นตราประทับ (เอเฟซัส 1:13; 4:30)
- จงอย่าทำให้พระจิตเจ้าต้องเศร้าหมอง พระเจ้าประทานพระองค์เป็นตราประทับให้ท่านแล้วสำหรับวันแห่งการไถ่กู้ (เอเฟซัส 4:30)

2. คริสตชนนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยพระจิตเจ้าและในความจริง

- พระเจ้าทรงเป็นจิต ผู้ที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการเดชะพระจิตเจ้าและตามความจริง” (ยอห์น 4:24)
- “ใครเล่าชนะโลกได้ ถ้ามิใช่ผู้ที่เชื่อว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นผู้เสด็จมาโดยน้ำและโดยพระโลหิต พระองค์คือ พระเยซูคริสตเจ้า พระองค์มิได้เสด็จมาโดยน้ำเพียงอย่างเดียวแต่เสด็จมาโดยน้ำและโดยพระโลหิตและพระจิตเจ้าทรงเป็นพยานถึงเรื่องนี้ เพราะพระจิตเจ้าทรงเป็นความจริง พยานมีสามอย่างคือพระจิตเจ้าน้ำและพระโลหิตและพยานทั้งสามอย่างก็ตรงกัน” (1ยอห์น 5:5-8)

3. พระจิตเจ้าทรงเปิดเผยสติปัญญาและน้ำใจของคริสตชนให้เข้าใจพระธรรมล้ำลึกของพระเจ้า

- “นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราารู้โดยทางพระจิตเจ้าเพราะพระจิตเจ้าทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้กระทั่งสิ่งที่ลึกล้ำของพระเจ้า ใครเล่าล่วงรู้ความคิดของมนุษย์ถ้ามิใช่จิตของมนุษย์ที่อยู่ในตัวมนุษย์คนนั้นเช่นเดียวกันไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงความคิดของพระเจ้านอกจากพระจิตของพระเจ้า เราได้รับจิตของโลกแต่รับพระจิตซึ่งมาจากพระเจ้าเพื่อให้รู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เรา เราพูดถึงสิ่งเหล่านี้มิใช่ด้วยวาจาซึ่งปรีชาญาณของมนุษย์สอนให้ แต่พูดด้วยถ้อยคำที่พระจิตเจ้าทรงสอน เราจึงอธิบายเรื่องฝ่ายจิตโดยใช้ถ้อยคำของพระจิตเจ้า มนุษย์ที่ดำเนินชีวิตตามธรรมชาติรับสิ่งที่เป็นอย่างพระจิตของพระเจ้าไม่ได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องโง่เขลาสำหรับเขา เขาไม่อาจเข้าใจได้เพราะต้องใช้จิตพิจารณาอาศัยพระจิตเจ้าเท่านั้น ส่วนผู้ที่ดำเนินชีวิตอาศัยพระจิตเจ้าย่อมตัดสินทุกสิ่งและไม่มีใครตัดสินเขาได้ ใครเล่าหยั่งรู้ความคิด

4. พระจิตเจ้าทรงประทับอยู่กับคริสตชนที่ต้องทนทุกข์ทรมานเพื่อพระคริสต์

- “ถ้าท่านถูกตำหนิเพราะพระนามของพระคริสต์เจ้าท่านย่อมเป็นสุข เพราะพระจิตผู้ทรงสิริรุ่งโรจน์พระจิตของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน”(1เปโตร 4:14)

5. พระจิตเจ้าทรงสอนคริสตชนในทุกสิ่ง และทรงเตือนเขาในเรื่องที่พระเยซูเจ้าทรงสอน

- “แต่พระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้าที่พระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทุกสิ่งและจะทรงให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราเคยบอกท่าน” (ยอห์น 14:26)

6. พระจิตเจ้าทรงนำชีวิตคริสตชน

“ทุกคนที่มีพระจิตของพระเจ้าเป็นผู้นำย่อมเป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:14)

7. พระจิตเจ้าทรงโน้มนำและทรงสอนคริสตชนให้สวดภาวนา

- “ในทำนองเดียวกัน พระจิตเจ้าเสด็จมาช่วยเราผู้อ่อนแอ เพราะเราไม่รู้ว่าจะต้องอธิษฐานภาวนาขอสิ่งใดที่เหมาะสม แต่พระจิตเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาขอแทนเราด้วยคำที่ไม่อาจบรรยาย” (โรม 8:26)
- “ข้าพเจ้าขอยืนยันให้ท่านรู้ว่า ไม่มีผู้ใดพูดโดยพระจิตเจ้าทรงดลใจว่า “พระเยซูจงถูกสาปแช่ง” และหากพระจิตเจ้ามิได้ทรงดลใจก็ไม่มีผู้ใดพูดได้ว่า “พระเยซูคือองค์พระผู้เป็นเจ้า”(1โครินธ์ 12:3)

8. ร่างกายของคริสตชนเป็นพระวิหารของพระจิตเจ้า

- “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นพระวิหารของพระเจ้า และพระจิตของพระเจ้าทรงพำนักอยู่ในท่าน” (1 โครินธ์ 3:16)
- “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นพระวิหารของพระจิตเจ้าผู้สถิตอยู่ในท่าน ท่านได้รับพระจิตนี้จากพระเจ้า” (1โครินธ์ 6:19)

9. พระจิตเจ้าหลังความรักของพระเจ้าลงในหัวใจของมนุษย์

- “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง เพราะพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เราได้หลังความรักของพระเจ้าลงในดวงใจของเรา” (โรม 5:5)

10. คริสตชนดำเนินชีวิตและเดินทางไปด้วยพระจิตเจ้า

- “ถ้าเรามีชีวิตเดชะพระจิตเจ้าแล้ว เราจึงดำเนินชีวิตตามพระจิตเจ้าด้วย” (กาลาเทีย 5:25)

11. พระจิตเจ้าเป็นพยานว่าเราคริสตชนเป็นบุตรของพระเจ้า

- “พระจิตเจ้าทรงเป็นพยานยืนยันร่วมกับจิตของเราว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า เมื่อเราเป็นบุตรเราก็เป็นทายาทด้วย เป็นทายาทของพระเจ้าและเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์เจ้า ถ้าเรารับการทรงพร่วมกับพระองค์เราก็จะรับพระสิริรุ่งโรจน์ร่วมกับพระองค์ด้วย” (โรม 8:16-17)

12. พระบิดาเจ้าประทานพระจิตเจ้าให้คริสตชนเป็นคำตอบสำหรับการภาวนา

- “แม้แต่ท่านทั้งหลายที่เป็นคนชั่วยังรู้จักให้ของดี ๆ แก่ลูก แล้วพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะไม่ประทานพระจิตเจ้าแก่ผู้ที่ทูลขอพระองค์มากกว่านั้นหรือ” (ลูกา 11:13)

13. เมื่อคริสตชนตอบรับพระจิตเจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงชีวิต หรือเข้ามาประทับอยู่ในชีวิตของเขา

- “เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม และเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด” (กิจการฯ 2:3)

14. พระจิตเจ้าทรงชี้นำในช่วงเวลาที่คริสตชนจะต้องตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญ

- “ขณะที่เขาร่วมพิธีนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและจำศีลอดอาหาร พระจิตเจ้าตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงแยกบารนาบัสและเซาโลไว้ปฏิบัติภารกิจที่เราเรียกเขาให้มาปฏิบัติเถิด” (กิจการฯ 13:2)
- “พระจิตเจ้าและพวกเราตกลงที่จะไม่บังคับให้ท่านแบกภาระอื่นอีก นอกจากสิ่งที่จำเป็นต่อไปนี่” (กิจการฯ 15:28)

15. คริสตชนรับใช้พระจิตเจ้า ไม่ใช่เพราะกฎหรือเรื่องภายนอก

- “พวกเราเท่านั้นเป็นผู้ที่เข้าสู่หน้โดยแท้จริง เป็นผู้ประกอบศาสนพิธีด้วยจิตของพระเจ้าและภูมิใจในพระคริสตเยซู ไม่วางใจในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางกาย” (ฟิลิปปี 3:3)

16. พระจิตเจ้าทรงทำให้คริสตชนมีความเข้มแข็งในความรักและปรีชาฉลาด

- “พระเจ้าไม่ได้ประทานจิตที่บันดาลความฉลาดกลัว แต่ประทานจิตที่บันดาลความเข้มแข็ง ความรักและการควบคุมตนเองแก่เรา” (2ทิโมธี 1:7)

17. พระจิตเจ้าบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ให้ชีวิตคริสตชน ทำให้คริสตชนมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์

- “พระเจ้าพระบิดาทรงทรงพรอ่าวล่วงหน้า จึงทรงเลือกสรรท่านให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เดชะพระจิตเจ้า มีความนอบน้อมเชื่อฟังพระเยซูคริสตเจ้าและรับการประพรมด้วยพระโลหิตของพระองค์” (1เปโตร 1:2)

18. พระจิตเจ้าจะบังเกิดผลในชีวิตของมนุษย์

- “ ส่วนผลของพระจิตเจ้าก็คือความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน และการรู้จักควบคุมตนเองเรื่องเหล่านี้ไม่มีธรรมชาติใดห้ามไว้เลย ผู้ที่เป็นของพระคริสตเยซู ก็ตั้งธรรมชาติของตนพร้อมกับกิเลสตัณหาไว้กับไม้กางเขนแล้ว” (กาลาเทีย 5:22-24)

19. คริสตชนจะต้องไม่พูดต่อต้านพระจิตเจ้า

- “ใครที่กล่าวร้ายต่อบุตรแห่งมนุษย์จะได้รับการอภัย แต่ใครที่กล่าวร้ายต่อพระจิตของพระเจ้า จะไม่ได้รับการอภัยเลยทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า” (มัทธิว 12:32)

20. พระจิตเจ้าจะทรงสอนให้คริสตชนรู้ว่าควรพูดอะไร

- “เมื่อนำท่านไปส่งมอบนั้น จงอย่ากังวลเลยว่าจะต้องพูดอะไร แต่จงพูดตามที่พระเจ้าทรงดลใจในเวลานั้นเถิด เพราะผู้พูดนั้นไม่ใช่ท่าน แต่เป็นพระจิตเจ้า” (มาระโก 13:11)

พระพรและผลของพระจิต

I. พระพร(ของขวัญ)ของพระจิต

1. พระพร (ของขวัญ) ของพระจิตคืออะไร
คือ...
 - 1) สิ่งที่มีมอบให้เปล่า ๆ ไม่คิดมูลค่าหรือราคา เป็นการให้เปล่าด้วยความเต็มใจ
 - 2) เป็นการให้ของขวัญด้วยความใจดี
2. พระเจ้ามิได้ปรารถนาที่จะกระทำการที่ยิ่งใหญ่โดยผ่านทางเราเท่านั้น พระองค์ยังคงปรารถนาประทานสิ่งที่ยิ่งใหญ่ให้แก่เราด้วย นั่นก็คือประทานพระพรเหนือธรรมชาติของพระเจ้าให้แก่เราด้วย แม้แต่ความสามารถหรือพระพรตามธรรมชาติพระเจาก็ได้ประทานให้แก่เราเพื่อเราจะได้นำไปใช้เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์ พระจิตเจ้าเป็นของประทานที่พระเจ้าทรงมอบให้เพื่อให้มนุษย์เราสามารถมีชีวิตอยู่ (ลมหายใจของเรา) เพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและเพื่อนมัสการและรับใช้พระองค์ (1โครินธ์ 12:17) รายชื่อพระพรของพระจิตใน (1โครินธ์ 12:7-11) และ (โรม 12:6-8) จะช่วยให้เข้าใจพระพรหรือของขวัญต่าง ๆ พระบิดาเจ้าสวรรค์ของเราไม่ต้องการให้ลูก ๆ ของพระองค์ขาดแคลนสิ่งใดที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิต เพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์ไป
3. พระพรฝ่ายจิต 1 โครินธ์ 12:7-11; โรม 12:6-8

1โครินธ์ 12:7-11	โรม 12:6-8
- ปรีชาญาณ - ถ้อยคำที่รอบรู้(ความรู้) - ความเชื่อ - บำบัดรักษาโรค - อำนาจการทำอัศจรรย์ - ประกาศพระวาจา - จำแนกจิต - การพูดและการตีความหมาย	- การประกาศข่าวดี - รับใช้ - สอน - ตักเตือน - บริจาค - ผู้นำ - แสดงความเมตตา

II. ผลของพระจิตเจ้า

1. ผลคืออะไร

- ผลคือสิ่งที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่ตามมาของการกระทำหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการผลิต หรือผลของการทำงาน

2. ผลของพระจิตมีความสำคัญเท่ากับเป็นพระพร(ของขวัญ) ผลของพระจิตจะปรากฏชัดเจนในชีวิตของเรา พระจิตจะทรงช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราให้เป็นเหมือนพระเยซูเจ้า การดำเนินชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานเป็นเรื่องที่สำคัญมาก **ผลของพระจิตปรากฏในกาลาเทีย 5:22-23** และพระคุณลักษณะของพระเยซูเจ้า พระจิตได้ฝังเมล็ดพันธุ์ของพระองค์ไว้ในชีวิตของเราแล้วต่อไปก็ขึ้นอยู่กับเราแต่ละคนที่จะตอบสนองพระองค์และเปิดหัวใจของเราให้พระองค์เข้ามาทำงานในจิตใจของเรามากหรือน้อยเพียงใด ถ้าเราเปิดหัวใจของเรามากเท่าไร เราก็ยิ่งจะเป็นเหมือนพระเยซูเจ้ามากเท่านั้น ทั้งการปฏิบัติและทัศนคติในชีวิต

3. ผลของพระจิตเจ้าในกาลาเทีย 5:22-23

- ความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน และการรู้จักควบคุมตนเอง

4. ผลที่เกิดขึ้นของบุคคลที่เต็มไปด้วยพระจิต

1. กับพระเยซูเจ้า

ท่านจะรู้อย่างที่ไม่เคยรู้มาก่อนว่าพระเยซูเจ้าทรงพระชนม์อยู่ในฐานะพระเจ้าที่พร้อมด้วยพระอานุภาพและฤทธิ์อำนาจ (กิจการฯ 2:32-36)

- “พระเยซูเจ้าพระองค์นี้ พระเจ้าทรงบันดาลให้กลับคืนพระชนม์ชีพเราทุกคนเป็นพยานได้ พระองค์ทรงได้รับการเทิดทูนให้ประทับเบื้องขวาของพระเจ้า พระองค์ทรงได้รับพระจิตเจ้าจากพระบิดาตามพระสัญญาและประทานพระจิตเจ้านี้ให้เราดังที่ท่านได้เห็นและได้ยินอยู่นี้” (กิจการฯ 2:32-36)

2. กับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ท่านจะได้รับประสบการณ์ความรักของพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง

- “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง เพราะพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เราได้หลังความรักของเจ้าลงในดวงใจของเรา” (โรม 5:5)

3. กับพระวาจาของพระเจ้า

ท่านจะได้รับรสชาติใหม่จากการอ่านพระคัมภีร์และความสามารถที่จะใช้พระคัมภีร์และได้รับฟังพระเจ้าตรัสกับท่าน

- “เมื่อพระจิตแห่งความจริงเสด็จมาพระองค์จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งมวลพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เองแต่จะตรัสทุกสิ่งที่ทรงได้ฟังมาและจะทรงแจ้งให้ท่านรู้เหตุการณ์ที่จะ

- “จงใช้ความรอดพ้นเป็นเกราะป้องกันศีรษะ จงถือดาบของพระจิตเจ้าคือพระวาจาของพระเจ้าไว้” (เอเฟซัส 6:17)

4. กับพระจิต

ท่านจะรับรู้อย่างว่องไวถึงการประทับของพระองค์และคำแนะนำของพระองค์

- “จงอย่าทำให้พระจิตเจ้าต้องเศร้าหมอง พระเจ้าประทานพระองค์เป็นตราประทับให้ท่านแล้วสำหรับวันแห่งการไถ่กู้” (เอเฟซัส 4:30)
- “ทุกคนที่มีพระจิตของพระเจ้าเป็นผู้นำย่อมเป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:14)

5. กับผู้อื่น

ท่านจะเปิดใจต้อนรับผู้อื่น รักผู้อื่นมากขึ้น อยากจะรับใช้พระศาสนจักรในฐานะที่เป็นพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสตเจ้า

- “แม้ร่างกายเป็นร่างกายเดียว แต่ก็มีอวัยวะหลายส่วน อวัยวะต่าง ๆ เหล่านี้แม้จะมีหลายส่วนก็ร่วมเป็นร่างกายเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ฉันนั้น เตะพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะเป็นทาสหรือไทก็ตาม เราทุกคนต่างได้รับพระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน” (1โครินธ์ 12:12-13)

6. กับโลก

ท่านจะเป็นพยานให้พระเยซูเจ้าอย่างเข้มแข็งมากขึ้น

- “แต่พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและท่านจะรับอำนาจเพื่อจะเป็นพยานถึงเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียจนถึงสุดปลายแผ่นดิน” (กิจการ 1:8)
- “เมื่อบรรดาศิษย์อธิษฐานภาวนาจบแล้ว สถานที่ที่เขามาชุมนุมกันนั้นก็สันติเยน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมและเริ่มประกาศพระวาจาของพระเจ้าอย่างกล้าหาญ” (กิจการ 4:31)

7. กับความปลอดภัยฝ่ายจิตใจ

ท่านจะดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวังมากยิ่งขึ้น เชื่อฟังพระเยซูเจ้ามากกว่าศัตรูเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า

- “สุดท้ายนี้ ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้เข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงตัดดวงพลังจากพระพลานุภาพของพระองค์ จงสวมใส่อาวุธครบชุดของพระเจ้าเพื่อท่านจะยืนหยัดต่อต้านเหล่าหอกของปีศาจได้....(เอเฟซัส 6:10-18)

- “ขอพระเจ้าแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ ประทานพระพรแห่งปรีชาญาณ และการเปิดเผยให้แก่ท่านเดชะพระจิตเจ้า เพื่อท่านจะได้รู้ซึ่งถึงพระองค์ยิ่ง ๆ ขึ้น.....(เอเฟซัส 1:17-23)

5. คำแนะนำเพิ่มเติม

1. พระจิตเจ้าทรงเป็นพระบุคคลที่สามในพระตรีเอกภาพ ทรงที่ปรึกษาของเราและนำเราไปหาพระเยซูเจ้าและพระเจ้าพระบิดาของเรา
2. พระจิตเจ้าเป็นบ่อเกิดของพลังต่างๆของผู้ที่มีความเชื่อศรัทธา เพื่อให้ผู้เชื่อสามารถกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า
3. โดยผ่านทางองค์พระจิตเจ้า เราจึงสามารถมีพลังกำลังและคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระเยซูเจ้า

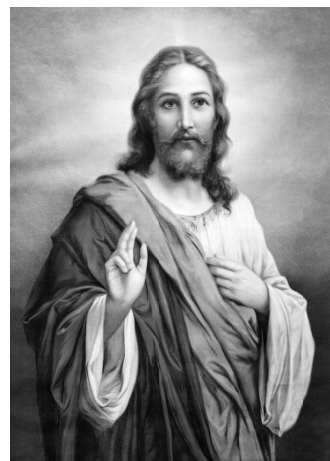
หัวข้อที่

พ'

“จงรับแอกของเราแบกไว้ และมาเป็นศิษย์ของเรา เพราะเรามีใจสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตนจิตใจของท่านจะได้รับการพักผ่อน เพราะว่าแอกของเราอ่อนนุ่ม และภาระที่เราให้ท่านแบกก็เบา” (มัทธิว 11:29-30)

I. พระเยซูเจ้า (A man of the Spirit)

1. การเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ด้วยฤทธานุภาพของพระจิตเจ้า
 - “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานุภาพของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่านเพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า” (ลูกา 1:35)
 2. ทรงรับพิธีล้างในแม่น้ำจอร์แดน พระจิตเจ้าทรงเสด็จลงมาประทับและยืนยันว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
 - “ขณะนั้นประชาชนทั้งหมดกำลังรับพิธีล้าง พระเยซูเจ้าก็ทรงรับพิธีล้างด้วย และขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่นั้น ท้องฟ้าก็เปิดออก และพระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ มีรูปร่างที่เห็นได้ดุนกพิราบ แล้วมีเสียงจากสวรรค์ว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา” (ลูกา 3:21-22)
 3. พระจิตเจ้าทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาร ทรงยอมรับแผนการของพระเจ้า มอบตนเองทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า
 - “พระเยซูเจ้าทรงได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม ทรงพระดำเนินจากแม่น้ำจอร์แดน พระจิตเจ้าทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาร” (ลูกา 4:1)
 4. ทรงเสด็จกลับมายังกาลิลีด้วยพระอานุภาพของพระจิตเจ้า และทรงเริ่มพันธกิจต่อสาธารณชน
 - “พระเยซูเจ้าเสด็จกลับไปแคว้นกาลิลีพร้อมด้วยพระอานุภาพของพระจิตเจ้า กิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปทั่วแคว้นนั้น พระองค์ทรงสอนตามศาลาธรรมของชาวยิวและทุกคนต่างสรรเสริญพระองค์” (ลูกา 4:14-15)
 5. การปฏิบัติงานในศาลาธรรมที่นาซาเร็ธ ด้วยพระจิตเจ้า (ลูกา 4:16-22)
 - “พระจิตของพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า”
- สรุป:** ชีวิตทั้งชีวิตของพระเยซูเจ้าดำเนินไปด้วยพระอานุภาพของพระจิตเจ้า

II. ในฐานะที่ทรงเป็นบุคคลที่เต็มไปด้วยพระจิตเจ้า ไม่ว่าพระองค์จะทรงกระทำสิ่งใด พระองค์ทรงกระทำด้วยพระฤทธาานุภาพของพระจิตเจ้า

1. ความปรารถนาแรงกล้าที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า
 - “อาหารของเรา คือการทำตามพระประสงค์ของพระผู้ทรงส่งเรามา และการประกอบภารกิจของพระองค์ให้สำเร็จลุล่วงไป (ยอห์น 4:34)
2. ความปรารถนาแรงกล้าที่จะยืนยันถึงความจริง(Truth)
 - พระองค์ทรงสอนความจริงเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้า (มัทธิว 5)
 - การยืนยันถึงความจริงเมื่อต้องเผชิญหน้ากับฟาริสี ซาดาน ปิลาต
“เรามาในโลกนี้เพื่อเป็นพยานถึงความจริง ผู้ใดอยู่ฝ่ายความจริงก็ฟังเรา”(ยอห์น 18:37)
3. ความปรารถนาแรงกล้าเพื่อประชาชน พระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนที่ท้อแท้สิ้นหวัง เหมือนแกะที่ไม่มีคนเลี้ยง พระองค์มิได้ทรงมองดูพวกเขาเหมือนसानุศิษย์ของพระองค์ที่เห็นพวกเขาเป็นเพียงคนยากจนที่ไม่มีอะไรกินเท่านั้น
 - ทรงเป็นเพื่อนของคนยากจน ต่ำต้อย คนบาป (มาระโก 2:15-17; ลูกา 15:1-2; มัทธิว 18:10)
 - กับคนเจ็บไข้ได้ป่วย (มาระโก 1:32-34; 3:7-12; 6:53-56)
 - ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ไถ่ (1โครินธ์ 8:5-6)
 - ความรอดมาจากพระองค์แต่เพียงเท่านั้น (กิจการฯ 4:10)
 - พระองค์ทรงทำให้พระบิดาเป็นที่รู้จัก (ยอห์น 1:18)
 - พระเจ้าทรงตรัสกับพระองค์ (ฮีบรู 1:1-2)

III. การทำงานของพระจิตเจ้าในชีวิตของพระเยซูเจ้า

1. พระจิตทรงเป็นผู้ตัดสินใจในการประกาศข่าวดี (ลูกา 4:18)
2. ทรงนำพระเยซูเจ้าในการรับใช้ช่วยเหลือผู้อื่น “ใครเล่ายิ่งใหญ่กว่ากัน ผู้ที่นั่งโต๊ะหรือผู้รับใช้ มิใช่ผู้ที่นั่งโต๊ะดอกหรือ แต่เราอยู่ในหมู่ท่านเหมือนเป็นผู้รับใช้จริง ๆ”(ลูกา 22:27)
3. การรับใช้จนกระทั่งยอมตาย “เพราะบุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่นและมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มาระโก 10:45)
4. การประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า การขับไล่ปีศาจ การให้กำลังใจคนบาป การบำบัดโรคภัย การสอน การทวิชนมบัง การปลุกคนตายให้ฟื้นคืนชีพ
5. การระบายลมหายใจเหนือศิษย์เพื่อประทานอำนาจการยกบาป (ยอห์น 20:22)
6. การประทานพระจิตเจ้าให้บรรดาสาวกเพื่อจะได้สืบสานงานของพระองค์ไปจนสุดปลายแผ่นดิน (ลูกา 24:47-49; กิจการฯ 1:8)

IV. พระจิตเจ้าและศีลมหาสนิท

1. อาศัยพระจิตเจ้าทรงบันดาลให้ศีลมหาสนิทศักดิ์สิทธิ์ เป็นบ่อน้ำทรงชีวิตและพลังกำลังสำหรับชีวิตคริสตชน และการประกาศข่าวดี
2. พระจิตเจ้าทรง
 - ประทับอยู่ในพระเยซูคริสต์ ทรงติดต่อสื่อสารกับเราผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้า
 - ทรงทำให้ชีวิตของเราเต็มไปด้วยการประทับอยู่ของพระเยซูคริสต์เจ้าและพลังแห่งการกลับฟื้นคืนชีพของพระองค์
 - ทรงปรับเปลี่ยนเราจากมนุษย์ที่เป็นคนบาปสู่การเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เรามีชีวิตใหม่
 - ทำให้เราเป็นคนที่เหมือนพระเยซูคริสต์เจ้า
 - ทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า สามารถเรียกพระเจ้าว่า “บิดา” ได้
 - ทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้า
 - ทำให้เราเป็นศิษย์ศักดิ์สิทธิ์แห่งการประกาศข่าวดี
 - ทำให้เราสืบสานงานการประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า นำข่าวดีต่อไป

รูปแบบชีวิตของพระเยซูเจ้า (The Life-style of Jesus)

พระเยซูเจ้าทรงมีความรู้สึกร่วมสุขร่วมทุกข์กับประชาชนอย่างแท้จริง (มาระโก 1:40-42; 3:1-5; 10:13-16; ยอห์น 11:33-36)

1. พระเยซูเจ้าทรงให้ความห่วงใยในตัวบุคคลทั้งครบ ทั้งร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ (มาระโก 1:29-34; มัทธิว 4:23-25)
2. แม้ว่าพระเยซูเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางฝูงชน แต่พระองค์ยังทรงให้ความสนใจความต้องการของแต่ละบุคคล (มาระโก 10:46-52; ลูกา 19:1-10)
3. ชีวิตทั้งชีวิตของพระองค์ไม่ได้เอาพระทัยใส่ในเรื่องของศาสนาเท่านั้น แต่ห่วงใยเรื่องต่าง ๆ ที่บุคคลรอบข้างที่ต้องการความช่วยเหลือด้วย (มัทธิว 8:24; 26:38; ยอห์น 4:6)
4. พระเยซูเจ้ามิได้ทรงใช้วิธีการหรือรูปแบบเดียวกับทุกกรณี แต่พระองค์ทรงใช้วิธีการเฉพาะในแต่ละกรณีหรือบุคคล (มาระโก 8:22-26; เทียบ มัทธิว 9:27-30; ลูกา 17:11-16; เทียบ ลูกา 5:12-14)
5. พระเยซูเจ้าทรงคอยเวลาและไม่บังคับใครให้ทำตามคำขอร้องของพระองค์ (มาระโก 10:17-22; ยอห์น 6:44; เทียบ ยอห์น 6:66)

6. พระเยซูเจ้าไม่เคยแสดงอาการหยาบคาย ได้เถียง พูดเสียดสี ถึงแม้บางกรณีอาจจะมีการพูดหรือการกระทำที่รุนแรงบ้าง แต่พระองค์ทรงกระทำด้วยการควบคุมตนเอง (มัทธิว 22:15-22; มาระโก 11:15-17)
7. พระเยซูเจ้าทรงรับฟังเสียงประชาชนและบ่อยครั้งพระองค์ทรงตอบสนองต่อเสียงหรือทำที่ที่ประชาชนแสดงออกด้วยดี (ยอห์น 3:2-3; 4:11-18)
8. พระเยซูเจ้าทรงใช้เวลาอยู่เงียบ ๆ เพียงลำพังเพื่อการภาวนา (มัทธิว 14:23; มาระโก 1:35; 6:46; ลูกา 5:16; 6:12 9:18; ยอห์น 17)

การใช้เวลาของพระเยซูเจ้า

1. พระเยซูเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะแสดงความรักของพระเจ้าให้กับทุกคน (มัทธิว 9:35-38; มาระโก 1:37-39; ลูกา 4:42-44)
2. พระเยซูเจ้าทรงแสดงความอ่อนโยนกับบุคคลที่สังคมรังเกียจ ถูกทอดทิ้ง หรือคนบาป (มาระโก 2:15-16; 10:46-52; ลูกา 7:36-50)
3. พระเยซูเจ้าทรงคบหาสมาคมกับคนทุกประเภท คนรวย คนจน คนธรรมดา เพราะทุกคนต่างมีความต้องการ (มัทธิว 8:5-13; มาระโก 7:24-30; ยอห์น 3:1-13)
4. พระเยซูเจ้าไม่ทรงมีวันหยุด แม้ว่าจะสวดภาวนา พักผ่อนหรือเดินทาง พระองค์พร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือและให้กำลังใจ (มาระโก 2:1-5; ลูกา 19:1-10; ยอห์น 4:5-10)
5. พระเยซูเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะออกไปเพื่อพบปะประชาชน ทั้งที่มาหาพระองค์และที่พระองค์เสด็จไปหาพวกเขา (มาระโก 2:1-5; ลูกา 19:1-10; ยอห์น 9:1-7)
6. พระเยซูเจ้าทรงร่วมสุขร่วมทุกข์กับประชาชนในทุกกรณีของชีวิต ทั้งความสุข ความทุกข์ สงสัย และความกลัว (มัทธิว 14:26-27; ลูกา 5:29-30; 7:11-15; 7:18-23)
7. พระเยซูเจ้าทรงใช้เวลาประชาชน และพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือบุคคลที่มีความต้องการ (มาระโก 10:13-16; ลูกา 23:28; 39-43; ยอห์น 4:1-42)
8. พระองค์ทรงให้โอกาสบุคคลที่พระเยซูเจ้าทรงช่วยเหลือ ได้กลับมาช่วยเหลืองานของพระองค์ทั้งตลอดชีวิต และมาช่วยเหลือเป็นครั้งคราว (มาระโก 2:15; 10:52; 15:40-41; ลูกา 8:1-3; 23:49)
9. พระเยซูเจ้ามักจะส่งสานุศิษย์ออกไปทำงานในนามของพระองค์ (มาระโก 5:19; ลูกา 9:51, 52; 10:1)

การใช้วาจาของพระเยซู

1. พระเยซูเจ้าทรงให้คำแนะนำประชาชนเมื่อพวกเขาได้ให้คำตอบที่ถูกต้องเมื่อพระองค์ทรงถาม หรือแม้แต่ประชาชนที่มีความรู้สึกภูมิใจ ประพัตินไม่ถูกต้อง หรือพยายามที่จะจับผิดพระองค์ (ลูกา 7:41-43; 10:25-28; ยอห์น 4:17-18)

2. พระองค์ทรงเรียกชื่อของบุคคลที่สนทนากับพระองค์ เป็นต้นในการสนทนาในเรื่องที่สำคัญ ๆ (ลูกา 7:40; 10:41; 19:5)
3. เราจะเห็นว่าในการเทศนาของพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงโต้แย้งถกเถียงกับคู่สนทนา แต่พระองค์ปฏิเสธการสนทนาที่เป็นการทะเลาะเบาะแว้งต่อกัน แม้ว่าจะถูกโต้แย้งด้วยคำพูดที่รุนแรง หรือไม่สุภาพอย่างไร (ยอห์น 8:48-59; 10:22-39)
4. พระองค์ทรงลัดยศื่อต่อการแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการเป็นศิษย์ติดตามพระองค์ (มัทธิว 16:24-25; ลูกา 9:57-62)
5. พระองค์ทรงให้คำพูดที่ทำให้บุคคลที่กำลังย่ำแย่ หรือตกต่ำและอยู่ในความยากลำบาก ได้รับกำลังใจและความอบอุ่นใจ (มัทธิว 14:23-27; ลูกา 7:18-23, 36-50)
6. พระองค์ทรงเตรียมสานุศิษย์ของพระองค์ เพื่อให้ นำคำสอนที่ตรงกันข้ามกับค่านิยมของโลกและต่อสู้กับการประจญล่อลวงของปีศาจ (ยอห์น 15:18-20; ลูกา 22:40, 45, 46)
7. พระองค์ทรงขอให้ประชาชนเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระองค์เป็นการส่วนตัว (มัทธิว 11:28-30; มาระโก 3:1-6; ยอห์น 6:35-40; 14:6)
8. เมื่อประชาชนตอบรับคำสอนของพระองค์ พระองค์จะทรงท้าทายให้แสดงออกด้วยการนำไปปฏิบัติจริง ๆ ในชีวิต (มัทธิว 9:6-9; มาระโก 10:20-22; ยอห์น 4:50-51)
9. พระองค์ทรงใช้พระคัมภีร์หรือสอนสานุศิษย์ของพระองค์ให้เชื่อฟังพระคัมภีร์ (มัทธิว 12:3,7; 19:4; ยอห์น 14:23-24)

รู้จักพระเยซูคริสต์เจ้าจากบทจดหมายถึงโคโลสี

1. พระคริสต์เจ้าคือใคร

1:15 พระคริสต์เจ้าทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น

- “พระองค์ทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น ทรงเป็นบุตรคนแรกในบรรดาสิ่งสร้างทั้งปวง”

1:17 ทรงเป็นบุตรคนแรกในบรรดาสรรพสิ่งทั้งปวง

- “พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งและสรรพสิ่งดำรงอยู่เป็นระเบียบในพระองค์”

1:18 ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร

- “พระองค์ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักรพระองค์ทรงเป็นปฐมเหตุทรงเป็นบุคคลแรกในบรรดาผู้ตายที่กลับคืนชีพขึ้นเพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง”

1:19 ทรงเป็นความบริบูรณ์เหนือสิ่งทั้งปวง

- “เพราะพระเจ้าพอพระทัยให้ความบริบูรณ์ทั้งปวงอยู่ในพระคริสต์เจ้า”

2:2 เป็นธรรมล้ำลึกของของพระเจ้า

- “เขาจะได้รับกำลังใจ มีความรักความสนิทสนมกันยิ่งขึ้น จะได้มีความรู้ความเข้าใจอย่างซาบซึ้งในธรรมล้ำลึกของพระเจ้าเรื่ององค์พระคริสตเจ้า”

2:3 ทรงเป็นชุมทรัพย์ล้ำค่าที่ซ่อนไว้ในพระปรีชาญาณและความรอบรู้

- “ในองค์พระคริสตเจ้ามีพระปรีชาญาณและความรอบรู้ซ่อนอยู่เป็นชุมทรัพย์ล้ำค่า”

2:9 พระเทวภาพบริบูรณ์สถิตอยู่ในสภาพมนุษย์ที่สัมผัสได้

- “ในองค์พระคริสตเจ้านั้น พระเทวภาพบริบูรณ์สถิตอยู่ในสภาพมนุษย์ที่สัมผัสได้”

2:10 ทรงเป็นประมุขของบรรดาเทพผู้ทรงเดชานุภาพและเทพผู้ทรงอำนาจ

- “และท่านได้รับความบริบูรณ์ในพระองค์ผู้ทรงเป็นประมุขแห่งบรรดาเทพผู้ทรงเดชานุภาพและเทพผู้ทรงอำนาจทั้งสิ้น”

2:12 ทรงเป็นผู้ที่กลับฟื้นคืนชีพจากความตาย

- “เมื่อรับศีลล้างบาป ท่านทั้งหลายถูกฝังพร้อมกับพระคริสตเจ้าและกลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์ด้วยความเชื่อในพระเดชานุภาพของพระเจ้า ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสตเจ้ากลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย”

2:17 ทรงเป็นเงาของความเป็นจริงที่จะต้องมาในอนาคต

- “สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของความเป็นจริงที่จะต้องมาถึงในอนาคต ความเป็นจริงนี้คือพระคริสตเจ้านั่นเอง”

2. พระคริสตเจ้าทรงกระทำอะไร

1:16 ทรงสร้างสรรพสิ่งโดยพระองค์และเพื่อพระองค์

- “เพราะสรรพสิ่งทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน ทั้งที่แลเห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้ เทพนิกร บัลลังก์ เทพนิกรนาย เทพนิกรเจ้าและเทพนิกรอำนาจ ล้วนถูกสร้างโดยพระองค์ทั้งสิ้น ทุกสิ่งถูกเนรมิตขึ้นโดยพระองค์ และเพื่อพระองค์”

1:17 ทรงดำเนินการให้ทุกสิ่งอยู่เป็นระเบียบ

- “พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งและสรรพสิ่งดำรงอยู่เป็นระเบียบในพระองค์”

1:20 ทรงกระทำให้ทุกสิ่งกลับมาคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระองค์

- “และให้สรรพสิ่งคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระองค์ พระคริสตเจ้าโปรดให้ทุกสิ่งมีสันติ ด้วยพระโลหิตที่ทรงหลั่งบนไม้กางเขนของพระองค์ ทั้งสิ่งที่อยู่บนแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในสวรรค์”

1:22 ทรงนำความสัมพันธ์ที่ดีคืนมาโดยผ่านทางความตายบนไม้กางเขน

- “แต่บัดนี้ พระเจ้าโปรดให้ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์อีก โดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสตเจ้าในร่างกายที่ตายได้ เพื่อจะได้ถวายท่านทั้งหลายเฉพาะพระพักตร์ ให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ไร้มลทินและไม่ถูกตำหนิ”

2:14 ทรงยกเลิกลูกหินี่สินที่เราผิดต่อบทบัญญัติ

- “พระองค์ทรงยกเลิกลูกหินี่สินที่เราผิดต่อบทบัญญัติซึ่งกล่าวหาเรา โดยทรงยกหินี่สินนั้นไปจากเรา และตรึงไว้กับไม้กางเขน”

2:15 ทรงปลดอำนาจของเทพต่าง ๆ ที่จะนำเราไปลงโทษ ให้กลับมารับใช้

- “พระองค์ยังทรงปลดอำนาจของเทพนิกรนายผู้ทรงเดชานุภาพ และเทพนิกรอำนาจลงเสีย และทรงบังคับให้เทพเหล่านั้นเข้าขบวนแห่เฉลิมฉลองชัยชนะของพระคริสต์เจ้าต่อหน้ามหาชน”

3:11 ผู้ทรงเป็นทุกสิ่งในทุกคน

- “ดังนั้น การเป็นชาวกรีก หรือชาวยิว การเข้าสู่หน้ดหรือไม่เข้าสู่หน้ด การเป็นอนารยชนหรือชาวลิเบีย การเป็นทาส หรือเป็นคนอิสระไม่สำคัญอีกต่อไป ที่สำคัญก็คือพระคริสต์เจ้าผู้ทรงเป็นทุกสิ่งในทุกคน”

3. พระคริสต์เจ้าทรงกระทำอะไรเพื่อเรา

1:12 ทำให้เรามีสิทธิได้รับมรดกศักดิ์สิทธิ์ร่วมกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์

- “ขอขอบคุณพระบิดาเจ้าด้วยความยินดี พระองค์โปรดให้ท่านเป็นบุคคลที่เหมาะสมจะเข้าอยู่ในแสงสว่าง มีส่วนได้รับมรดกพร้อมกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”

1:13 ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจความมืดมนและทรงนำเราเข้าไปสู่อาณาจักรของพระบุตรสุดที่รัก

- “พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจความมืดมนและทรงนำเราเข้าไปสู่พระอาณาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระองค์”

1:14 ได้รับการไถ่กู้และได้รับอภัยบาป

- “เดชะพระบุตรนี้ เราได้รับการไถ่กู้และได้รับการอภัยบาป”

1:16 ทรงสร้างสรรพสิ่งโดยพระองค์และเพื่อพระองค์

- “เพราะสรรพสิ่งทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน ทั้งที่แลเห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้ เทพนิกรบัลลังก์ เทพนิกรนาย เทพนิกรเจ้าและเทพนิกรอำนาจ ล้วนถูกสร้างโดยพระองค์ทั้งสิ้น ทุกสิ่งถูกเนรมิตขึ้นโดยพระองค์ และเพื่อพระองค์”

1:19 ทรงให้เราได้รับความบริบูรณ์

- “เพราะพระเจ้าพอพระทัยให้ความบริบูรณ์ทั้งปวงอยู่ในพระคริสต์เจ้า”

1:22 ทำให้เราได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า

- “แต่บัดนี้ พระเจ้าโปรดให้ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์อีกโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เจ้าในร่างกายที่ตายได้ เพื่อจะได้ถวายท่านทั้งหลายเฉพาะพระพักตร์ให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ไร้มลทินและไม่ถูกตำหนิ”

1:23 ทำให้เรามีความเชื่อ ไม่หวั่นไหว

- “ฉะนั้นท่านจงยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ ไม่หวั่นไหวจากความหวังตามข่าวดีที่ท่านได้รับฟัง ข่าวดีนี้ประกาศแก่มนุษย์ทุกคนในโลกนี้แล้ว ข้าพเจ้าเปาโล ก็เป็นผู้รับใช้ในการประกาศข่าวดีนี้ด้วย”

1:24 ทรงรับทรมานเพื่อเรา

- “บัดนี้ข้าพเจ้ายินดีที่ได้รับทุกขทรมานเพื่อท่านทั้งหลาย ความทรมานของพระคริสตเจ้ายังขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าก็เสริมให้สมบูรณ์ด้วยการทรมานในกายของข้าพเจ้าเพื่อพระกายของพระองค์คือพระศาสนจักร”

1:25 ทรงมอบหมายภารกิจการประกาศข่าวดีให้

- “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้พระศาสนจักรนี้ตามภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบให้ เพื่อจะได้ประกาศพระวาจาของพระเจ้าแก่ท่านอย่างสมบูรณ์”

1:26 ทรงดำรงอยู่ในตัวเรา เป็นความหวังเพื่อที่จะได้รับความรุ่งเรือง

- “นั่นคือธรรมล้ำลึกที่ซ่อนอยู่ตลอดทุกยุคสมัย บัดนี้ธรรมล้ำลึกปรากฏชัดแจ้งแก่บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์แล้ว”

2:3 ทรงประทานชุมทรัพย์ให้

- “ในองค์พระคริสตเจ้ามีพระปรีชาญาณและความรอบรู้ซ่อนอยู่เป็นชุมทรัพย์ล้ำค่า”

2:12 ได้ถูกฝังพร้อมกับพระคริสตเจ้าในศีลล้างบาป และได้กลับฟื้นคืนชีพมีชีวิตใหม่พร้อมกับพระคริสตเจ้าโดยผ่านทางความเชื่อของท่าน

- “เมื่อรับศีลล้างบาป ท่านทั้งหลายถูกฝังพร้อมกับพระคริสตเจ้าและกลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์ด้วย ความเชื่อในพระเดชานุภาพของพระเจ้า ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสตเจ้ากลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย”

2:13 มีส่วนร่วมในชีวิตของพระคริสตเจ้า

- “ในอดีตท่านตายแล้วเพราะการล่วงละเมิดและไม่ได้เข้าสู่หนทางกาย แต่พระเจ้าโปรดให้ท่านมีชีวิตพร้อมกับพระคริสตเจ้า โดยทรงให้อภัยการล่วงละเมิดทั้งหลายของเรา”

2:14 ทรงลบล้างโทษต่าง ๆ ที่เกิดจากบาปความผิดของเรา แล้วทางนำเอาบาปเหล่านั้นไปตรึงไว้กับไม้กางเขนของพระองค์

- “พระองค์ทรงยกเลิกหนี้สินที่เรามีต่อบทบัญญัติซึ่งกล่าวหาเรา โดยทรงยกหนี้สินนั้นไปจากเรา และตรึงไว้กับไม้กางเขน”

2:15 ทรงปกป้องเราจากอำนาจของเทพสวรรค์ที่จะเอาผิดเนื่องมาจากการทำบาปผิดของเรา

- “พระองค์ยังทรงปลดอำนาจของเทพนิกรนายผู้ทรงเดชานุภาพ และเทพนิกรอำนาจลงเสีย และทรงบังคับให้เทพเหล่านั้นเข้าขบวนแห่เฉลิมฉลองชัยชนะของพระคริสต์เจ้าต่อหน้ามหาชน”

2:19 ทำให้เรามีความสัมพันธ์ชิดสนิทกับพระองค์เอง

- “คนเช่นนี้ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับพระองค์ผู้ทรงเป็นศิระะ จากศิระะนี้ร่างกายทั้งหมดรับทุกสิ่งที่เป็น มีข้อต่อและเส้นเอ็นยึดเข้าไว้ด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว จะได้เจริญเติบโตขึ้นตามพระประสงค์ของพระเจ้า”

2:20 ทรงช่วยให้เราให้เอาชนะจิตชั่วร้ายของโลกได้

- “ถ้าท่านทั้งหลายตายพร้อมกับพระคริสต์เจ้าและเป็นอิสระจากจิตซึ่งปกครองโลกแล้ว ทำไมท่านจึงยังมีชีวิตอยู่ในโลกโดยยอมอ่อนน้อมต่อกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อีกเล่า”

3:1 ท่านได้รับชีวิตที่แท้จริงพร้อมกับพระคริสต์เจ้าแล้ว

- “ถ้าท่านทั้งหลายกลับคืนชีพพร้อมกับพระคริสต์เจ้าแล้ว ก็จงไล่หาแต่สิ่งที่อยู่เบื้องบนเถิด ที่นั่นพระคริสต์เจ้าประทับเบื้องขวาของพระเจ้า”

3:3 มีชีวิตที่ซ่อนอยู่ในชีวิตของพระคริสต์เจ้า

- “เพราะท่านทั้งหลายตายไปแล้ว และชีวิตของท่านก็ซ่อนอยู่กับพระคริสต์เจ้าในพระเจ้า”

3:5 มีผลกำลังในการปราบกิเลสตัณหา ฉายพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าให้ปรากฏ

- “ท่านทั้งหลายจงปราบโลกีย์วิสัยในตัวท่าน คือการผิดประเวณี ความลามก กิเลสตัณหา ความปรารถนาในทางชั่วร้าย และความโลภซึ่งเป็นเหมือนการกราบไหว้รูปเคารพอย่างหนึ่ง”

3:13 ทรงให้อภัยเรา

- “จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน หากมีเรื่องผิดใจกันก็จงยกโทษกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยความผิดของท่านอย่างไร ท่านก็จงให้อภัยแก่เขาอย่างนั้นเถิด”

3:16 พระวาจาของพระเจ้าประทับอยู่ในใจ พระวาจาทำให้เราฉลาดในการดำเนินชีวิต

- “ขอพระวาจาของพระคริสต์เจ้าสถิตอยู่ในท่านอย่างเต็มเปี่ยม จงสอนและตักเตือนกันด้วยปรีชาญาณ จงขอบพระคุณพระเจ้าโดยการขับร้องบทเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ และบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ จากใจจริง”

3:24 พระคริสต์ทรงทำให้เราเป็นทายาทของพระองค์

- “ท่านรู้แล้วว่า ท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นรางวัล จงรับใช้พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด”

3:25 ทุกคนเสมอหน้าเท่าเทียมกัน

- “ผู้ที่กระทำความผิดจะได้รับโทษตามความผิดนั้น เพราะพระเจ้าไม่ลำเอียง”

4:1 เรามีเจ้านายอยู่ในเมืองสวรรค์พระองค์ทรงมองและแผ่พระแวงระงับท่าน

- “เจ้านาย จงให้ทาสของท่านได้รับความยุติธรรมตามความเหมาะสม ท่านรู้แล้วว่า ท่านก็มีเจ้านายองค์หนึ่งในสวรรค์เช่นเดียวกัน”

4. เราจะต้องทำอะไรในพระคริสต์เจ้า

2:5 จงมีความเชื่อในพระคริสต์เจ้า

- “แม้ว่ากายข้าพเจ้าอยู่ห่างไกลจากท่าน แต่ใจนั้นอยู่ใกล้ท่าน ข้าพเจ้าดีใจที่เห็นว่าท่านทั้งหลายประพฤติเรียบร้อย และยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อต่อองค์พระคริสต์เจ้า”

2:6 ตอบรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ไว้วางใจในพระองค์ว่าจะทรงช่วยให้เราเอาตัวรอดได้ ไว้วางใจในพระสัญญาของพระองค์ ดำเนินชีวิตชิดสนิทกับพระองค์ หยั่งรากชีวิตของท่านในพระคริสต์ รับการบำรุงเลี้ยงดูจากพระคริสต์ เติบโตในองค์พระคริสต์

- “เมื่อท่านได้รับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว จงดำเนินชีวิตในพระองค์ต่อไป”

3:17 กระทำทุกสิ่งทุกอย่างในพระนามของพระเยซูคริสต์ ขับร้องขอบพระคุณ

- “ท่านจะพูดเรื่องใดหรือทำกิจการใด ก็จงพูดจงทำในพระนามของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาโดยทางพระองค์เถิด”

3:20 ทำให้พระคริสต์พอพระทัยด้วยการนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์

- “ จงเชื่อฟังบิดามารดาในทุกสิ่ง เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นที่พอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

3:23 จงทำงานเพื่อพระคริสต์เจ้า

- “ไม่ว่าทำสิ่งใด จงทำจากใจประหนึ่งว่าทำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เพื่อมนุษย์”

4:3 ประกาศพระธรรมล้ำลึกของของพระคริสต์เจ้า

- “จงภาวนาสำหรับเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะทรงเปิดโอกาสให้เราประกาศพระวาจาสอนธรรมล้ำลึกเรื่องพระคริสต์เจ้าเพราะการสอนธรรมล้ำลึกนี้เอง ข้าพเจ้าจึงต้องถูกจองจำ”

4:12 จงเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์เจ้า

- “เอปาฟรัสซึ่งเป็นชาวเมืองเดียวกับท่านขอฝากความคิดถึงมาด้วย ผู้รับใช้ของพระคริสต์เยซู ผู้ที่มีความอุตสาหะอธิษฐานภาวนาเพื่อท่านอยู่เสมอ ท่านจะได้ยืนหยัดมั่นคงตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์”

4:7 มีความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ร่วมงาน

- “ที่ดึกัสจะแจ้งให้ท่านรู้ข่าวของข้าพเจ้า เขาเป็นน้องที่รัก เป็นเพื่อนร่วมงานรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างซื่อสัตย์”

4:17 เอาใจใส่งานที่ได้รับมอบหมาย

- “บอกอาร์คิปัสด้วยว่า “จงเอาใจใส่ศาสนบริการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายให้ และจงพยายามทำให้สำเร็จ”

หัวข้อที่

๑

แบบอยู่

พระวร

1. กระแสเรียก

- “ทูตสวรรค์เข้าในบ้านกล่าวกับพระนางว่า “จงยินดีเถิดท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน”(1:28)

2. ผู้นำพระเยซูคริสต์มาสู่โลก

- “ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่าเยซู” (1:31)

3. ตอบรับการเลือกของพระเจ้า

- พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นอย่างที่ข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป (1:38)

4. ได้รับพลังจากพระจิตเจ้า

- ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และพระอำนาจของพระผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า (1:35)

5. ผู้รับใช้

- พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้ไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป (1:38)

6. ออกไปประกาศข่าวดี

- “หลังจากนั้นไม่นาน พระนางมารีย์ทรงรีบออกเดินทางไปยังเมืองหนึ่งในแถบภูเขาแคว้นยูเดีย” (1:39)

7. สื่อกลางของพระจิตเจ้า

- “เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำทักทายของพระนางมารีย์ บุตรในครรภ์ก็ดิ้น นางเอลีซาเบธได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม ร้องเสียงดังว่า “เธอได้รับพระพรยิ่งกว่าหญิงใด ๆ และลูกของเธอก็ได้รับพระพรด้วย ทำไมหนอพระมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเสด็จมาเยี่ยมข้าพเจ้า เมื่อฉันได้ยินคำทักทายของเธอ ลูกในครรภ์ของฉันก็ดิ้นด้วยความยินดี” (1:41-44)

8. สัตย์ซื่อต่อพระวาจาของพระเจ้า

- “เธอเป็นสุขที่เชื่อว่า พระวาจาที่พระเจ้าตรัสแก่เธอไว้จะเป็นจริง” (1:45)

9. ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยาน

- พระนางมารีย์ตรัสว่า วิญญาณข้าพเจ้าประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในพระเจ้า พระผู้กอบกู้ข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทอดพระเนตรผู้รับใช้ต่ำต้อยของพระองค์ตั้งแต่นี้ไป ชนทุกสมัยจะกล่าวว่าข้าพเจ้าเป็นสุข พระผู้ทรงสรรพานุภาพทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้าพระนามของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์” (1:46-49)

10. เป็นประจักษ์พยานแห่งพระเมตตาของพระเจ้าและแผนการไถ่บาป

- “พระกรุณาต่อผู้ยำเกรงพระองค์แผ่ไปตลอดทุกยุคทุกสมัย พระองค์ทรงยกพระกรแสดงพระอานุภาพ ทรงขับไล่ผู้มีใจมักใหญ่ใฝ่สูงให้กระจัดกระจายไป ทรงคว่ำผู้ทรงอำนาจจากบัลลังก์ และทรงยกย่องผู้ต่ำต้อยให้สูงขึ้น พระองค์ประทานสิ่งดีทั้งหลายแก่ผู้ด้อยาก ทรงส่งเศรฐ์ให้กลับไปมือเปล่า พระองค์ทรงช่วยเหลืออิสราเอลผู้รับใช้พระองค์ โดยทรงระลึกถึงพระกรุณาดังที่ทรงสัญญาไว้แก่บรรพบุรุษของเรา แก่อับราฮัมและบุตรหลานตลอดไป” (1:50-55)

พระแม่มารีย์เป็นบุคคลแรกที่ได้รับพระคริสตเจ้าเข้ามาในชีวิต และพระแม่มารีย์ได้นำพระคริสต์มาสู่โลก

1. พระแม่มารีย์ทรงเป็นคริสตชนแรกที่เป็นผู้ประกาศข่าวดี – สตรีฆราวาสที่แต่งงานแล้ว
2. พระแม่มารีย์ – เป็นผู้ส่งข่าว “พระคริสต์” ทรงเป็น “ข่าวดี”
3. พระแม่มารีย์ – เป็นผู้นำพระคริสต์สู่โลก ให้โลกได้รู้จัก
4. พระแม่มารีย์ – เก็บเรื่องเหล่านี้ไว้รำพึงภาวนา ไตร่ตรอง ทำให้ความเชื่อศรัทธามากยิ่งขึ้น
5. พระแม่มารีย์ – เป็นผู้นำข่าวดี

บทบาทของพระแม่มารีย์ ในสามเหตุการณ์สำคัญ

1. การบังเกิด การปฏิสนธิ: พระวจนาตถ์ทรงรับอากายและมาประทับอยู่ท่ามกลางเรา
 - “ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่าเยซู” (1:31)
2. การไถ่บาป : พระแม่มารีย์ยืนอยู่ใต้ไม้กางเขน
 - “พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ข้างไม้กางเขนของพระองค์พร้อมกับน้องสาวของพระนางมารีย์ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชาวมักดาลา เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ ๆ จึงตรัสกับพระมารดาว่า “แม่ นี่คือลูกของแม่” แล้วตรัสกับศิษย์ผู้นั้นว่า “นี่คือแม่ของท่าน” นับตั้งแต่นั้น ศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางเป็นมารดาของตน” (ยอห์น 19:25-27)
3. วันพระจิตเจ้าเสด็จลงมา
 - “ทุกคนร่วมอธิษฐานภาวนาสมาเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเยซูเจ้าและพี่น้องของพระองค์” (กิจการฯ 1:14)
 - “เมื่อวันเพนเทกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า ทุกคนที่อยู่ในบ้านได้ยิน เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม และเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด (กิจการฯ 2:1-4)